XIX. évfolyam 3. szám
Ára: 1 forint
1963. január 17.

Ludas Matyi

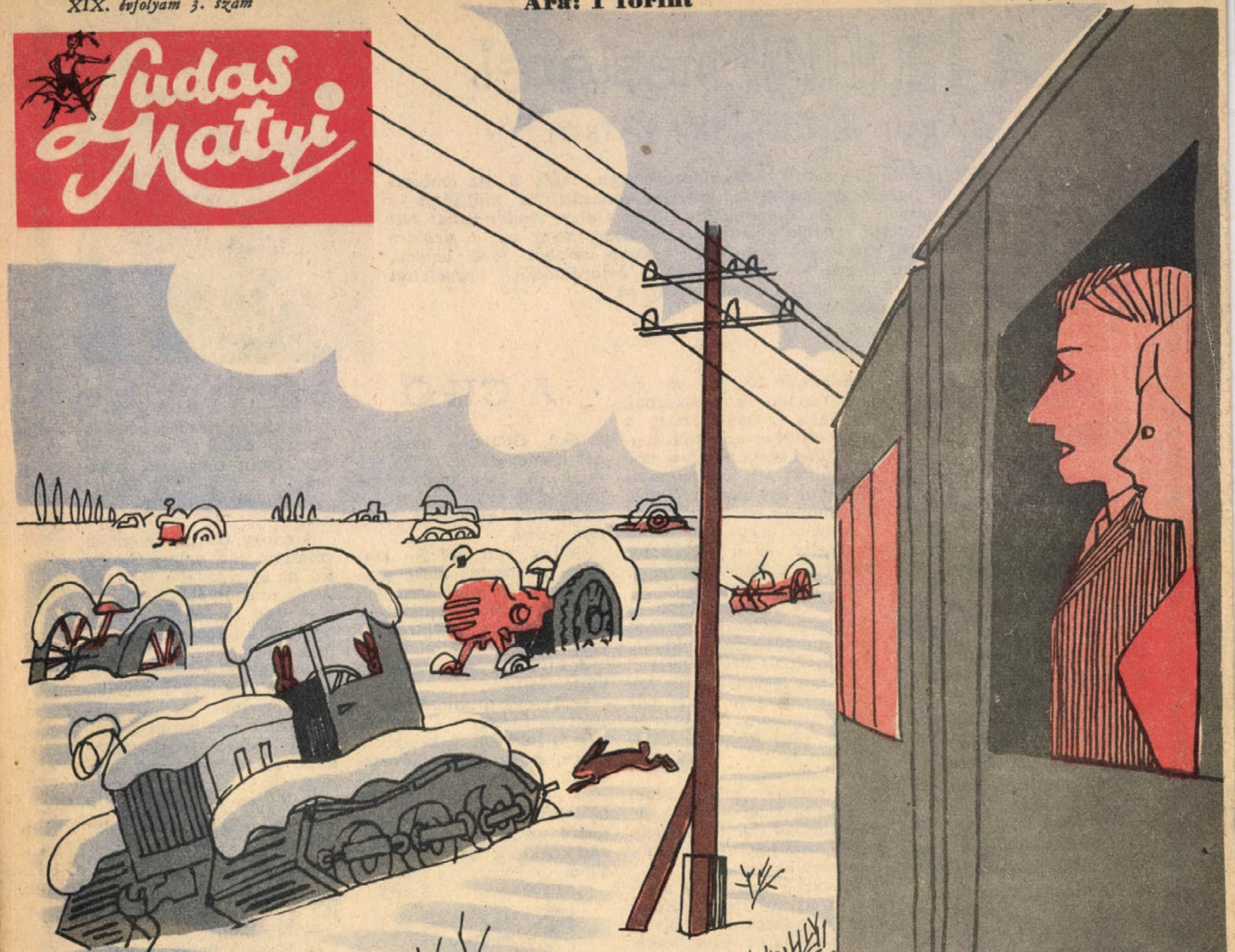

Szűr-Szabó József rajza

— *Milyen egyhangú ez az Alföld! Már a huszadik traktort látom a hóban...*

A humor mesterei

GÁBOR ANDOR ÍRÁSAIBÓL

Most tíz éve, 1953. január 20-án halt meg Gábor Andor, a haladó magyar irodalom egyik legkiválóbb publicistája, szatirikus írója és költője, lapunknak 1945-től főszerkesztője, szerkesztőségi kollektívánk szeretett Bandi bácsija. Kevesen harcoltak a szocializmus győzelméért oly szenvedélyesen és áldozatkészen, mint ő. Az emberiség nevetve búcsúzik a múltjától — mondta Marx. Gábor Andor sokat tett annak érdekében, hogy ez a nevetés mennél inkább szívből jövő legyen. Halálának évfordulóján kegyelettel emlékezünk rá.

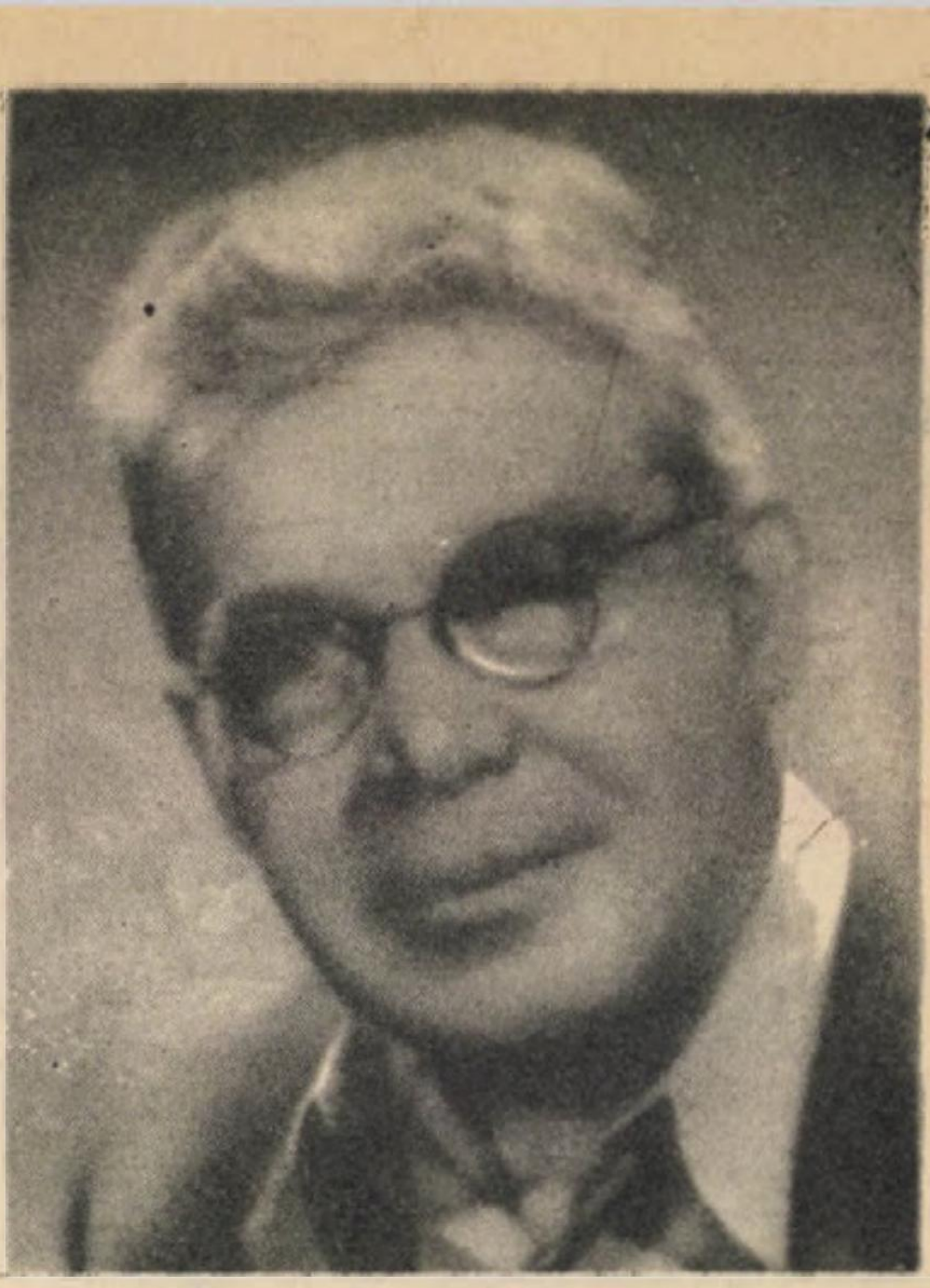

Panamisták emlékkönyvébe

A rumnak nincsen ereje
S az ecetsavnak sava ma,
De átvészelte remekül
A bajokat a panama.

A konyhasó is sótalan
S a Dunának nincs hala ma,
De megmaradt a múltból itt
A panama, a panama.

Az ablaknak nincs üvege,
A dalnoknak nincs dala ma,
A cukornak nincs süvege,
De van pár cukorpanama.

A bornak nincsen zamata,
És a tankönyvnek tana ma,
Mert eltüntette azt is itt
A panama, a panama.

Nem kap tejet a csecsemő,
Várhat erre az anya ma,
A sibereknek juttatja
A tejet is a panama.

Rongy a bányásznak gunyája,
De nincs számára ruha ma,
A Lódengyárban nincs lóden,
Csak lódengyári panama.

Talán a palatábla se
A régi, régi pala ma,
Egész iskolát csinált itt
A még régebbi panama.

A péknek nincsen kenyere,
De kissé nyers a szava ma,
A népnek viszket tenyere,
Vigyázz magadra, panama!

1945

A CIPŐ

A kiváló író egy pár cipőt rendelt a suszternál, aki meg is ígérte, hogy a cipőt elsejére szállítani fogja. Ötven korona volt a cipő kialkudott ára, most ennyibe kerül egy pár cipő még Lajosmizsén is. Háború van.

— Kápé, kápé — mondta a suszter, és a kiváló író megértette, hogy készpénzfizetésről van szó.

— Persze hogy kápé — válaszolta tehát, és nyugodt volt, mert elsején a kiváló írónak igenis van kápéja.

A cipő azonban nem készült el elsejére, vagy bőr nem volt, vagy fonál, vagy dikics, vagy munkás. Valami nem volt.

Háború van.

A suszter kilencedikén szállította csak a cipőt, de mostanában ilyesmiért nem lehet szemrehányást tenni mesterembernek.

A suszter szállította a cipőt, a kiváló író felöltötte azt. Nagyszerű volt, olyan volt, mintha rá lenne öntve.

— Kápé — mondta a suszter.

— Kedves mester — szólt a kiváló író —, elseje nyolc nappal elmúlt, a kápé is elmúlt részemről. Nagyon sajnálom.

— Kápé — mondta a suszter. — Háború van. Ha nincs kápé, akkor elviszem a cipőt.

— Azt a szégyent csak nem hozza a fejemre?

— Kápé.

— Nézze, mester, készpénzt adni én nem tudok, de adhatok olyat, ami készpénzt ér. Odaadom magának azt, amiért én kápét szoktam kapni.

— Váltó? — mondta a suszter, és már előre tagadóan rázta a fejét.

— Nem. Hanem humoreszk.

— Humo . . . ?

— Igen. Reszk. Az az írás, amit én írok, és amivel én a kenyeremet keresem. Egy ilyen humoreszk huszonöt koronát ér . . . Két humoreszk, ami éppúgy egy pár, mint két cipő, ötven korona értékű. Odaadok magának két humoreszket, maga felviszi a szerkesztőségbe, megkapja érte a pénzt, és én mintha készpénzt fizettem volna.

— Így van ez? — kérdezte a suszter kissé gyanakodva, de mert nem volt járatos irodalmi dolgokban, látszott, hogy belemegy az üzletbe.

A kiváló író átadta a két kéziratot.

— Tessék megmondani — szólt a mester —, melyik való a jobb lábra, melyik a balra, hogy el ne tévesszem.

— Az mindegy — mondta a kiváló író, és elbúcsúzott a susztertől, megmondván neki a szerkesztőség címét.

A suszter felvitte a szerkesztőségbe a két humoreszket. A szerkesztőnek véletlenül rossz kedve volt. Elolvasta a két kéziratot, és az egyikre azt mondta, hogy jó. A másikra azt mondta:

— Ez nem ér semmit.

— Hogyhogy? — szólt a suszter. — Az író azt mondta, hogy ez huszonöt koronát ér.

— Nem, barátom, ez semmit sem ér. Ítélje meg maga.

És felolvasta a susztemek a kéziratot. A suszter szórakozottan hallgatta. Nem túlságosan érdekelte a humoreszk bélése, illetve tartalma.

— Miért nem nevetett? — kérdezte a szerkesztő a felolvasás végén.

— Miért nevettem volna, könyörgöm? — felelte a suszter.

— Na látja! Azért nem ér ez a humoreszk semmit. Ezen nevetni kell. Huszonöt koronát kifizetek, de a másik kéziratot visszaadom. Tessék. Adja át az író úrnak. Isten megáldja, barátom.

A suszter dühösen távozott.

S ahogy baktat az utcán, szemben jön vele a kiváló író, az új cipővel a lábán és derűs mosollyal ajkán.

— Van szerencsém, mester! — kiáltotta a suszter felé.

— Nincs szerencsém, mester! — kiáltotta a suszter a mester felé.

S azzal már karon is fogta, és bevezette az egyik kapu alá. A suszter a mestert.

— Kérem szépen . . . ez az izé, ez a hamu . . . ez a humu . . .

— Reszk.

— Igen. Ez a reszk nem jó. A másik jó, de ez nem jó.

— Mi baja?

— Hogy a kaplija rossz-e vagy a szára, azt nem tudom, de a szerkesztő azt mondta, hogy rossz, és nem adott érte pénzt. Itt az az izé . . . Kápé! Háború van.

— De barátom . . .

— Nem vagyunk barátok! Az egyik cipő ki van fizetve, a másik nincs.

S szakavatott mozdulattal legombolta a másik cipőt a kiváló író lábáról. Legombolta, lehúzta, a hóna alá csapta.

— De kérem — tiltakozott a kiváló író —, csak nem tehetem a lábamat a puszta földre!?

A suszter leterítette a földre a humoreszket.

— Tessék erre ráállni. És amikor rajta van, akkor nevessen. Mert azt mondta a szerkesztő, hogy ezen nevetni kell.

S hóna alatt az egy cipővel, a suszter kivonult a kapu alól.

A kiváló író ott állt a kapu alatt, és dühében sírt a saját humoreszkjén.

1916

Rakéta-játék

Toncz Tibor rajza

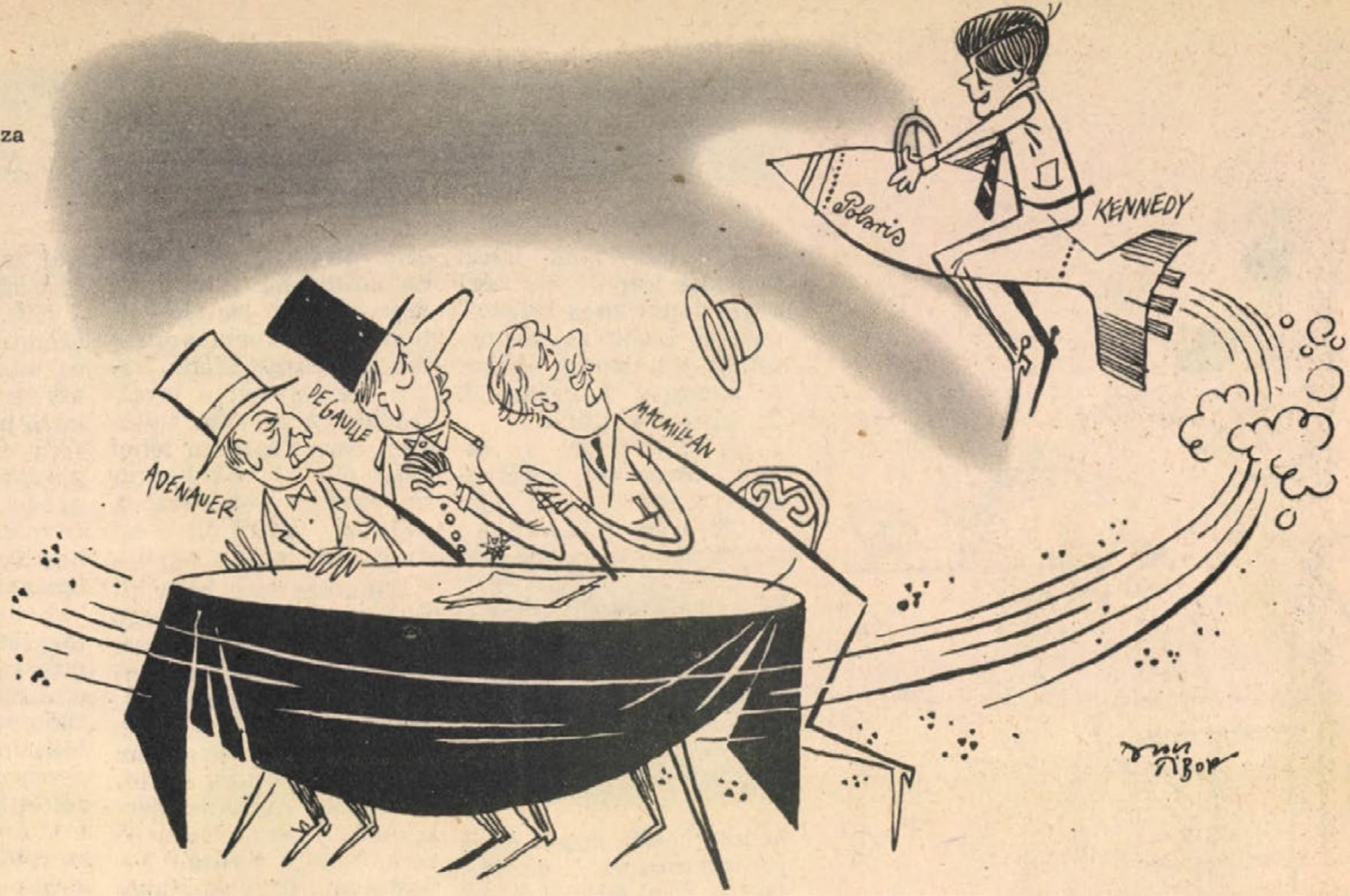
ADENAUER
DEGAULLE
MACMILLAN
Polaris
KENNEDY

– Lám, lám! Ilyenek ezek a mai fiatalok!...

TOLLHEGYRŐL

ENNYIT MÁR „TISZTÁZTUNK"

Fővárosunkat a latyak bevette.
— Ki a hibás? — kérdé sok pesti zordul.
— Az időjárás! Mert ki is hihette,
hogy télidőben téliesre fordul?

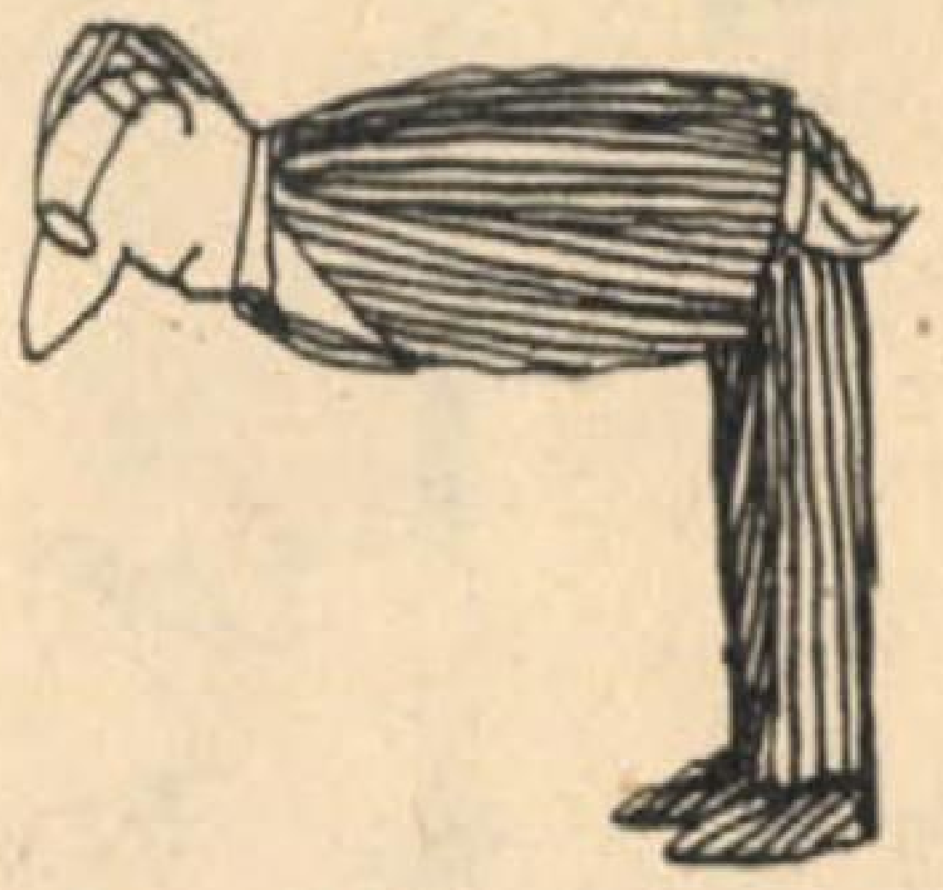

A NEMZETI ÖNÉRZET TÚLZÁSAI

Hajdan téli hosszú férfiharisnyát
s rövid flanell alsót is gyártott iparunk.
Ma?... Kioktatott egy „eladó" kislány:
— Uram, mi hosszúgatyás nép vagyunk!

EGY KRÓNIKUS SZÖVŐDMÉNYRŐL

„Aszerint hajlongj, kinek mint dukál!"
Makacs kórként még itt lappang e szellem,
s tán csak egy új Galenus produkál
szert majd a szervi szervilizmus ellen.

Hollós Korvin Lajos

Bányamentők

Szegő Gizi rajza

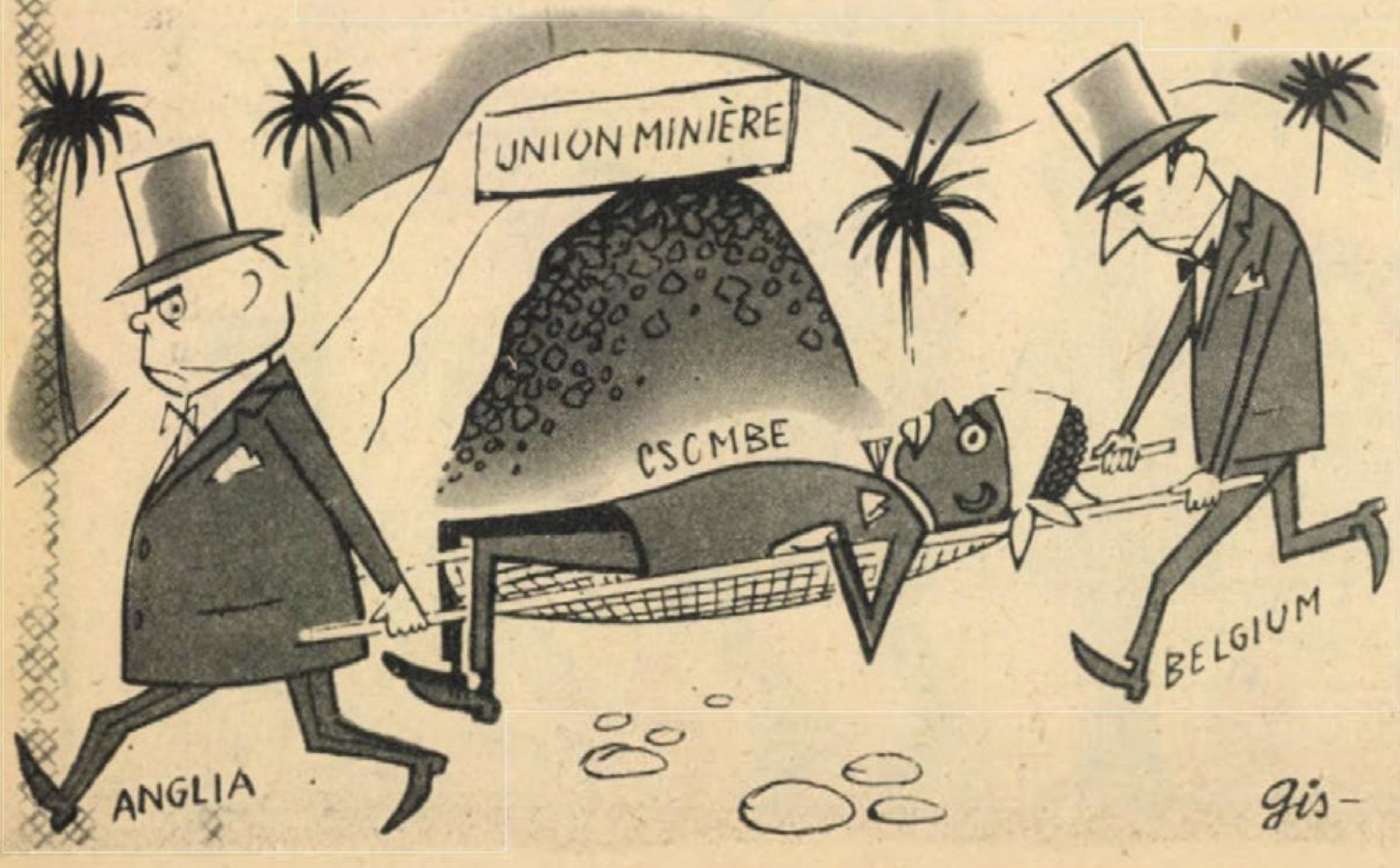
UNION MINIÈRE
CSOMBE
BELGIUM
ANGLIA

Megéri a fáradságot

Toncz Tibor rajza

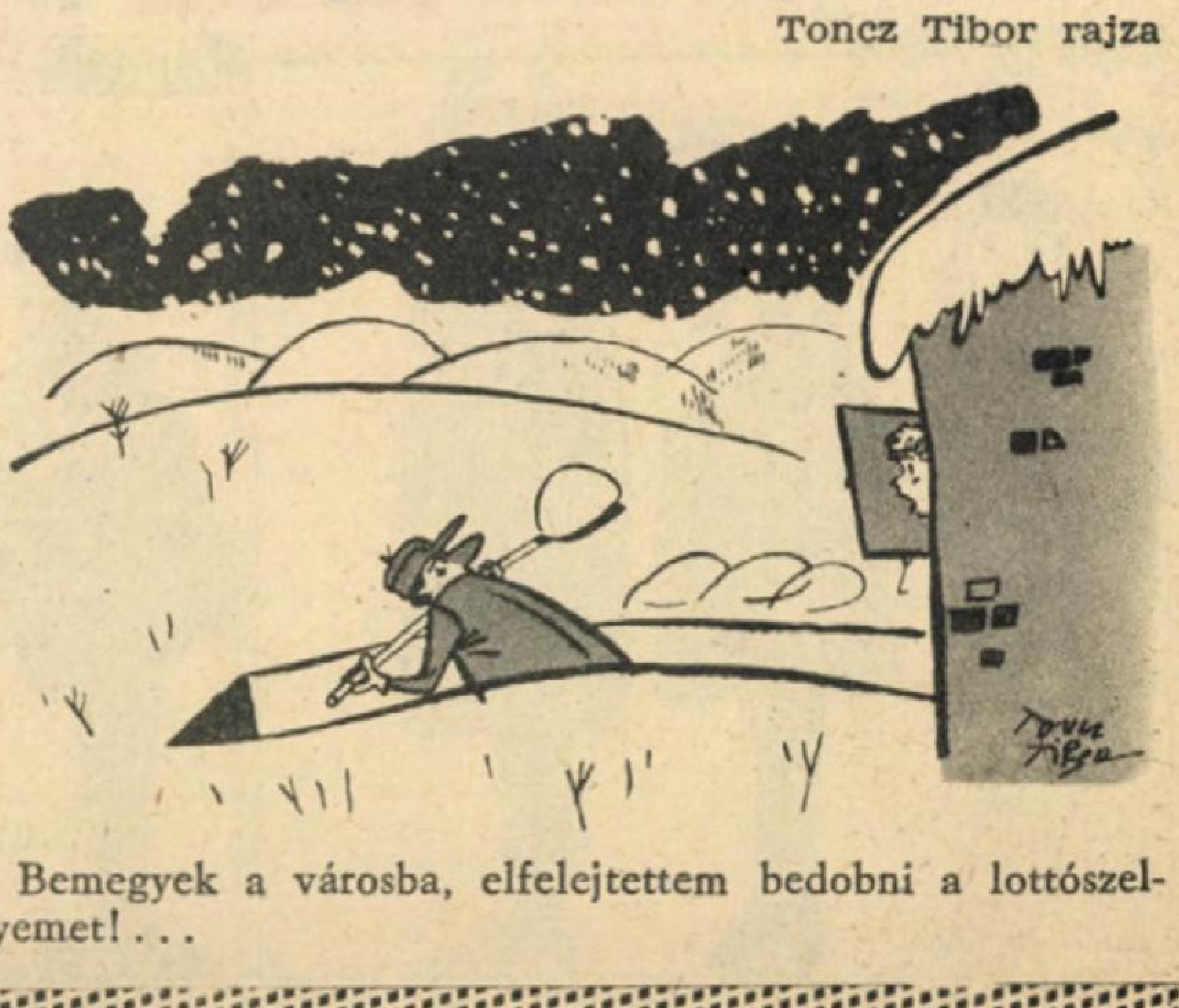

– Bemegyek a városba, elfelejtettem bedobni a lottószelvényemet!...

Árulás

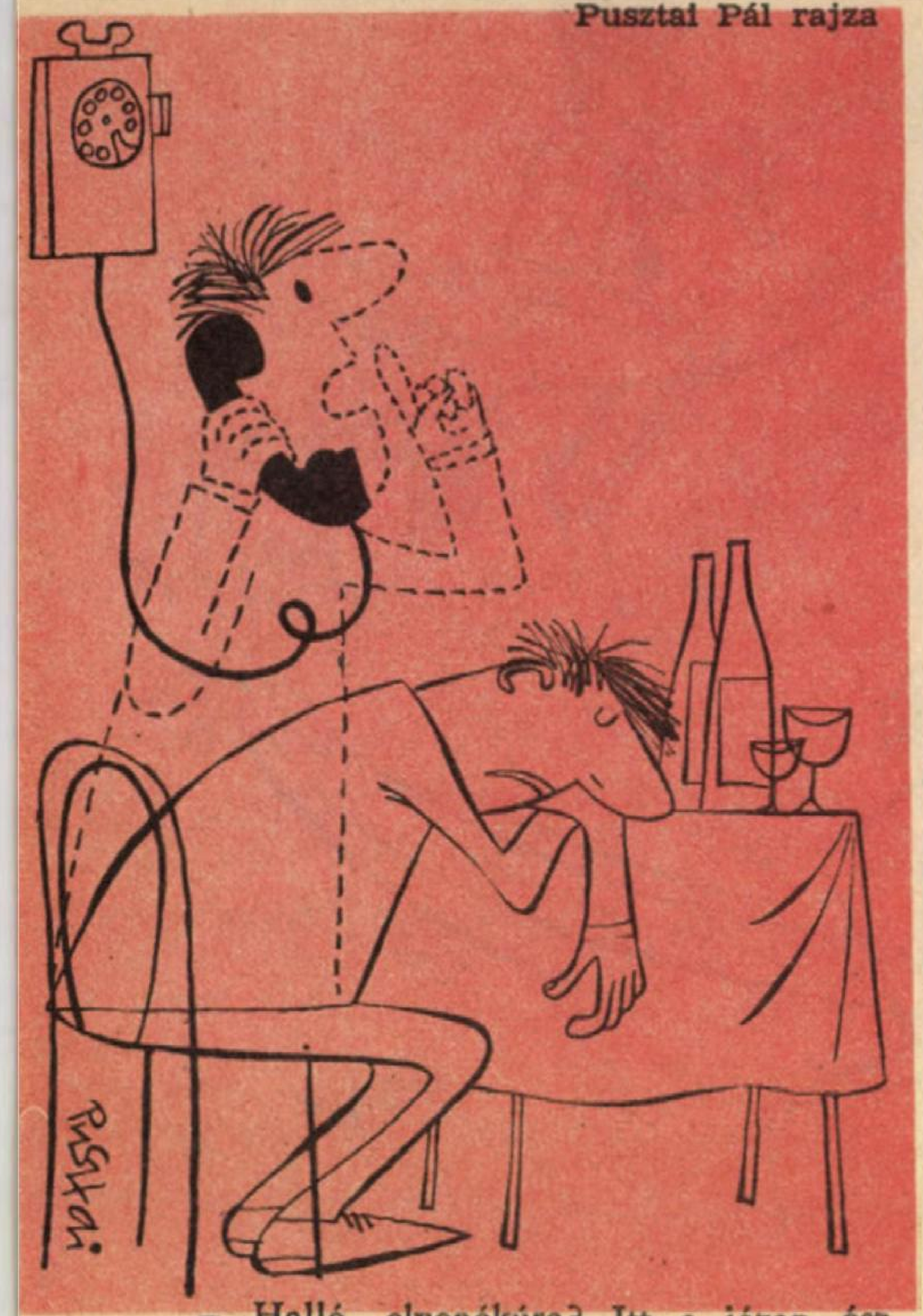

Pusztai Pál rajza

– Halló, elvonókúra? Itt a józan ész beszél. . .

Átültetés

Hegedűs István rajza

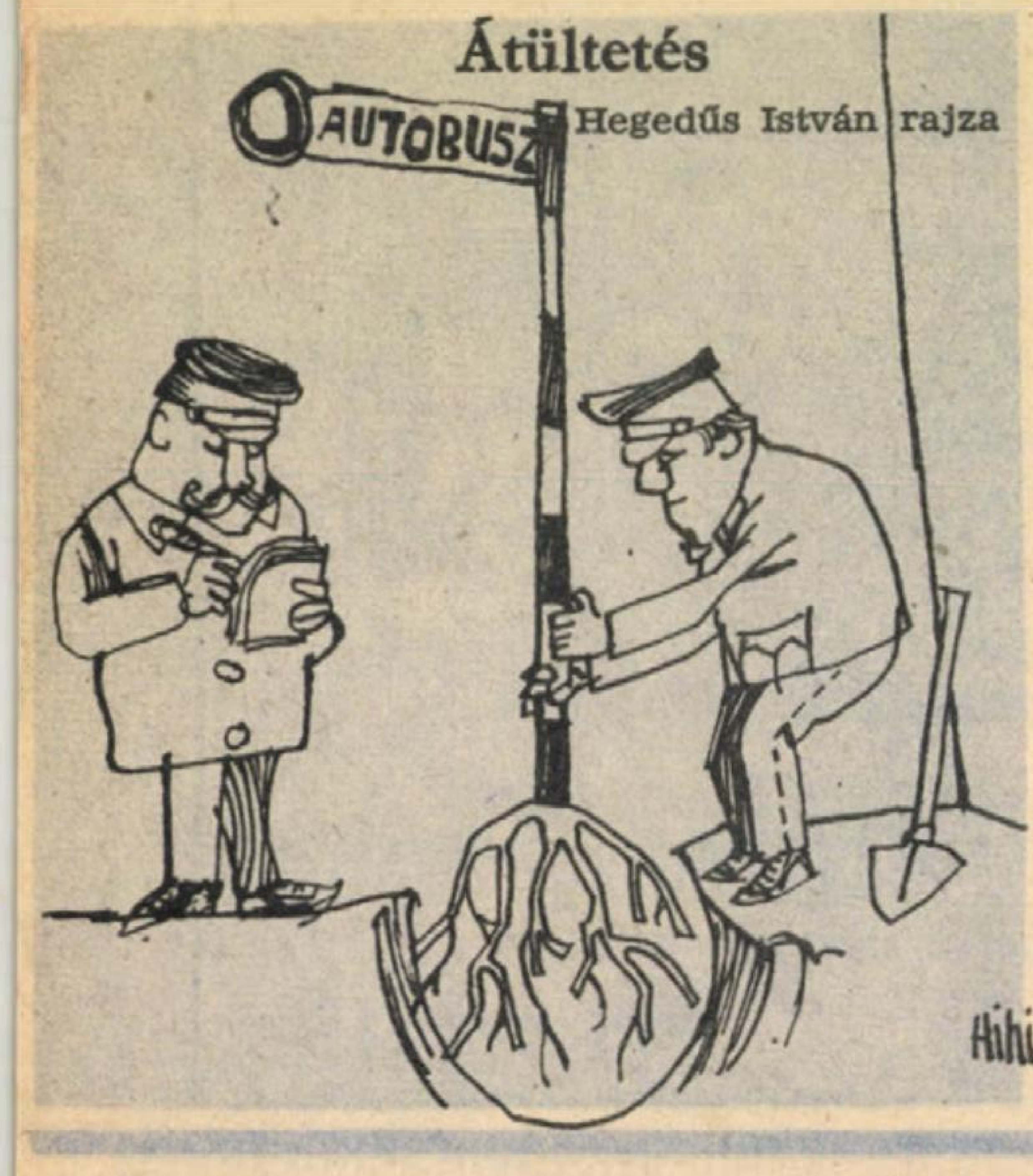

LEVÉL a kvárglitól

— Miért nem lehet kvárglit kapni? — kérdezte lapunkhoz intézett mérges levelében a verseiből jól ismert egyéni és zamatos hangján B. J., kiváló költőnk.

Az izgatta fel az étkek közismert műélvezőjét, hogy — mint írja: — *„Egy kis faládikában hozott belőle egyik honi professzorunk, akinek szülei Csehszlovákiában élnek”*. Ha ott lehet kvárglit gyártani, akkor miért ne lehetne nálunk is gyártani? — tette fel az ebből eredő második kérdését a levélíró, majd ezek után még a következőket kérdezte:

Ki tiltotta meg Magyarországon a kvárgligyártást?

Talán súlyos gyomorbeteg az illető, és bosszantani akarja a kvárgli-szerető dolgozókat?

Miért gyűlöli a jóétvágyúakat?

Kinek, miféle érdeke fűződött ahhoz, hogy ezt a közkedvelt, ízes sajtfélét kivonják a forgalomból?

Dicséretemre mondom, szívesen válaszolok minden kényes kérdésre, de bevallom, az első pillanatban zavarba hozott ez a szenvedélyes hang, és a levélből áradó szent vonzalom a kvárgli iránt. Aztán eszméltem: a levélírónak igaza van. Valóban, miért is nem lehet évek óta nálunk kvárglit kapni? Úgy érzem, milliók kérdezik ezt most már velem együtt.

Elhatároztam, hogy híreket szerzek a kvárgli eltűnéséről és szomorú sorsáról hazánkban. Annál is inkább kötelességemnek éreztem ezt, mert egyrészt tisztelem és nagyrabecsülöm a levél íróját, másrészt serkentett a levél befejező sora, amely nyíltan kifejezésre juttatta, hogy „őszinte és becsületes választ vár”, amiből őszintén és becsületesen bevallom, némi pesszimizmust is éreztem.

Most már én tudakoltam fűtől-fától, illetékestől, félilletékestől, és negyedilletékestől: Miért nem lehet nálunk kvárglit kapni? Meg kell tudnom az igazságot! Nem érvelhetek azzal, hogy kapható már banán, narancs, citrom, sőt még kókuszdió is, ha egyszer a kvárglit keresik rajtam. A kvárglit, amelyet szaknyelven pogácsasajtnak nevezték, s még ma is annak hívnák, ha lenne. Kerek, büdös és olcsó volt a kvárgli, mert a legolcsóbb sovány túróból készült. Sokan szerették sörhöz enni, vagy anélkül is, és sokan szeretnék ma is, ha volna.

Kitartó nyomozásom eredményeként őszintén és becsületesen, miként azt a levélíró kívánta, közölhetem, hogy senki sem tiltotta meg Magyarországon a kvárgligyártást!!! Az történt csupán, hogy az illetékes Tejipari Igazgatóság igazgatója, néhány évvel ezelőtt, egyszerűen megszüntette. Fontosnak tartom azt is megemlíteni, hogy legjobb tudomásom szerint a tejipari igazgató nem gyomorbajos és nem viseltetik gyűlölettel sem a kvárgli, sem a kvárgliszerető, jóétvágyú dolgozók iránt. Ha pedig a tejipari igazgató olyan egészséges, mint a makk, akkor ezek után feltehetően sürgősen elrendeli a kvárgli gyártását, hogy ez az egyszerű, de egyedülálló illatott árasztó sajtféleség ismét elfoglalja méltó helyét a honi piacon.

És gyártani fogják, még akkor is, ha ez netán az ipar számára nem lenne eléggé kifizetődő . . .

Földes György

Jucika és az udvarias pestiek

Pusztai Pál rajza

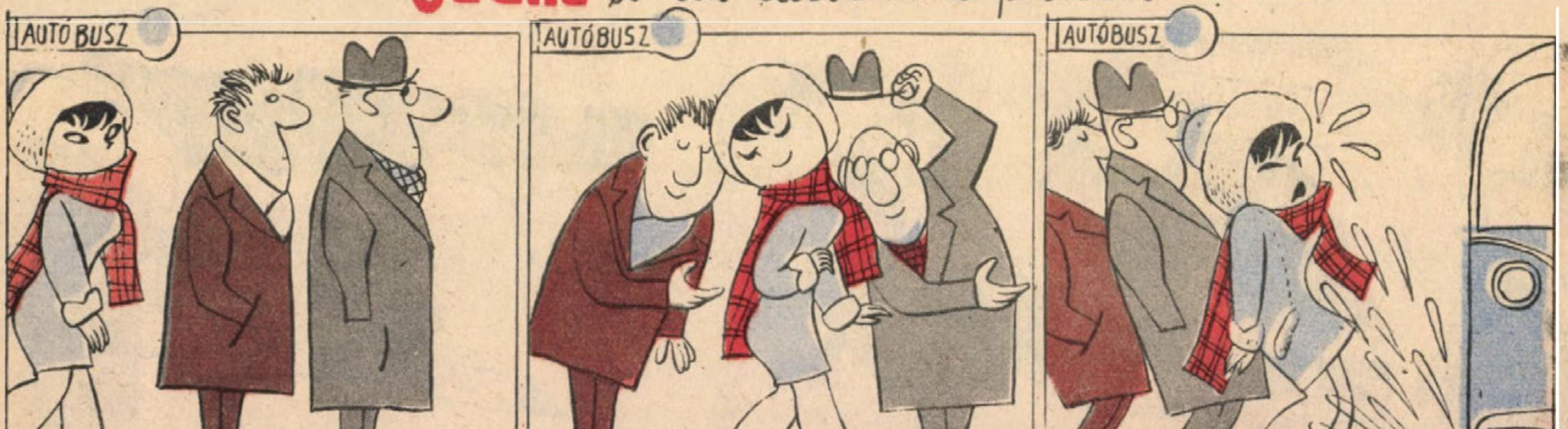

Párizsi randevú

Toncz Tibor rajza

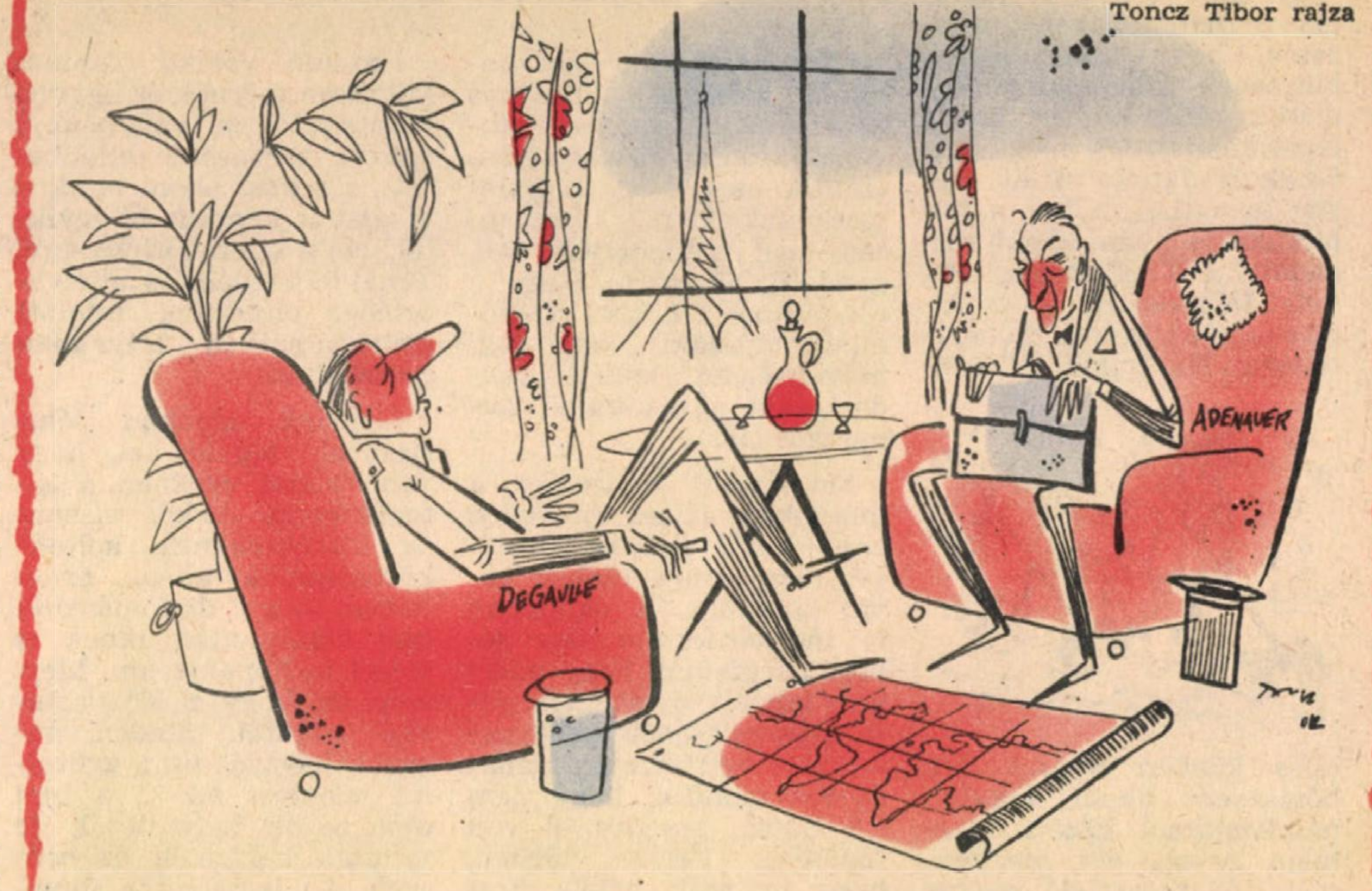

– Ne hívjuk át Macmillant is? Olyan jól szapulhatnánk Kennedyt itt hármasban!...

Új lakóház

Új házba költöztem, lassan berendezkedtem —, de még kell egy futószőnyeg. Már napok óta tervezem, hogy veszek egy szép szürke előszobaszőnyeget, de valahogy soha nem jutok hozzá.

Egyik nap is elgondolkozva lépek ki a liftből: ma megint nem vettem szőnyeget — s nyitom ki a lakás ajtaját...

Döbbenten állok meg, lábam gyökeret ver a lábtörlőbe.

Az előszobában szépen felterítve, ott fekszik egy szürke futószőnyeg.

Amilyet megálmodtam.

Megcsípem magamat. Ebben a pillanatban a szobából kilép egy nő, kerekre tágul a szeme, és rémülten fölsikolt:

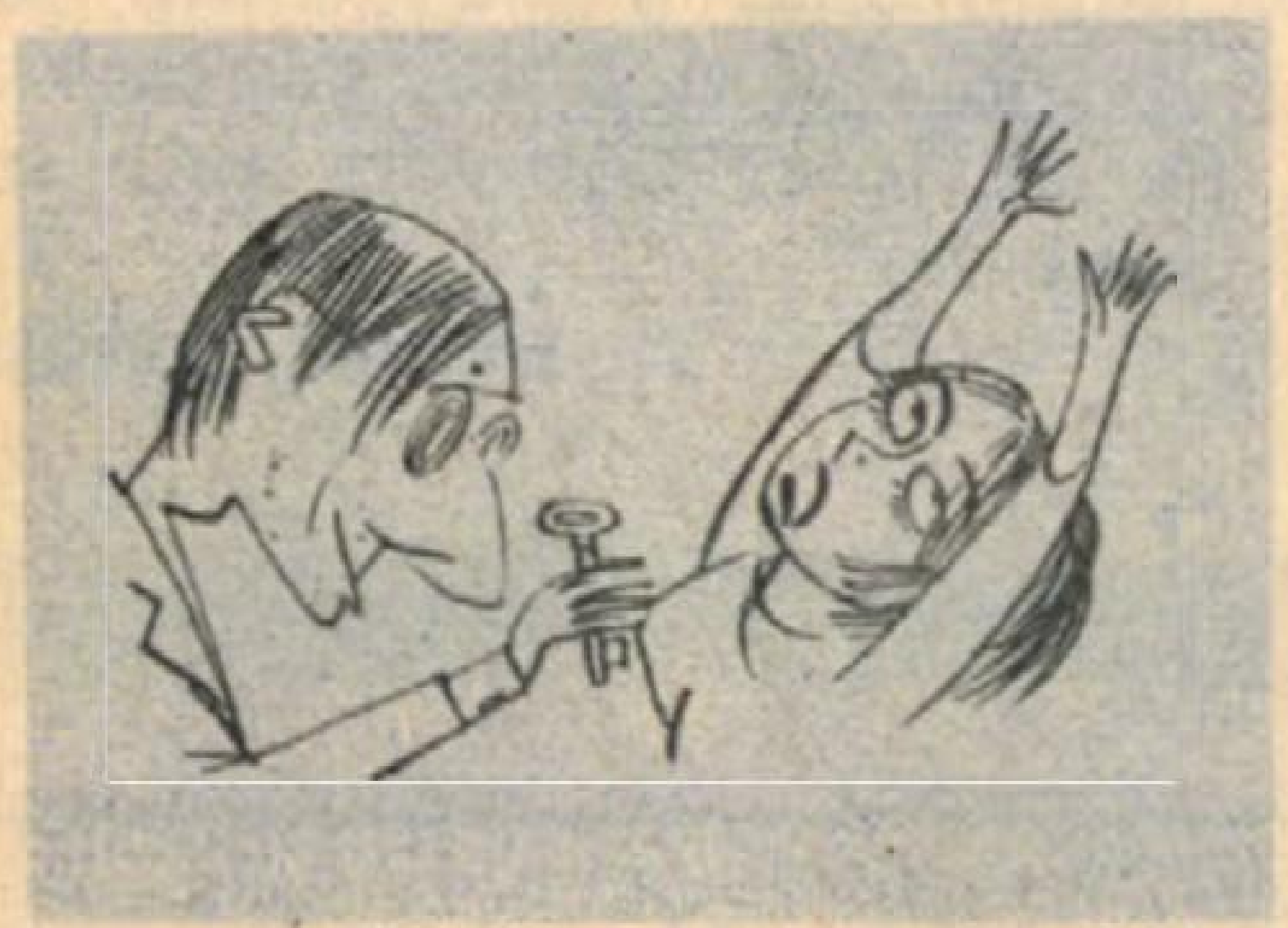

— Betörő! — azzal aléltan omlik a lábaim elé.

Egy emeletet tévedtem — döbben belém, miközben rogyadozó léptekkel cipelem áldozatomat a rekamié felé.

Ekkor ér haza a férj. Romboiddá tágul a szeme, fölordít:

— Gaz csábító!

— Kérem, ellenkezőleg, csak a kulcs, ugyanis ... — motyogtam zavartan. — Ugyanis egy emelettel... azonban tévedésből... — dadogok tovább, hogy elüssem az időt valamivel, míg agyoncsap.

De a férj arcvonásai megenyhülnek, barátságosan kezetnyújt:

— Az más. Én is voltam már az ön lakásában, amikor nem volt otthon, ez természetes.

Ezután megkínál konyakkal, s közben arról beszélgetünk, hogy milyen szépen halad a világ. Az emberek közötti különbségtevés megszüntetése után immár megszűnt világunkban a kulcs és kulcs közötti különbség is.

(dunai)

Pesti jégsport

Várnai György rajza

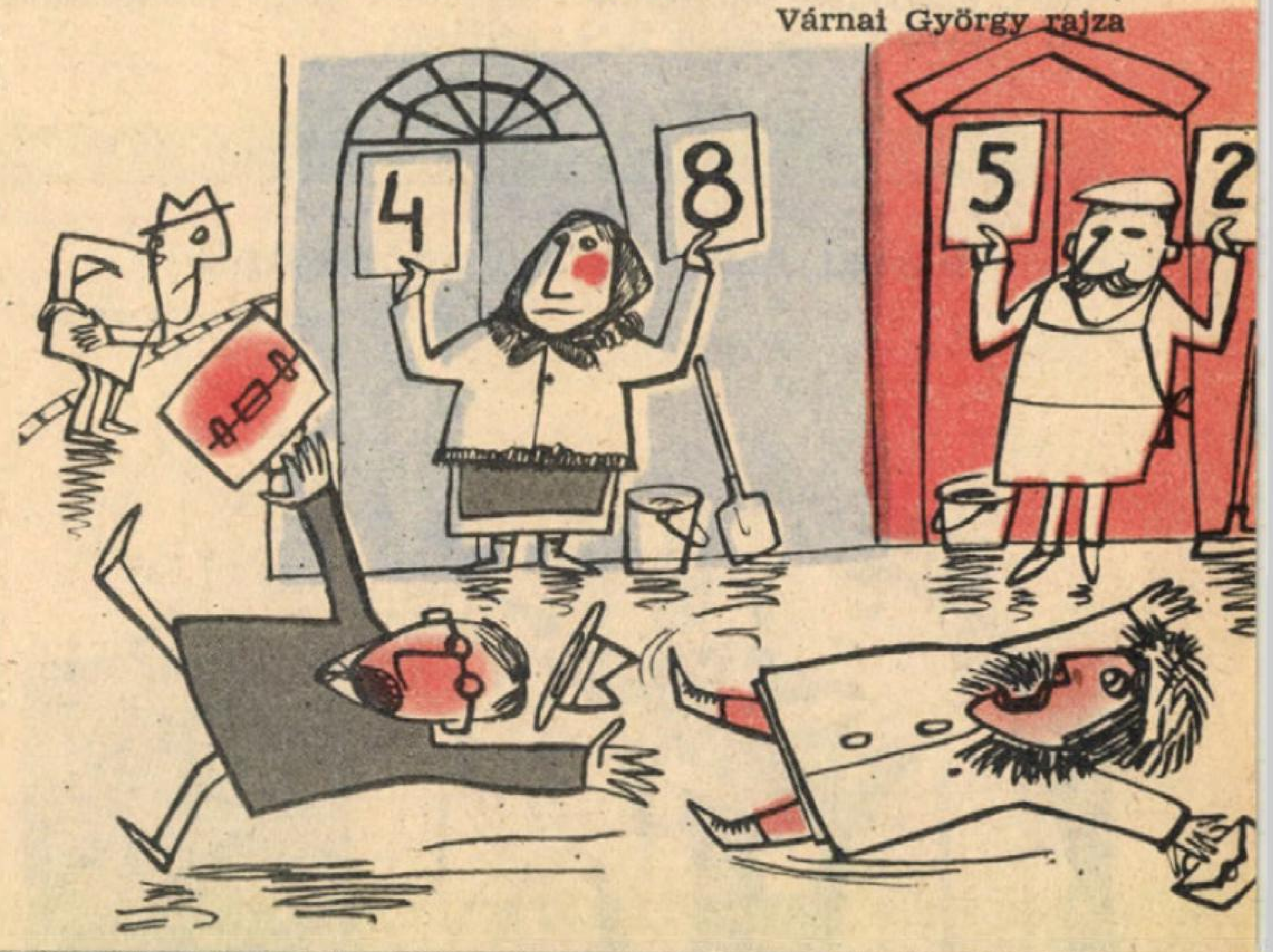

NEM MIND ARANY, AMI FÉNYLIK

Fülöp György rajza

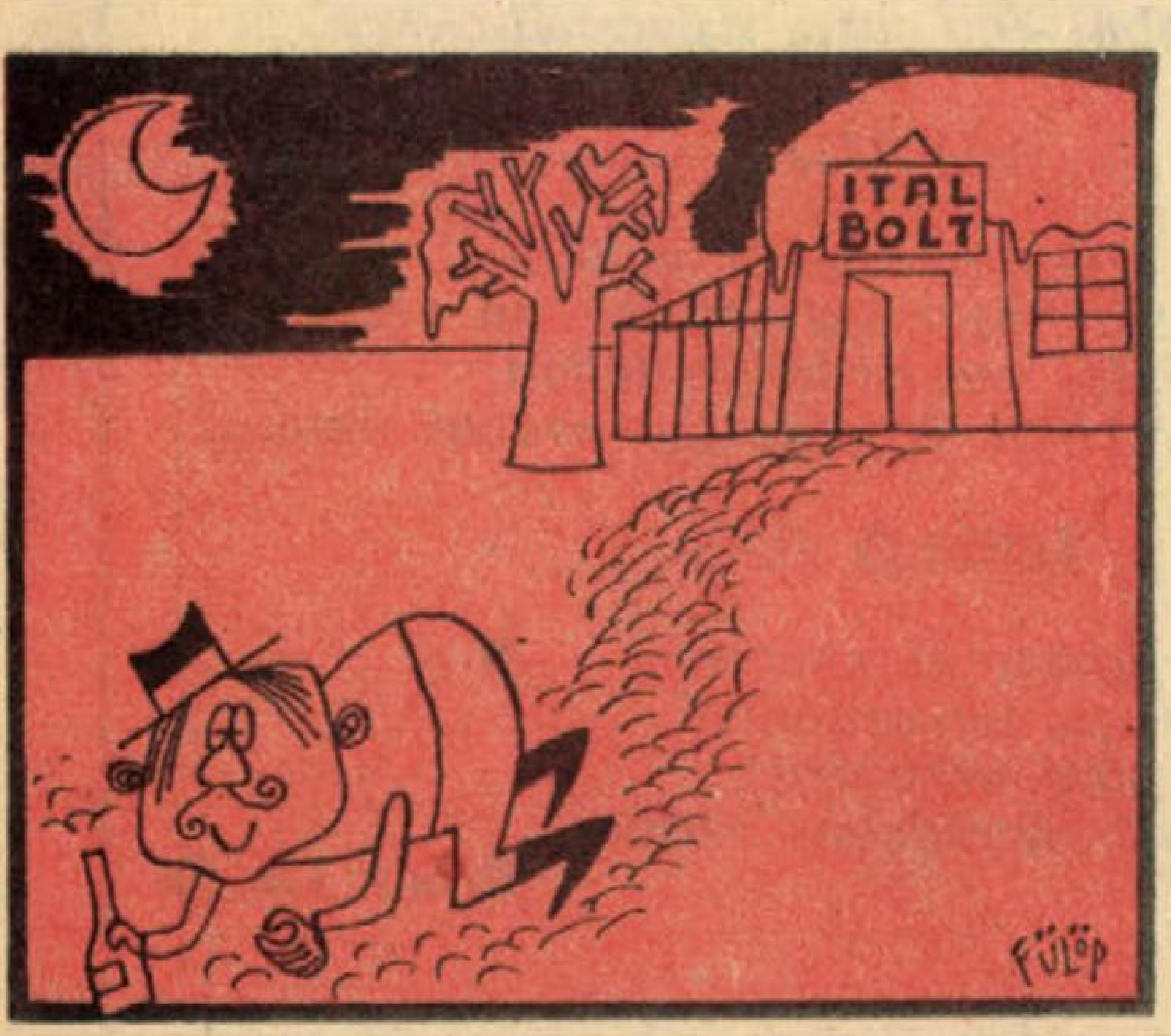

Éjszakai szántás

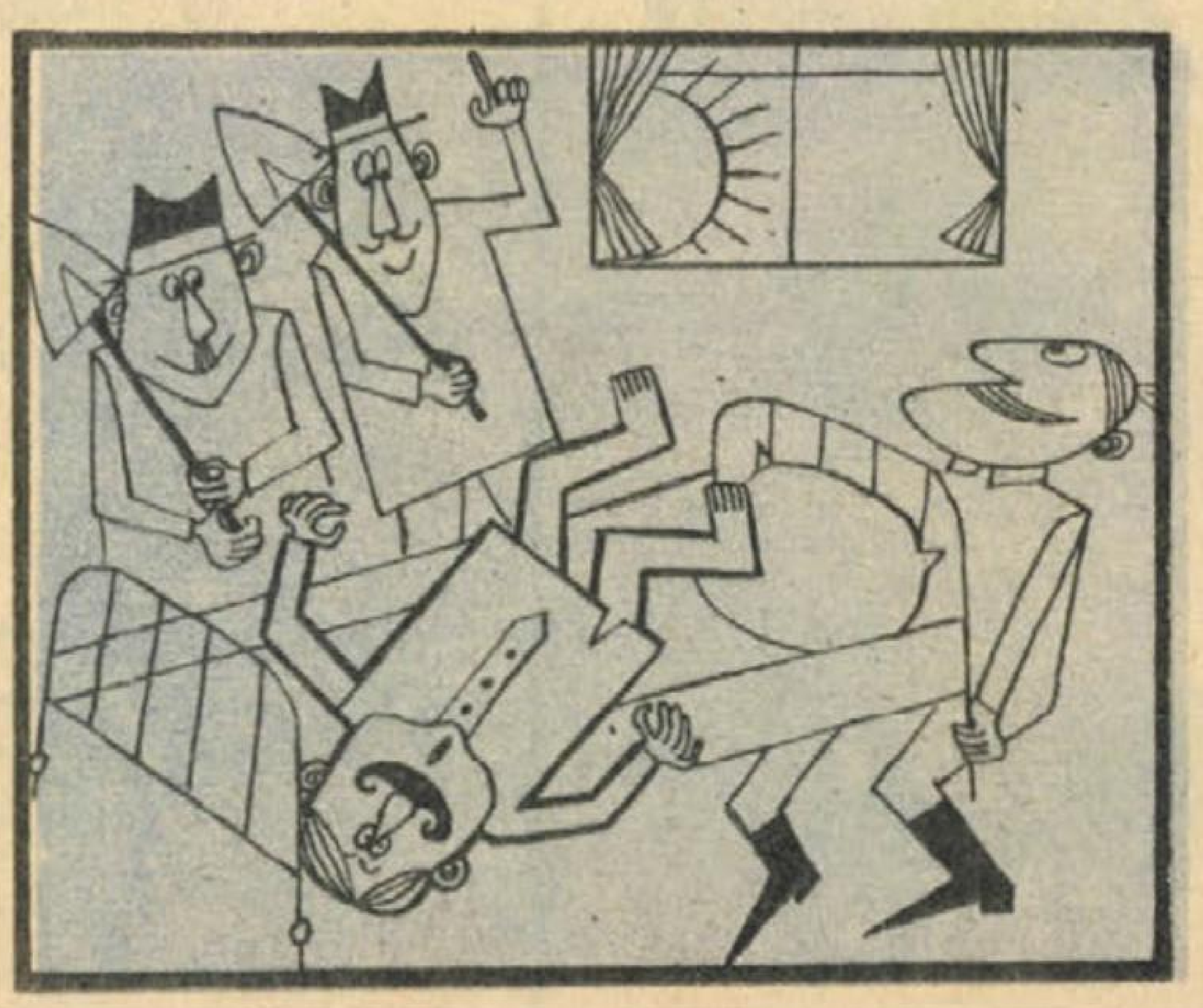

Mesterséges keltetés

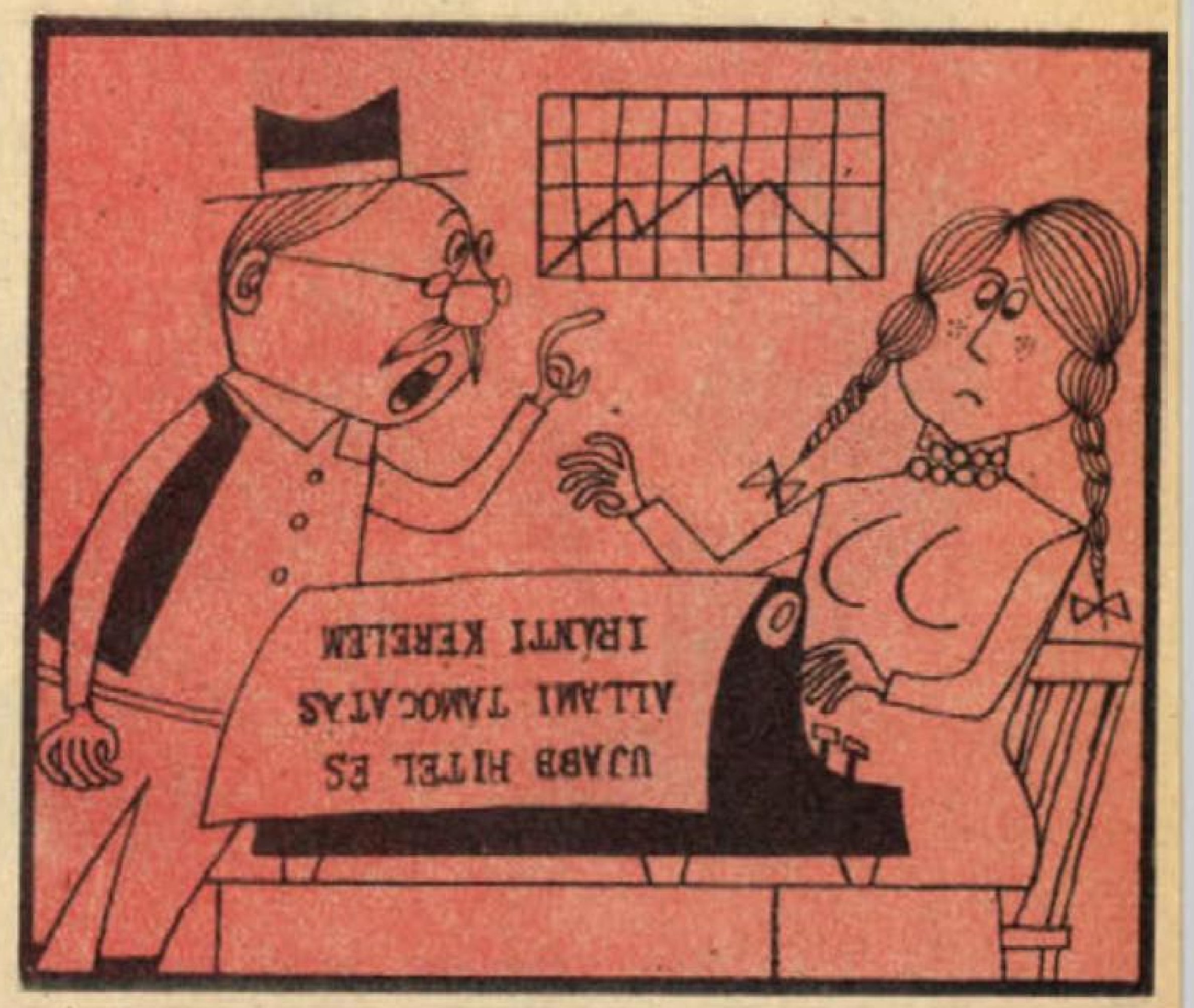
ÚJABB HITEL ÉS ÁLLAMI TÁMOGATÁS IRÁNTI KÉRELEM

Gépi fejés

Győzelmi latyak

Amikor bokáig süllyedtem az olvadó latyakban, eszembe jutottak a diadalittas nyilatkozatok, hogy most bezzeg nincsenek állástalan diplomások, akik bagóért havat lapátolnának és megtisztítanák Budapest utcáit. Régen ugyanis, amikor a kapitalizmus gyanútlanul rothadott, a Köztisztasági Hivatal felhívására tíz- és tízezrek jelentkeztek hólapátolásra. Ha valaki hólapátolás közben rosszul lett, bőségesen akadt alkalmi munkástársai között állástalan orvos, aki megvizsgálta és megfelelő gyógymódot javallott. Ha valakinek eltörött a hólapátja, mérnök javította meg, s ha valakinek hólapátolás közben valamilyen peres ügye akadt, szabadon választhatott ügyvédet, lapátoló társai közül. Azok a mai fiatalok, akik az általános közműveltség magas színvonala fölött büszkélkedve említik meg, hogy a fiatal szakmunkásoknak manapság már érettségijük van, gondoljanak arra, hogy a régmúltban milyen anatómiai, műszaki vagy jogi műveltséggel kellett rendelkeznie egy alkalmi hómunkásnak.

Ma viszont az orvosok, a mérnökök és az ügyvédek annyira túl vannak terhelve, hogy nincs idejük havat lapátolni. A napokban is megkérdeztem egy sebész barátomat, hogy miért nem lapátol havat, nem látja, hogy milyenek az utcák? — mire széttárta a karjait és azt mondta, hogy nem jut hozzá, annyira el van foglalva. Persze láttam, hogy ez csak afféle üres kifogás, mert éppen a tévé műsorát nézegette, s azt is tudom, hogy saját autója van, tehát akármelyik távolabb eső utcába könnyen el tudna jutni hólapátolás céljából.

Hasonló választ kaptam különben mérnök és ügyvéd barátaimtól is, valamennyi épített, tervezett, fellebbezett, sőt még olyan cinikus választ is kaptam az egyiktől, hogy operabérlete van. Tehát képes léha zene élvezetében elmerülni, mialatt embertársai a latyakban csúszkálnak.

Legyünk azonban jóhiszeműek, tegyük fel, hogy van valami ezekben a kifogásokban. Akkor viszont az illetékeseknek kellene közbelépniök annak érdekében, hogy diplomásaink régi kötelezettségeiknek is eleget tudjanak tenni. Mert szép az, hogy a Köztisztasági Hivatal minden nagyobb havazás után győzelmi jelentést ad ki a mai diplomások helyzetéről, de az utak helyzetén ez nem segít. Én is szívesen ünnepelném az értelmiség felemelkedésének ezt a jelentős állomását egyperces néma felállással, de a síkos úton történő elesés után nem mindig tud az ember felállni. Inkább azon töprengek, hogy nem kellene-e már valami mást kitalálni az utak járhatóvá tételére. Hinni kell az emberi géniuszban, amely lefényképezi a Hold túlsó oldalát, kifürkészi a Vénusz és a Mars titkait, egy kis további erőlködéssel megoldhatja tehát a téli seprés, lapátolás és felszórás fejlettebb módjait is.

Ha pedig másképpen nem megy, akkor új egyetemek és főiskolák segítségével növelni kell a hólapátolásra alkalmas fiatal orvosok, mérnökök és jogászok számát. Akkor majd eltűnik a sarkvidék és a város közötti különbség, s gúnyosan tehetjük fel a költő szavaival a kérdést: hol van már az idei hó?

Feleki László

Kubai szivarokat importálunk

Erdei Sándor rajza

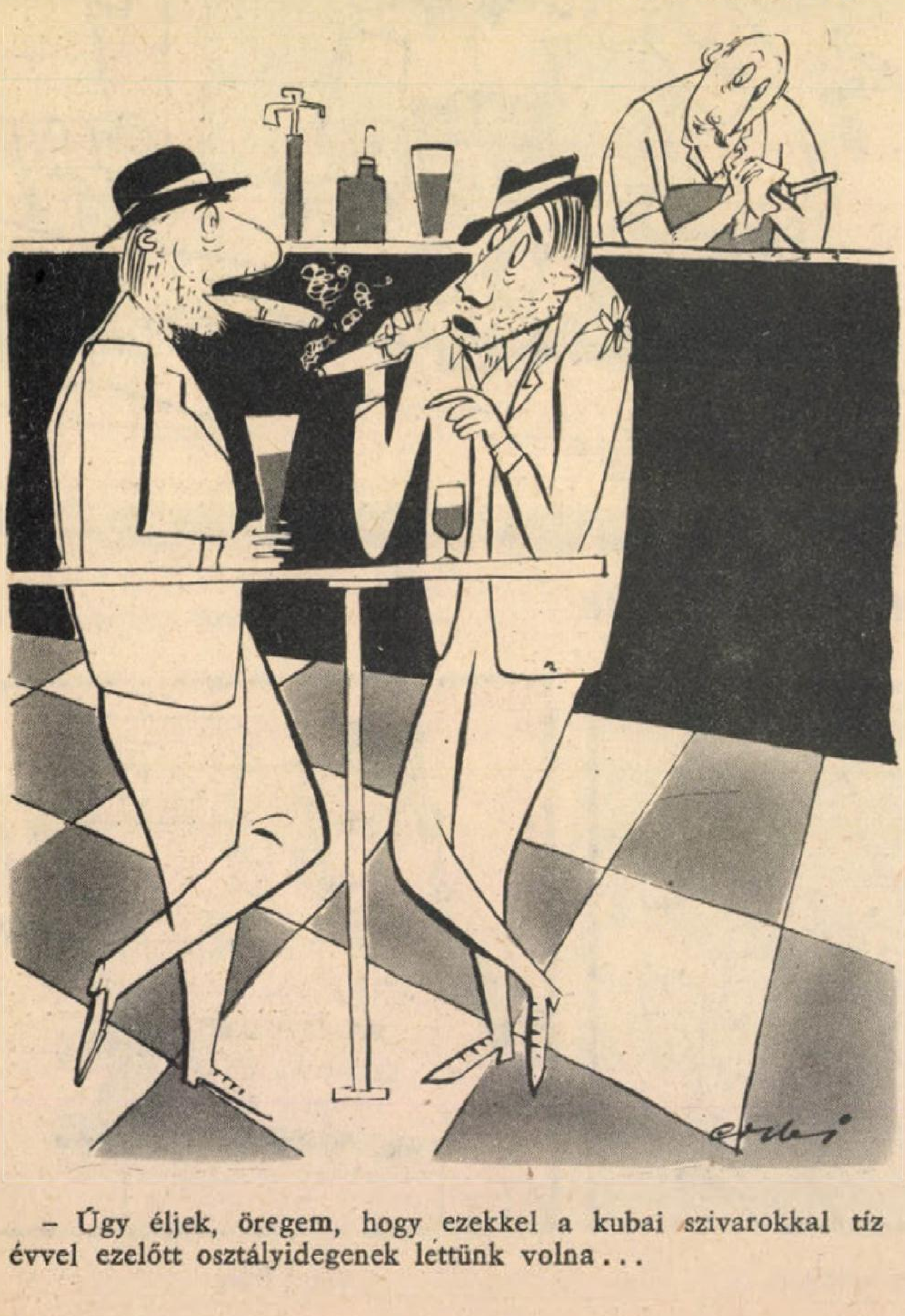

– Úgy éljek, öregem, hogy ezekkel a kubai szivarokkal tíz évvel ezelőtt osztályidegenek lettünk volna...

Állatvilági miniatűrök

PACSIRTA

Pacsirta a rétek; mezők dizőze,
a szezonja befejeződik őszre.
A könnyűmúzsa kedves dalnoka
téli szerződést nem vállal soha.

VADGALAMB

A fa tetején, mint a szónok
a szószéken, egy vadgalamb áll,
csupa panasz, folyton lamentál
és mint ki nem ura a szónak,
gyötörve örök lámpaláztól,
egy szöveget agyonfaragcsál
és ugyanazt elfújja százszor
és rosszabbul egy rossz ripacsnál.

PAPAGÁJ

A papagáj folyton ismétli néhány
tanult szavát, mint korszakunkban némely
alkalmi költő, versbe kötve léhán
egy-egy plakátot. S nincs gyomrában émely?

TERELŐ PULI

Nappal a juhász munkatársa,
éjjel pihen az udvarunkba'.
Ha mégis ugat néha éjjel,
az már csak társadalmi munka.

Bródy László

Téli enyhülés

Szegő Gizi rajza

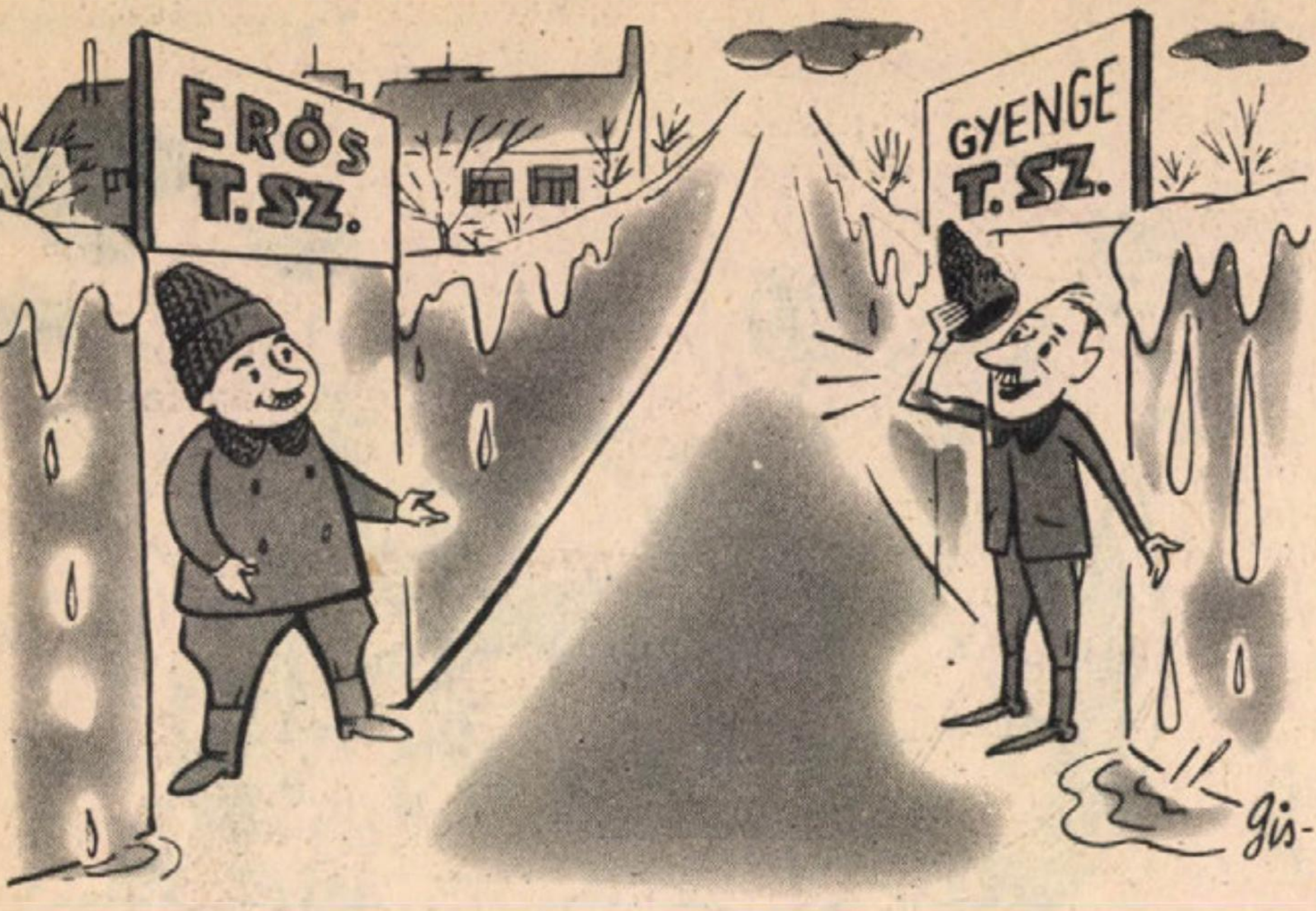
ERŐS T.SZ.
GYENGE T.SZ.

– Kedves szomszéd, szívesen beolvadnánk magukba! ...

Havazás után

Vasvári Anna rajza

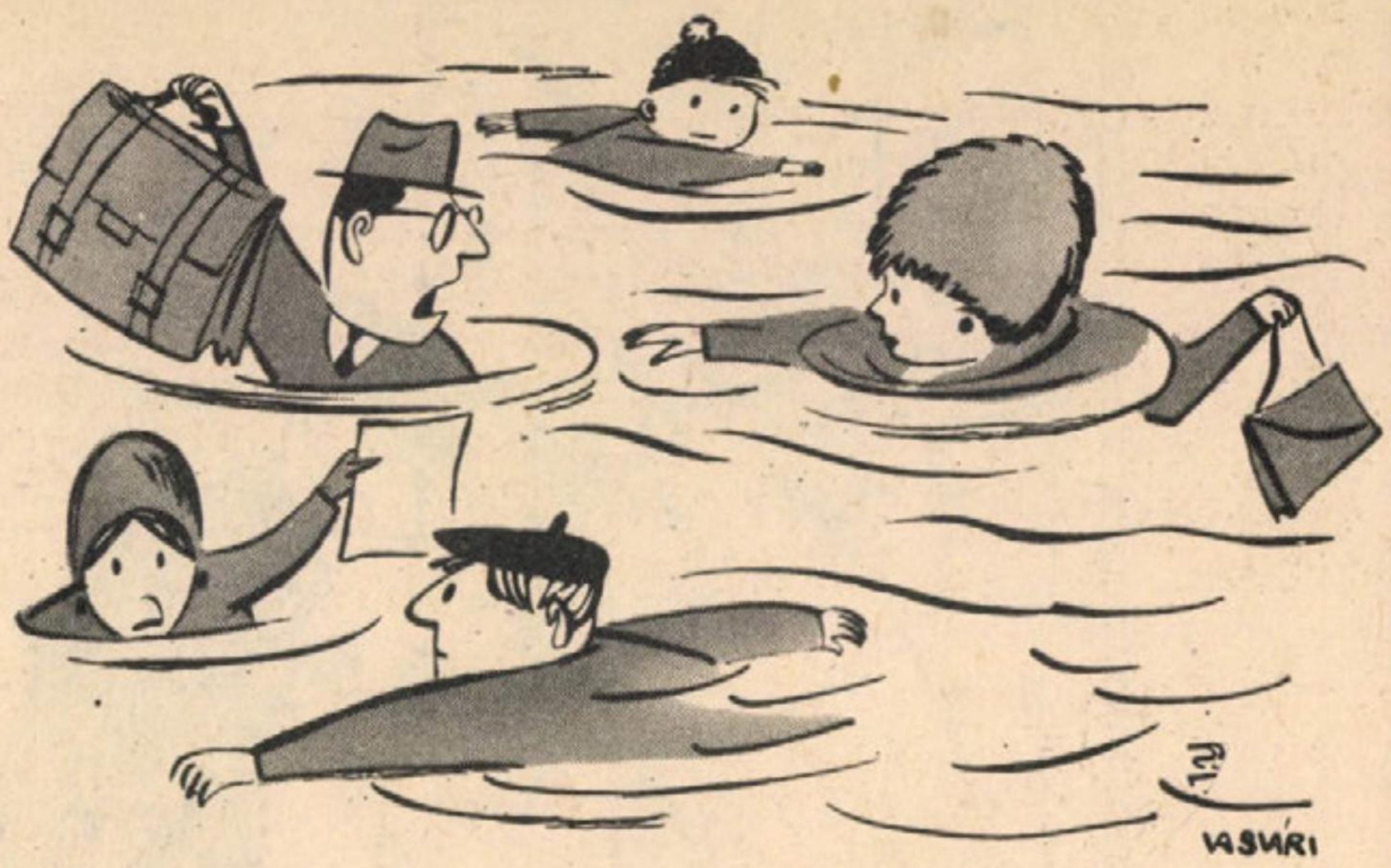

– Ne sprintelj, fiam, mert kimerülsz a Közértig ...

Velem történt...

AZ ELSŐ ORVOSI VIZIT

Fiam büszkén és boldogan fogadta az értesítést, hogy felvették az Orvostudományi Egyetemre. „Már" két hete volt orvostanhallgató, amikor becsönget lakásunkba a szomszédunk, és izgatottan szól a fiamnak: „De jó, hogy itthon van. Azonnal jöjjön át hozzánk, a lányom összeesett, a földön fekszik." Fiam büszkesége egy pillanatig talán még fokozódott, hogy íme, már orvosi segítséget kérnek tőle, de persze rögtön azt felelte: „Én még csak két hete vagyok medikus, még nem tudok semmit. Apám meg nincs itthon." „Nem számít, csak jöjjön azonnal!" – volt a válasz. Nem lehetett a kétségbeesett édesanyának kérését megtagadni, átment a beteghez, aki a földön feküdt elájulva. Megpróbálta összeszedni elsősegélynyújtási tudását, de az anya türelmetlenül szólt rá: „Hát mire vár, miért nem segít a földről felemelni a lányomat, hogy mire az orvos jön, ne legyen a földön?!

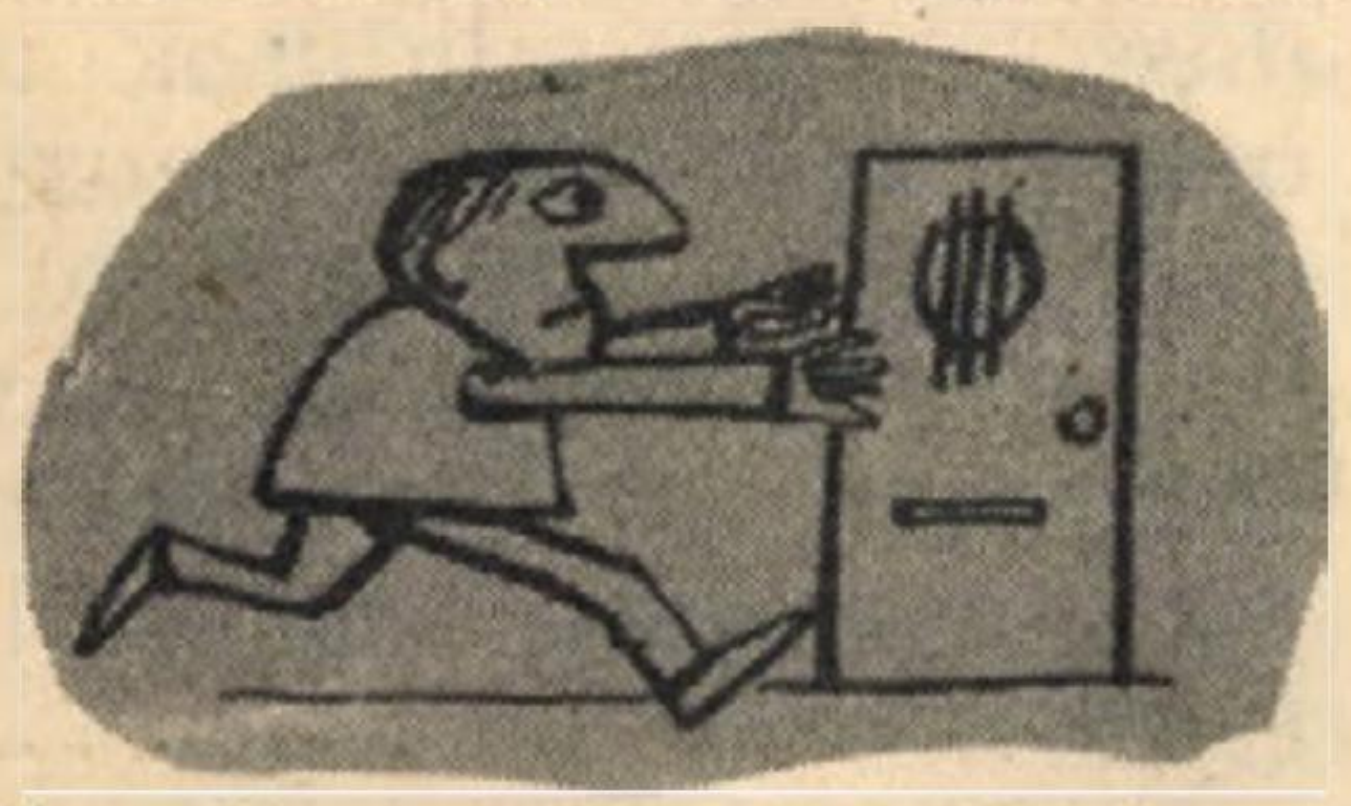

Dr. Góth Endre
II., Garas u. 7.

FÖLDRENGÉS

1956 elején – a Budapesten is észlelhető földrengés utáni napon – találkoztam az utcán családunk egyik barátjával.

Örömmel üdvözöltük egymást, és gyorsan rátértünk az azokban a napokban „divatos" beszédtémára, a földrengésre.

– Korán reggel felkeltem – mesélte – és gondoltam, mielőtt bemegyek dolgozni, vágok egy kosárra való aprófát. Levonultam a pincébe, hasítottam buzgón a fadarabokat, egyiket a másik után, egyszerre csak – éppen egy nagy tuskót vágtam a fejszével, nagyot ütöttem rá – hatalmas robaj ... és a lakók mindegyikének külön-külön, szép sorokban felrakott fája, mind lehullott, összeomlott, egy nagy kupac lett az egész. Szörnyen megijedtem – magamon is csodálkoztam, nem is gondoltam, hogy ilyen erős vagyok – mit fognak lakótársaim szólni. Rémes, mit tettem! Gondoltam, gyorsan eltűnök a tett színhelyéről, mielőtt még valaki észrevenne.

Sietős léptekkel csendben akartam felosonni a pincéből, de a feljárati ajtónál az első, akivel összetalálkoztam, a házfelügyelőnő volt. Elkapott, és rémülten kérdezte tőlem:

– Na, mit szól hozzá? Érezte a földrengést?

– Jaj, az istenért, meg ne mondja senkinek, én csináltam – mondtam neki halkan, és válaszát sem várva rohantam vissza a lakásomba.

Menyhárt Györgyné
XIII., Fürst Sándor u. 51.

A magasépítkezés korában

Kallus László rajza

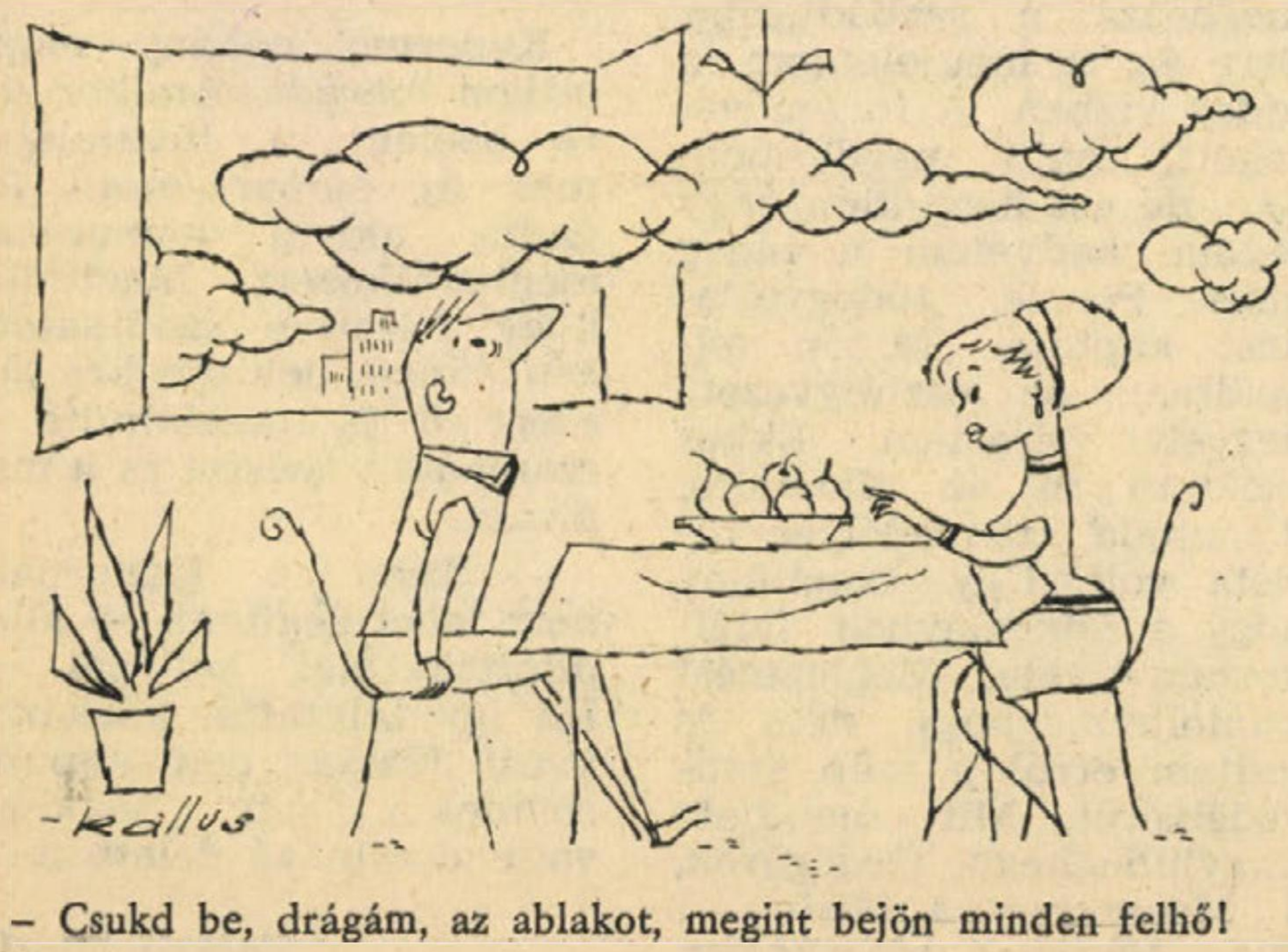

– Csukd be, drágám, az ablakot, megint bejön minden felhő!

Divat az antik bútor

Fülöp György rajza

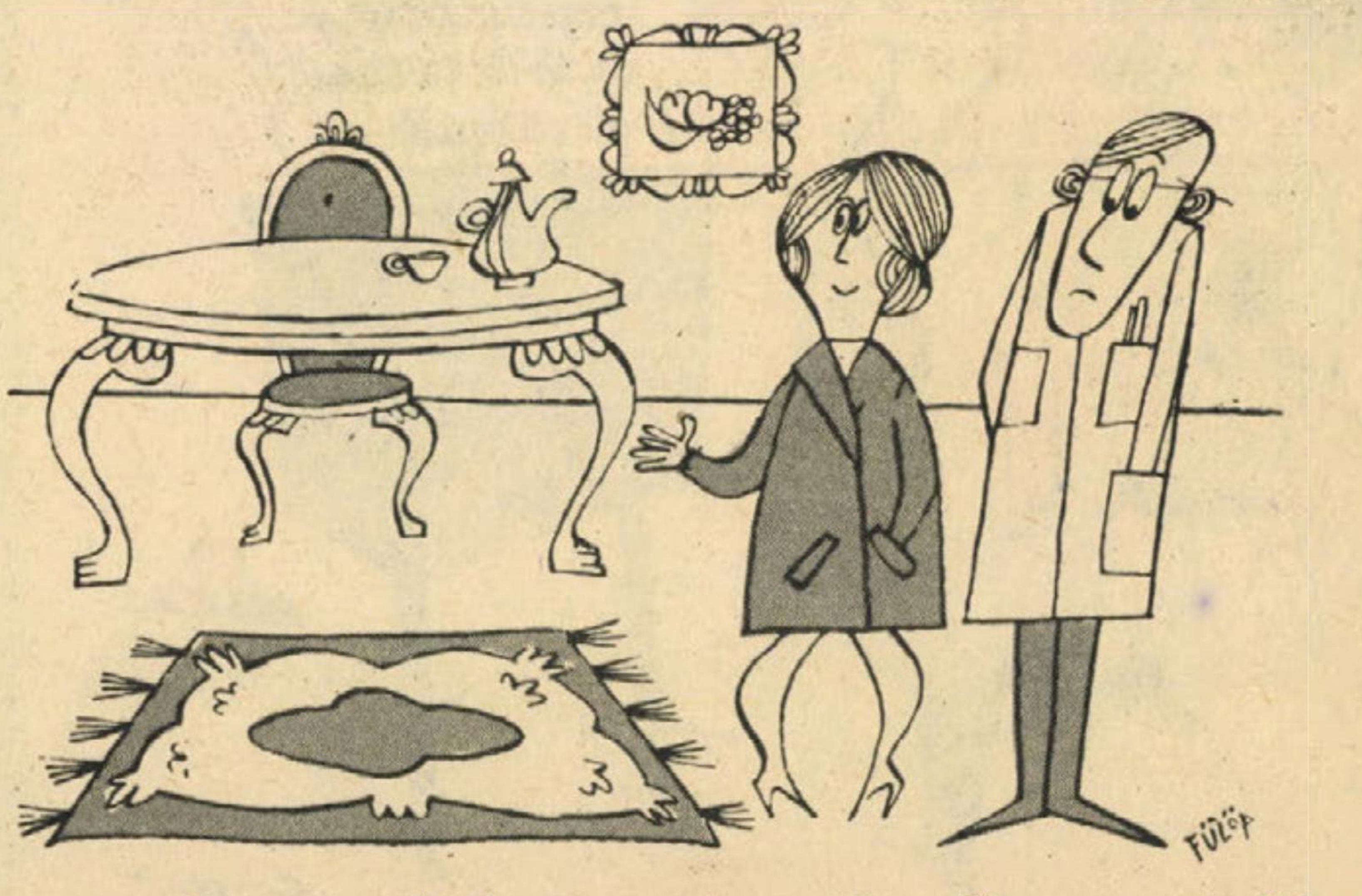

– Ezt a garnitúrát megvenném, csak a lába nem tetszik!

Karinthy Frigyes Múzeum nyílik

Kaján Tibor rajza

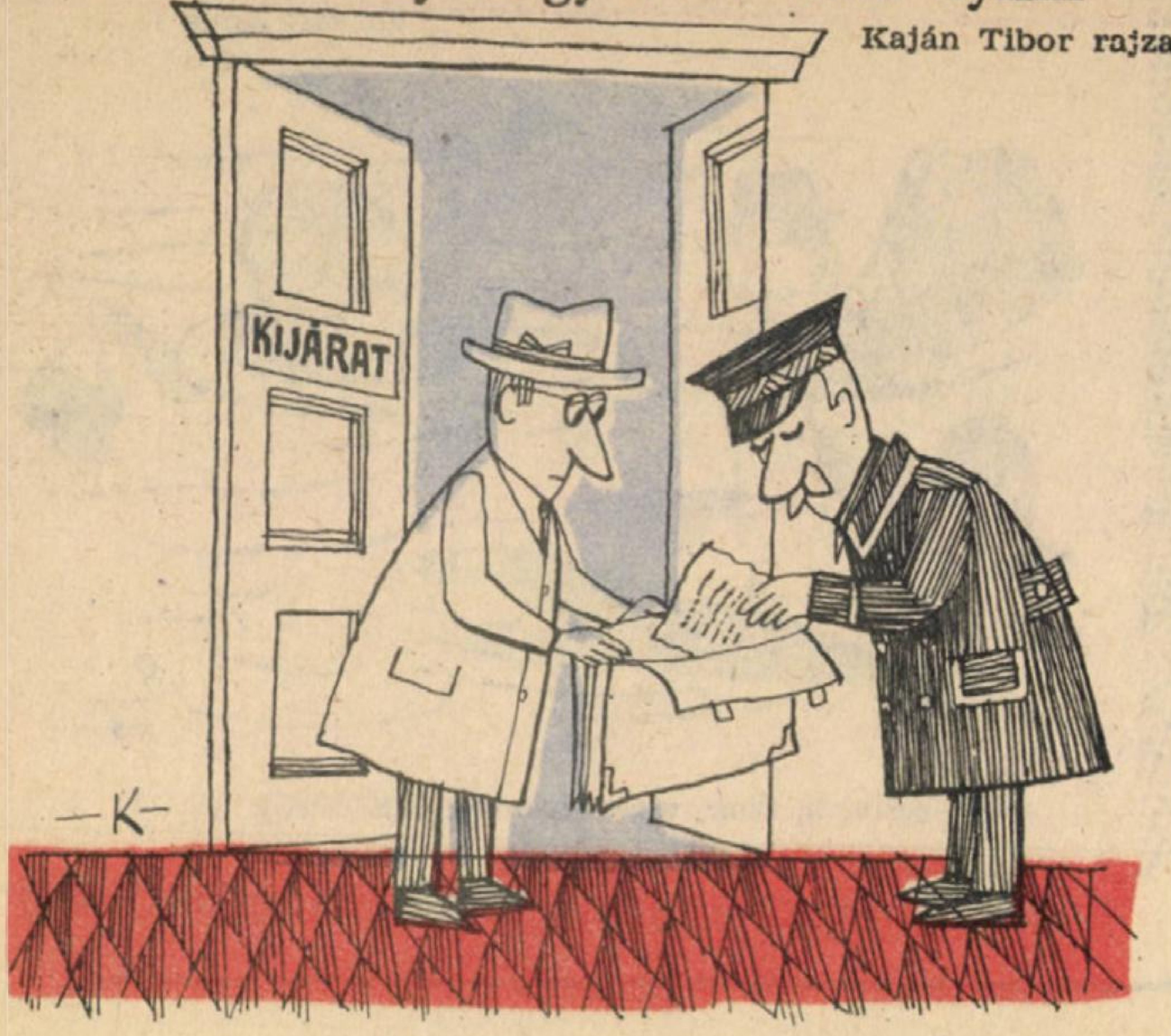

A humorista távozik a kiállításról.

Egy harisnyagyárban

Hegedűs István rajza

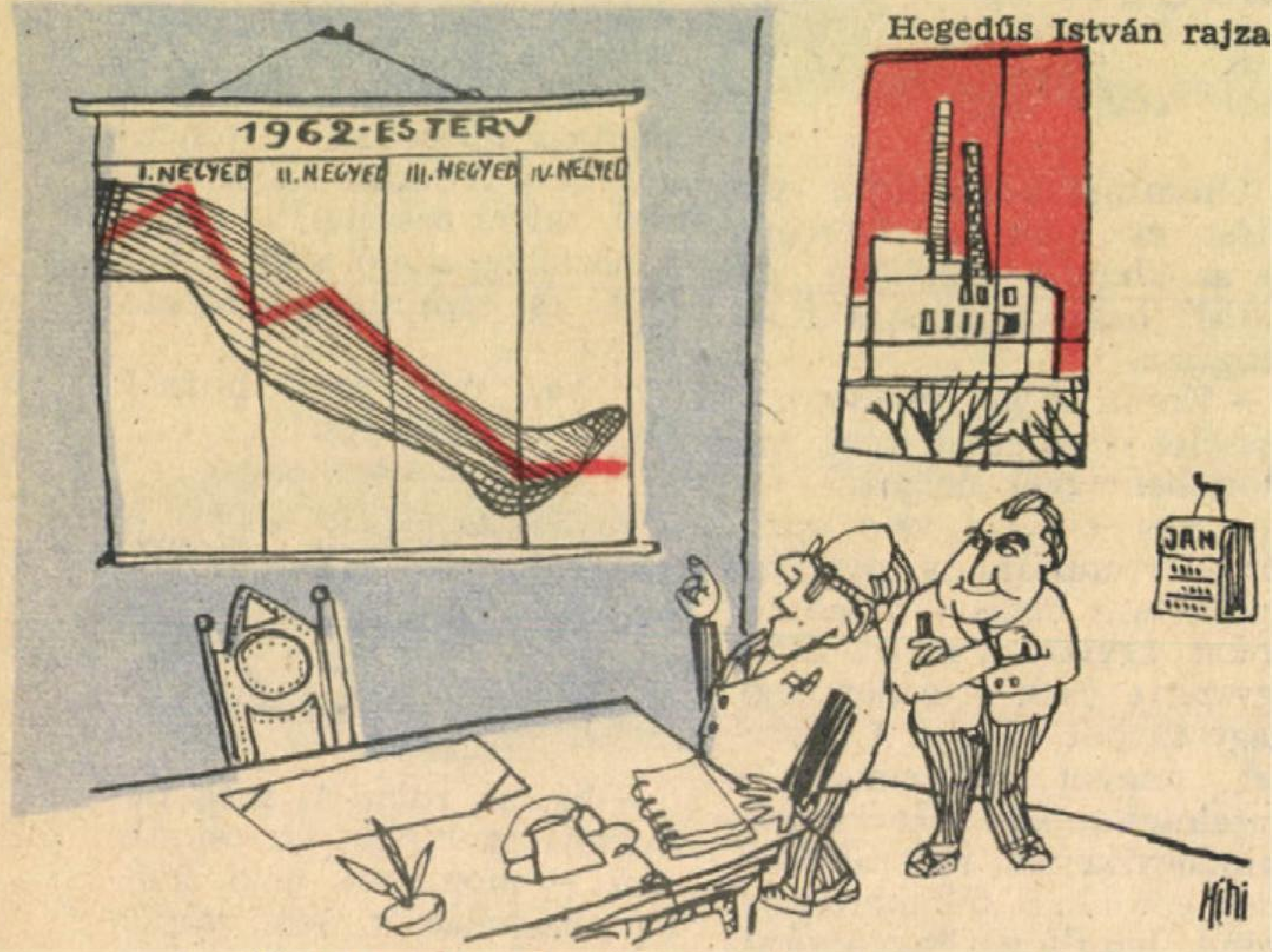

– A múlt évi szemleszalasztási tervünket sikeresen teljesítettük . . .

Becsületpersely

Erdei Sándor rajza

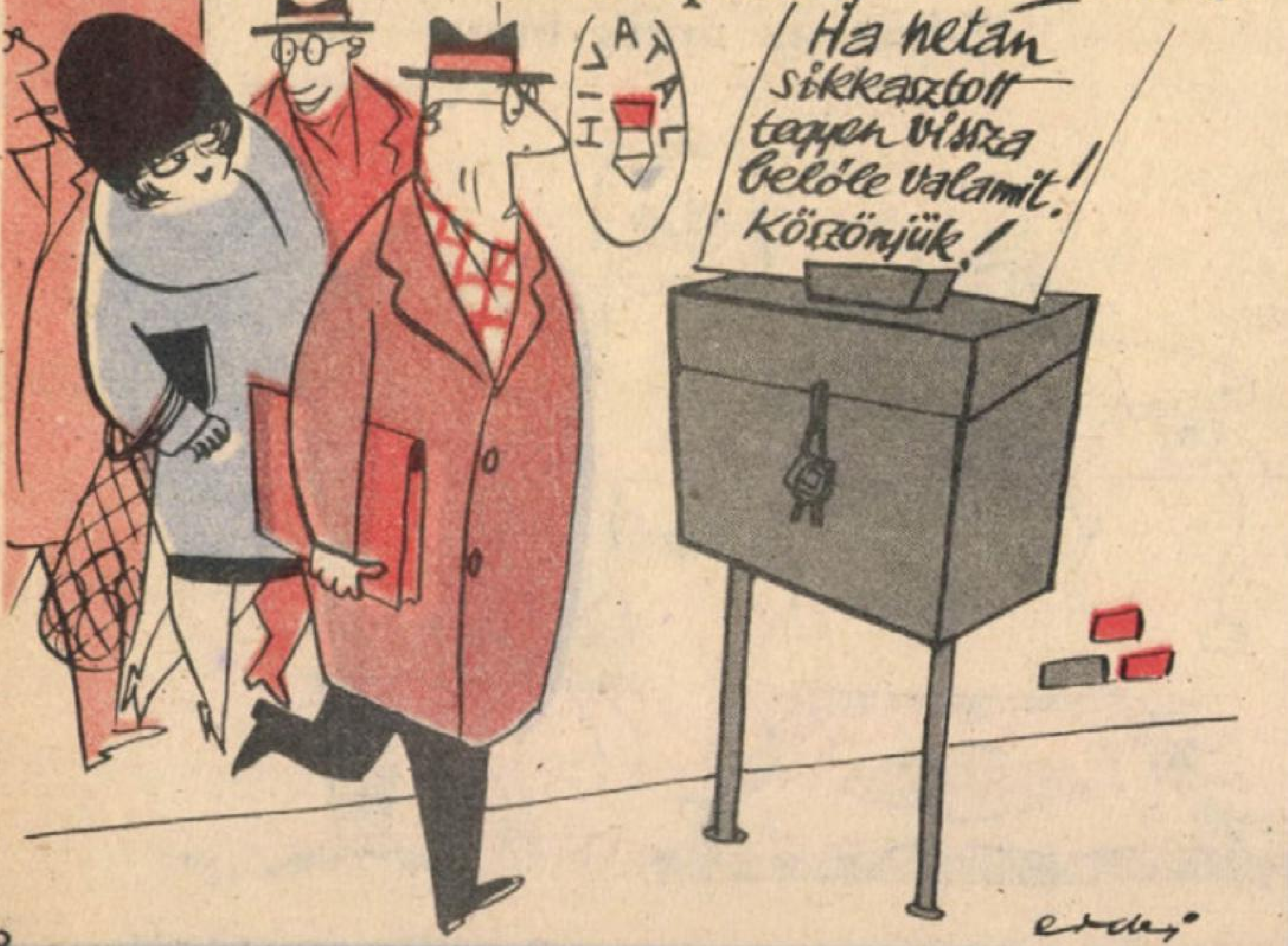
HIVATAL
Ha netán sikkasztott tegyen vissza belőle valamit! Köszönjük!
erdei

Özönvíz előtti filmtekercsek

Toncz Tibor rajza

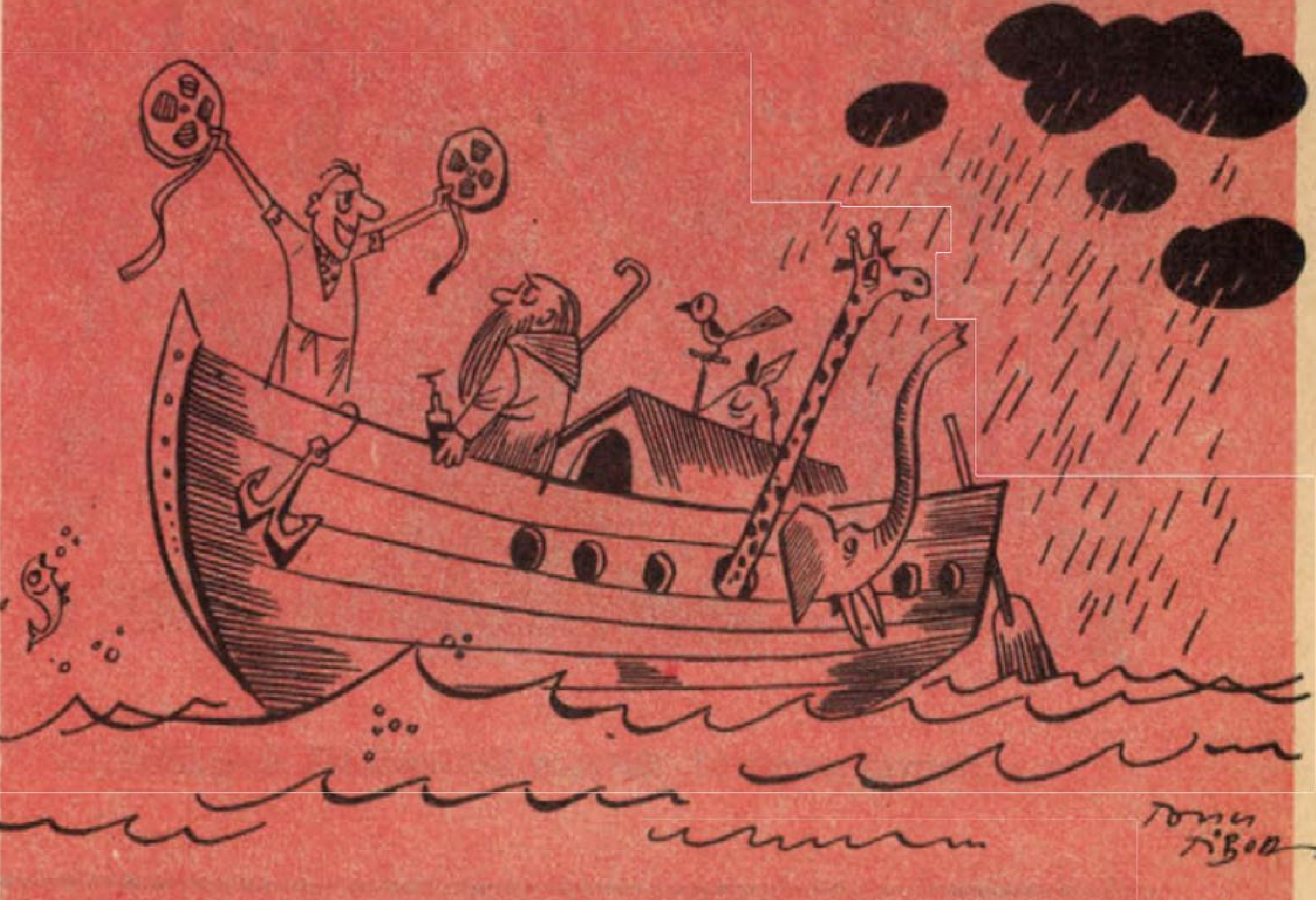

– Megmentettem, öregem, ezt a párat! Jó lesz majd még a TV-nek! . . .

A JAVÍTHATATLAN KARRIERISTA

Az ügyeletes orvos megvizsgálta Kapornait, aztán komor hangon így szólt:

— Gyengeség, magas vérnyomás, idegesség . . . Mondja, mi történt magával? . . . Mitől gyengült le ennyire?

— Őszinte leszek! — mondta lehajtott fejjel Kapornai. — Karriert akartam csinálni . . . Úgy kezdődött, hogy egyszer régen, gyomorfekélyem volt. Akárcsak a főnökömnek. Így lettem a bizalmasa. Ismeri doktor úr az ilyesmit. Elmeséltem a szimptómákat, milyen orvosság tett jót, mit eszem, mindent, ami a fekéllyel összefüggött. Mit mondjak? Gyakran kaptam prémiumot, és bőven volt részem kiküldetésben is.

Felsóhajtott:

— Azután új igazgatót kaptunk. Rájöttem, hogy reggelenként a Lukács-uszodába jár, télen is, méghozzá a szabadtéribe. Erre én is megjelentem a hideg vízben. A fogam vacogott, majd megdermedtem, de azt hazudtam, hogy régóta kedvelem a hideg vizet. Persze, tüdőgyulladást kaptam. Midőn felépültem, az osztályvezető kegyeit kerestem. Ekkor szoktam rá az alkoholra. Az utóda szenvedélyes turista volt. Úgy csináltam, hogy a Börzsönyben találkoztam vele. Meglepetést színleltem, hogy nem is tudtam erről a szép szenvedélyéről. Mit mondjak, Nagyhideghegy, Ördögárok, a Mecsekben a Misina . . . Nem bírom a mászkálást, a hegyeket, a kapaszkodást. A kirándulások után merev tagokkal dolgoztam, nemcsak hétfőn, hanem néha még kedden is izomlázam volt. De az osztályvezető szeretett, ez volt a fontos.

— Le kell szoknia ezekről a dolgokról —, mondta az orvos fejét csóválva. — Mi lesz, ha egyszer olyan felettest kap, aki ejtőernyős lesz, vagy békaember? Esetleg amatőr zsonglőr, aki borotvapengéket nyel?

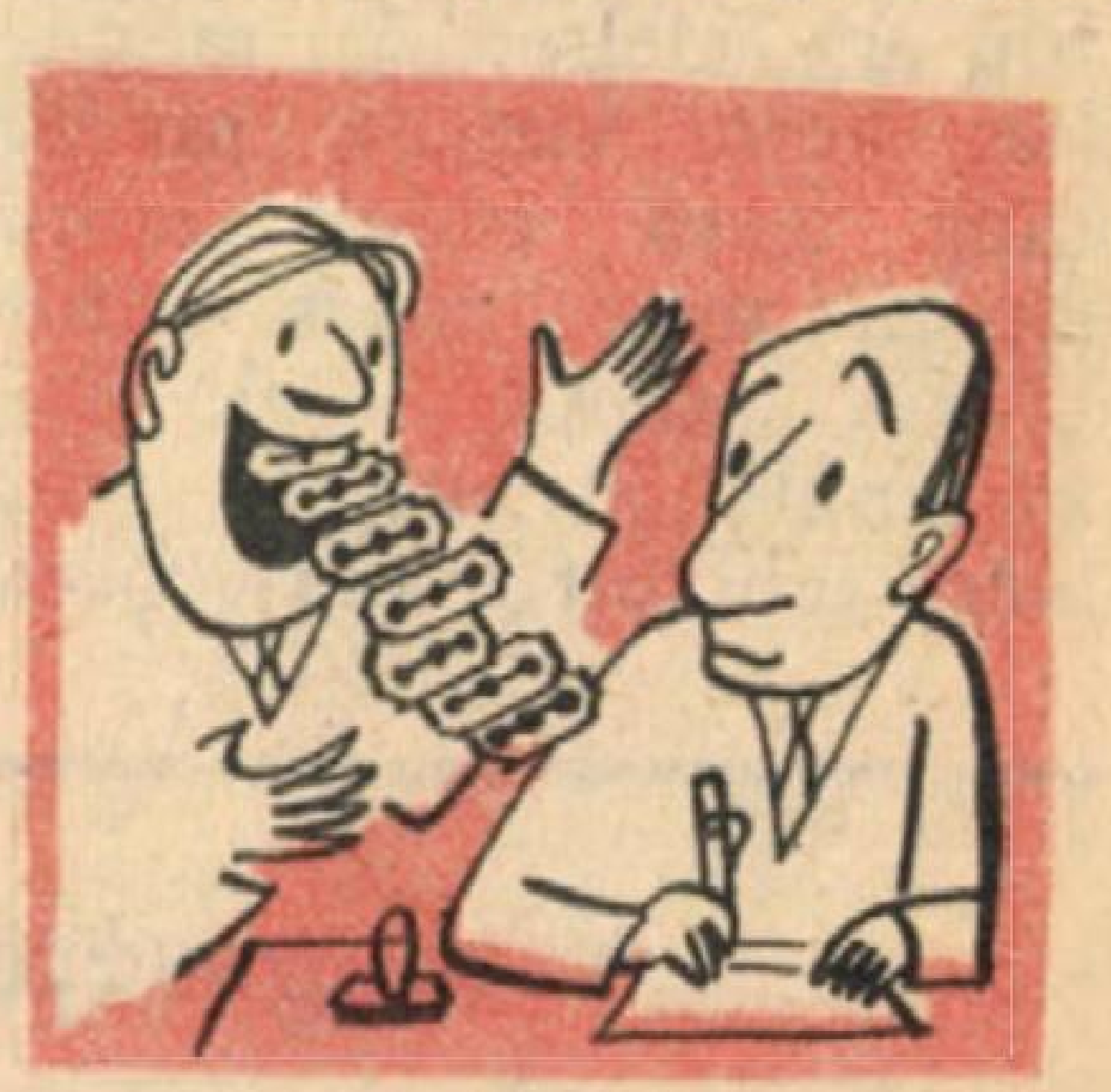

Kapornai néhány napig otthon maradt. Amikor újra bement a hivatalába, már új csoportvezető fogadta, akivel hamarosan megbarátkozott. Megtudta, hogy felettese szombatonként táncos délutánokra jár, ezért ő is megtanulta a szambát, a twistet és a madisont.

— Ezen a Kapornain nem lehet segíteni, — állapították meg kollégái. — Ha így folytatja, kórházba kerül. Hacsak nem kapunk rövidesen egy sakkozó, vagy dominózó felettest . . .

Palásti László

Elmaradt az előléptetés

Szűr-Szabó József rajza

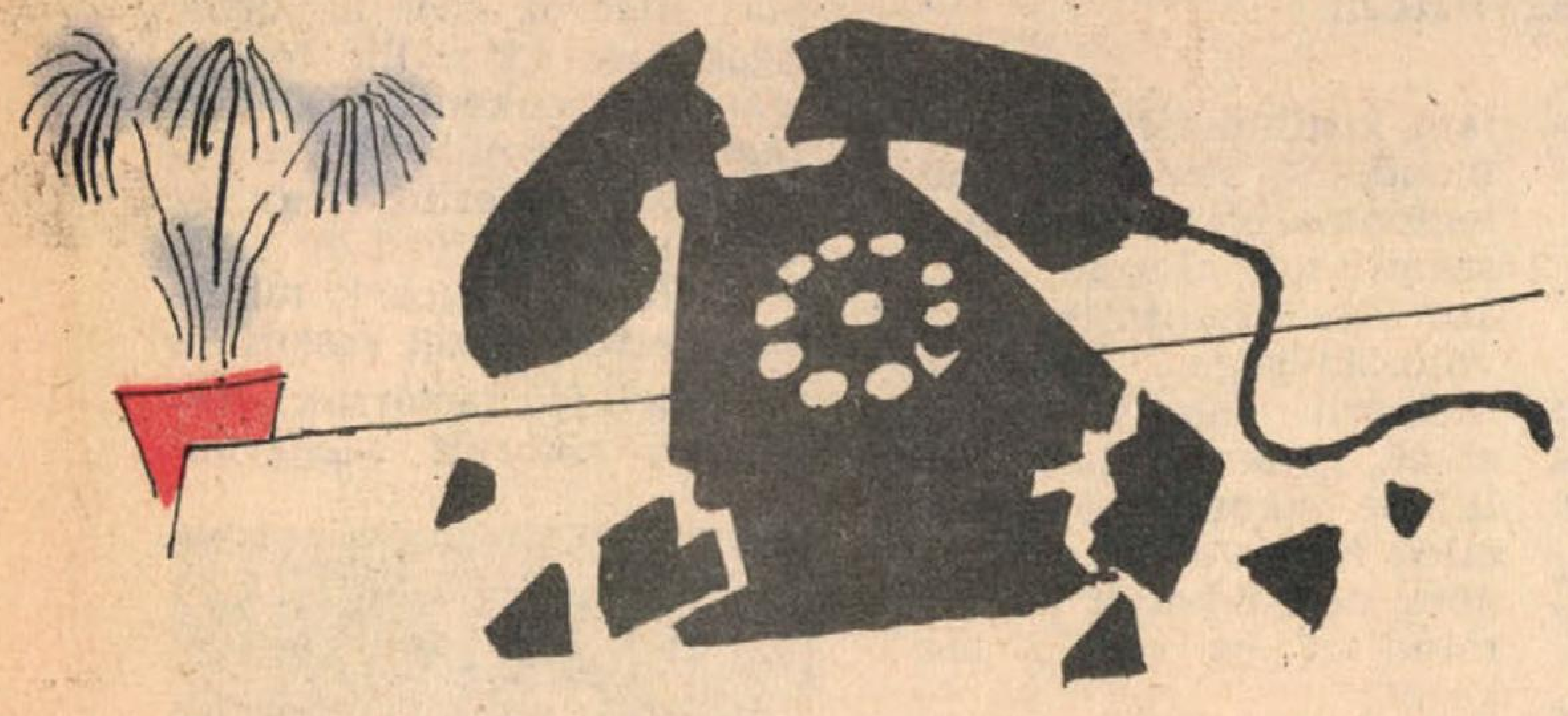

J. KORNYILOV:

A RABLÓ

Késő este volt. Az utca elhagyatott. Sehol egy lélek. Furcsa gondolatok jutnak ilyenkor az ember eszébe. Hirtelen megéreztem, hogy valaki követ.

„Bár találkoznék egy rendőrrel, vagy legalább egy házmesterrel” — gondoltam. Leléptem a járdáról, és futni kezdtem az utca közepén. Ekkor meghallottam, hogy valaki rohan utánam. Csak szapora lélegzetet és kopogó lépteket hallottam. A házam előtt vasmarok ragadta meg a vállamat. Minden ellenállás hasztalannak tűnt.

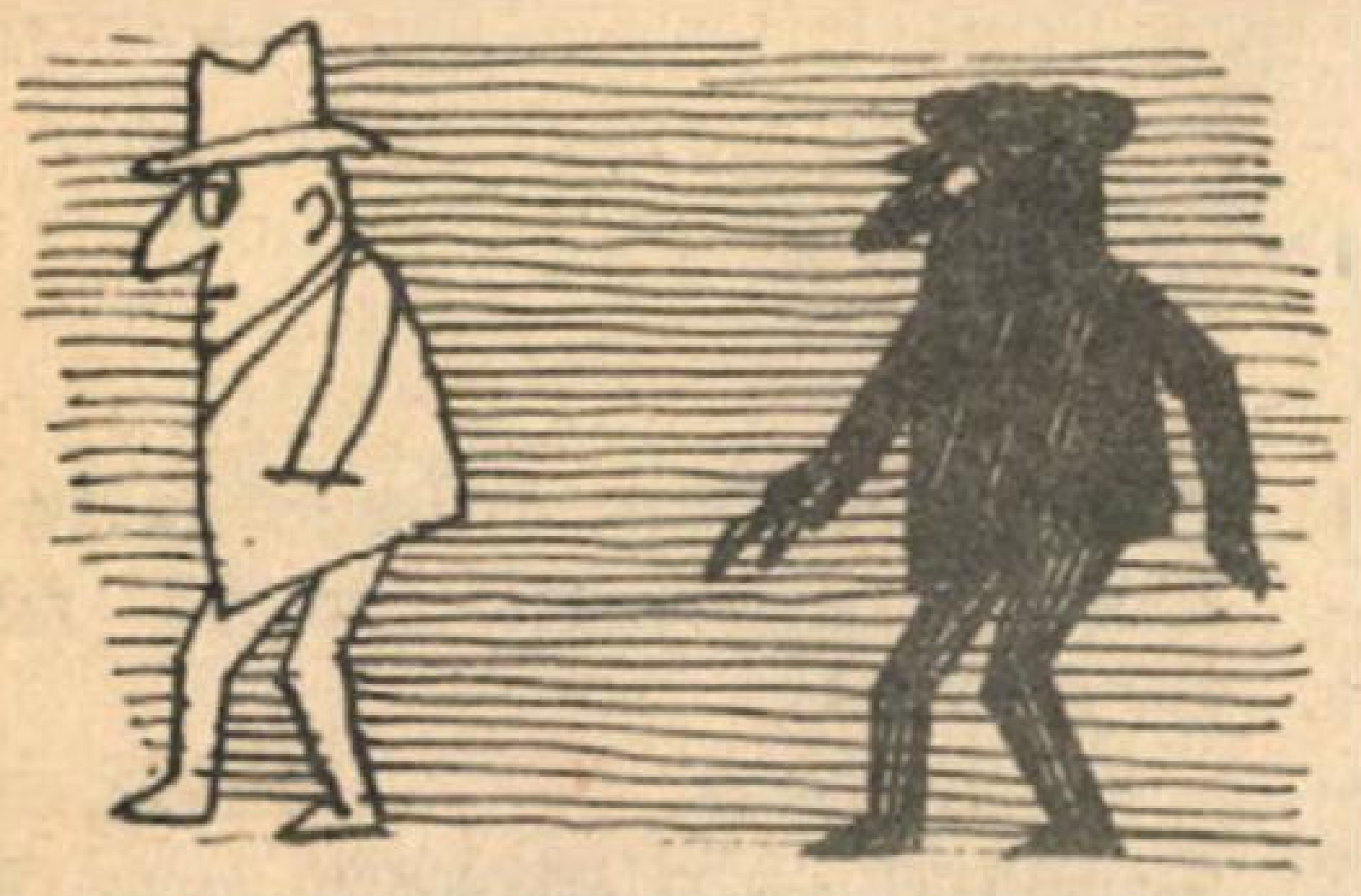

— Ide a pénzt! — mondta a bandita.

Ismerős volt a hang, de sajnos a sötétben nem tudtam kivenni a rabló arcvonásait. Minden pénzemet odaadtam. A rabló gyorsan megszámolta, s valamit vissza is adott belőle. Bevallom, először raboltak ki, de még ilyesmit nem hallottam, hogy a rabló visszaad. Hebegtem valamit.

— A többit majd a szakszervezeti taggyűlésen megbeszéljük — szólalt meg a rabló.

Most már ki tudtam venni az arcvonásait. Hogy is történhetett, hogy nem ismertem fel azonnal: az üzemi bizottság elnöke állt előttem. Felhördültem:

— Hogy tehettél ilyet egy elvtársaddal?

— Pszt! Az emberek felébrednek — szakított félbe az elnök. — Mit csináljak, ha képtelen vagyok másképpen megkapni a tagsági díjadat? Írd itt alá, s már rohanok is tovább — mondta fáradt hangon —, ma még öt embertől kell bevasalnom a tagdíjat...

Oroszból fordította P. M.

A LEGNAGYOBB ELRAGADTATÁS

Jancsika színházi gyerek. Ez úgy értendő, hogy apját hivatása gyakorta vezeti a pesti színházak valamelyikébe, s ilyenkor magával viszi a kisfiát is. A gyerek múltkor a Háry Jánost látta, az Operában, s másnap a Vígszínházban a Zárórát, melyben Békés Rita egy apácát alakít. A fiúcska elbűvölten súgta apjának:

— Apuka, ez az apáca olyan szép, hogy huszárnak is beillene!

(ps)

PÓT-KRESZ

Gerő Sándor rajza

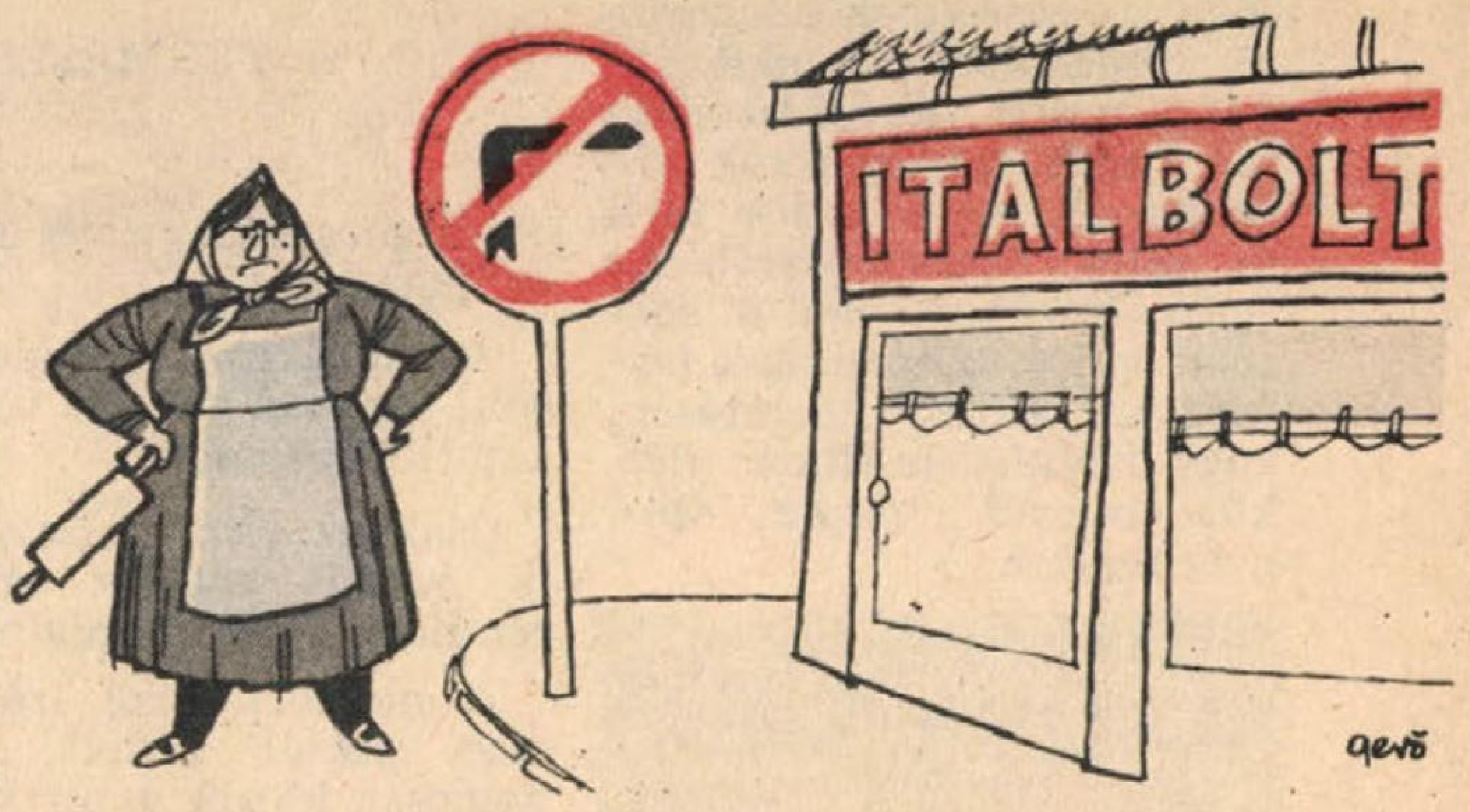

Jobbra kanyarodni tilos!

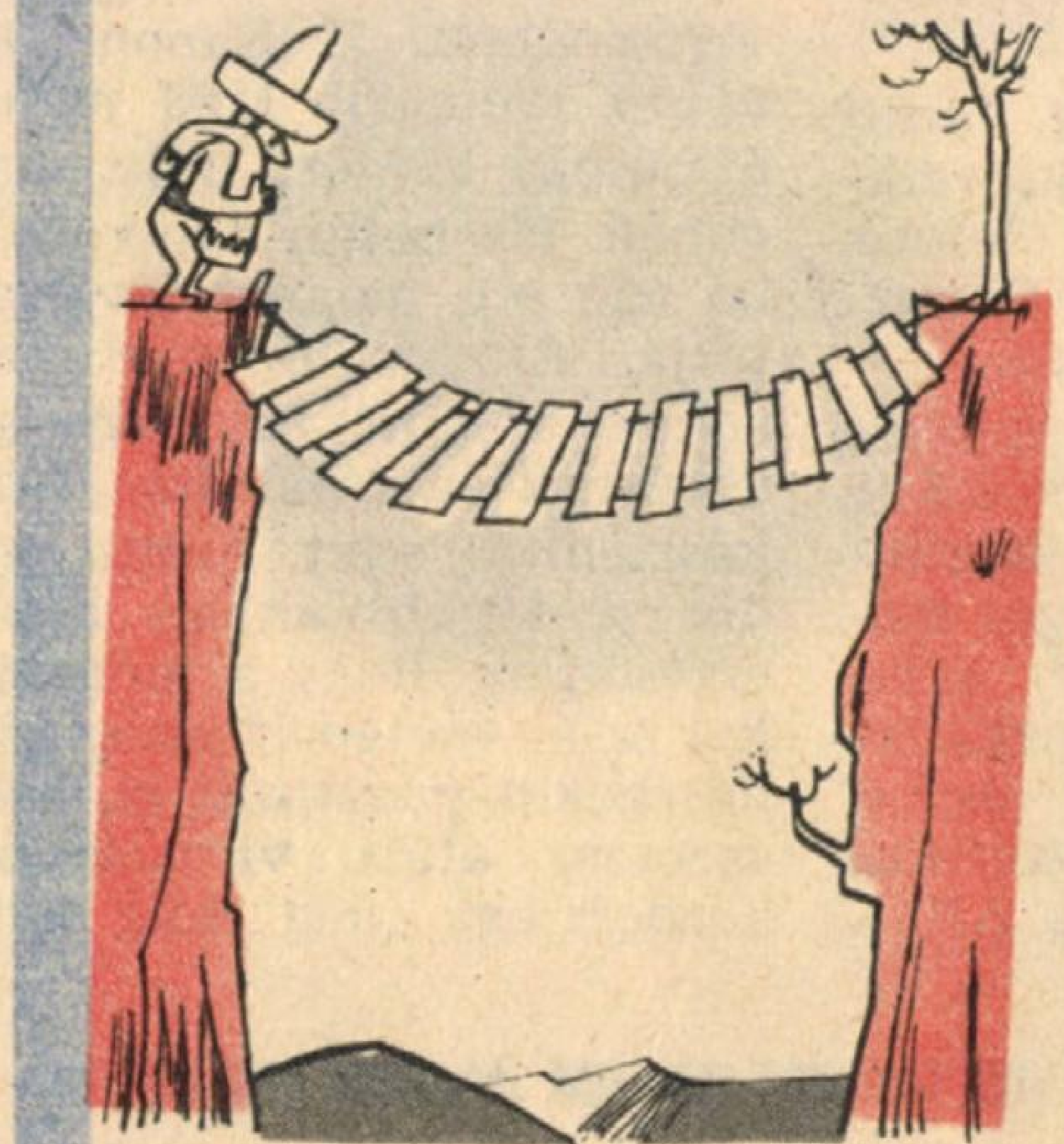

Zebra

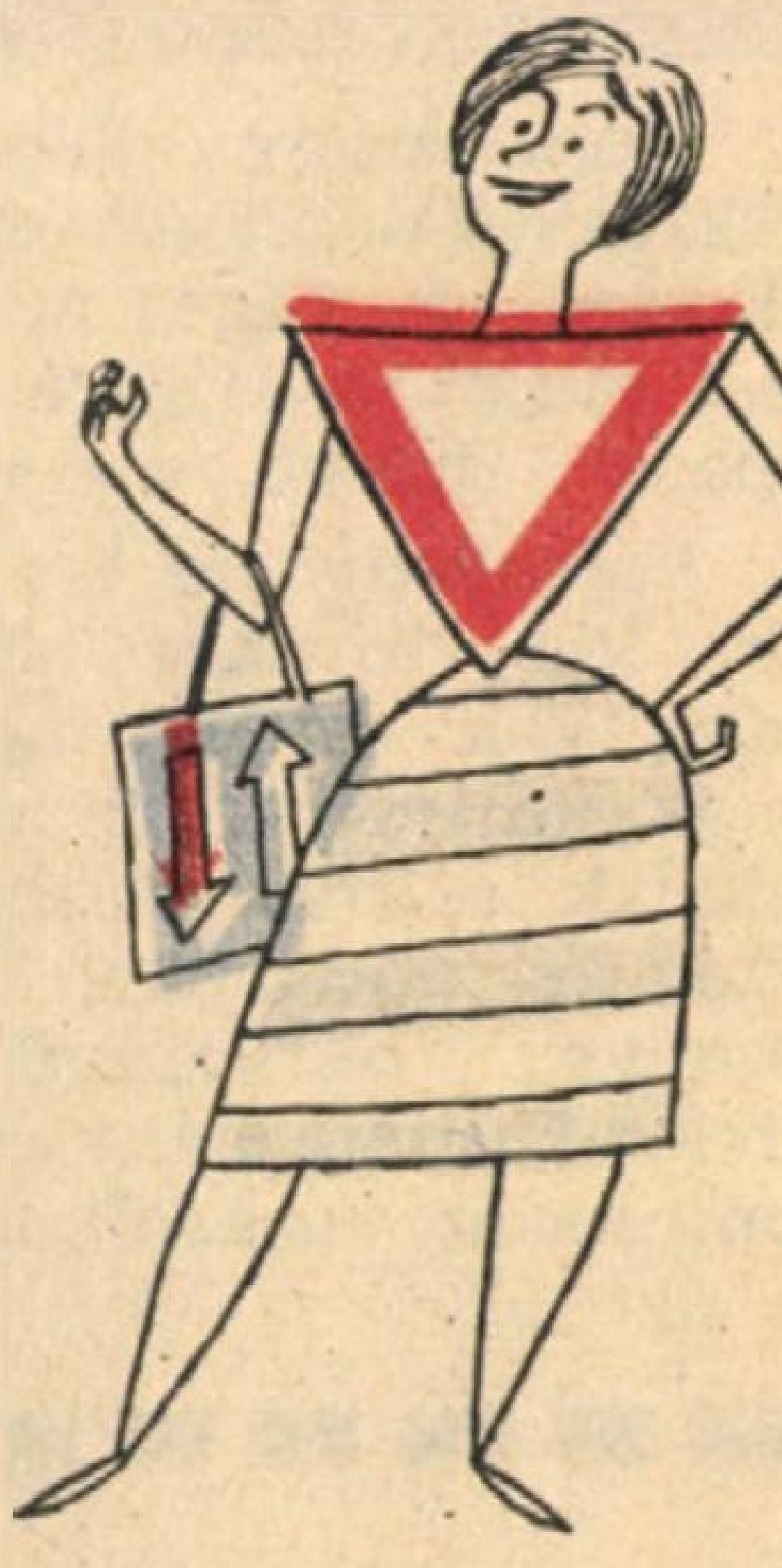

A Kresz-ruha

Élsőbbségadás kötelező

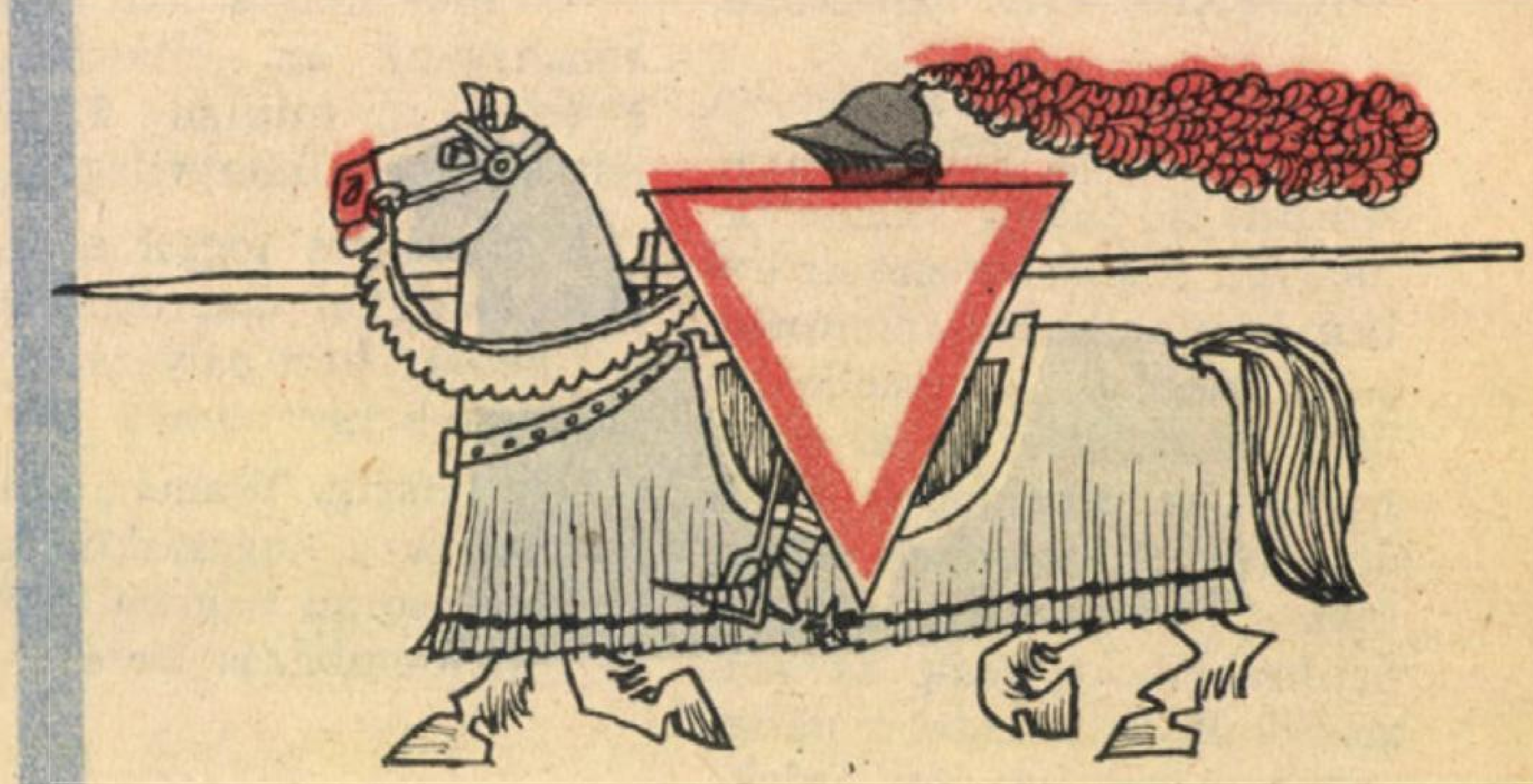

ÚTKERESZTEZÉS

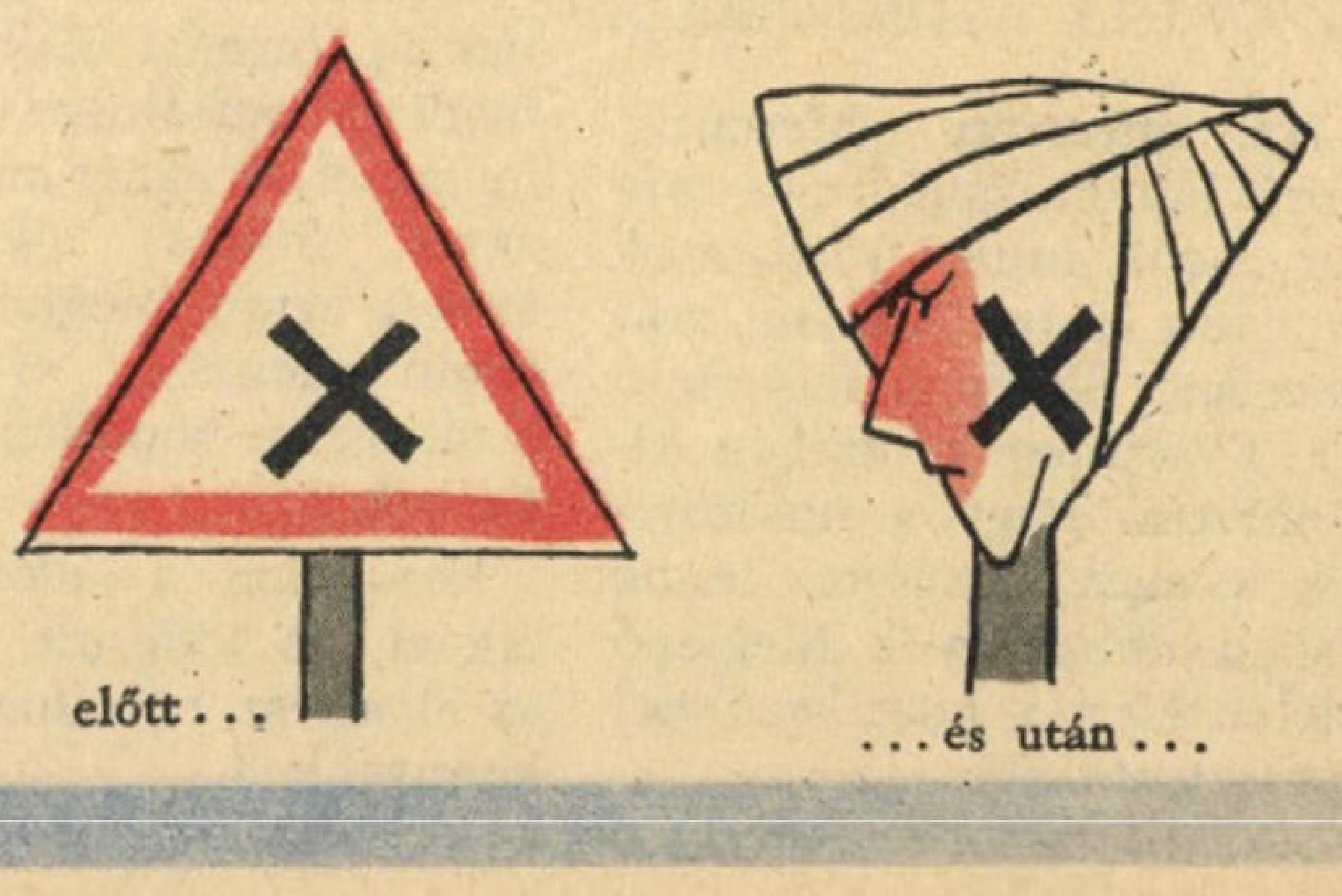

előtt ...

... és után ...

Nyilt fohász

A TERMÉSZETTUDOMÁNYOS CIKKEK SZERZŐIHEZ!

Kedves író kartársak!

E sorokból az a Makutyi Antal szól önökhöz, aki lelkes olvasója természettudományos ismereteket terjesztő cikkeiknek, és akit éppen ennek következtében már csak centiméterek választanak el a teljes testi és lelki összeomlástól. Az önök kezében van a sorsom: vagy változtatnak írásaik szerkezeti felépítésén, vagy rövidesen eltartó nélkül marad három apró gyermekem.

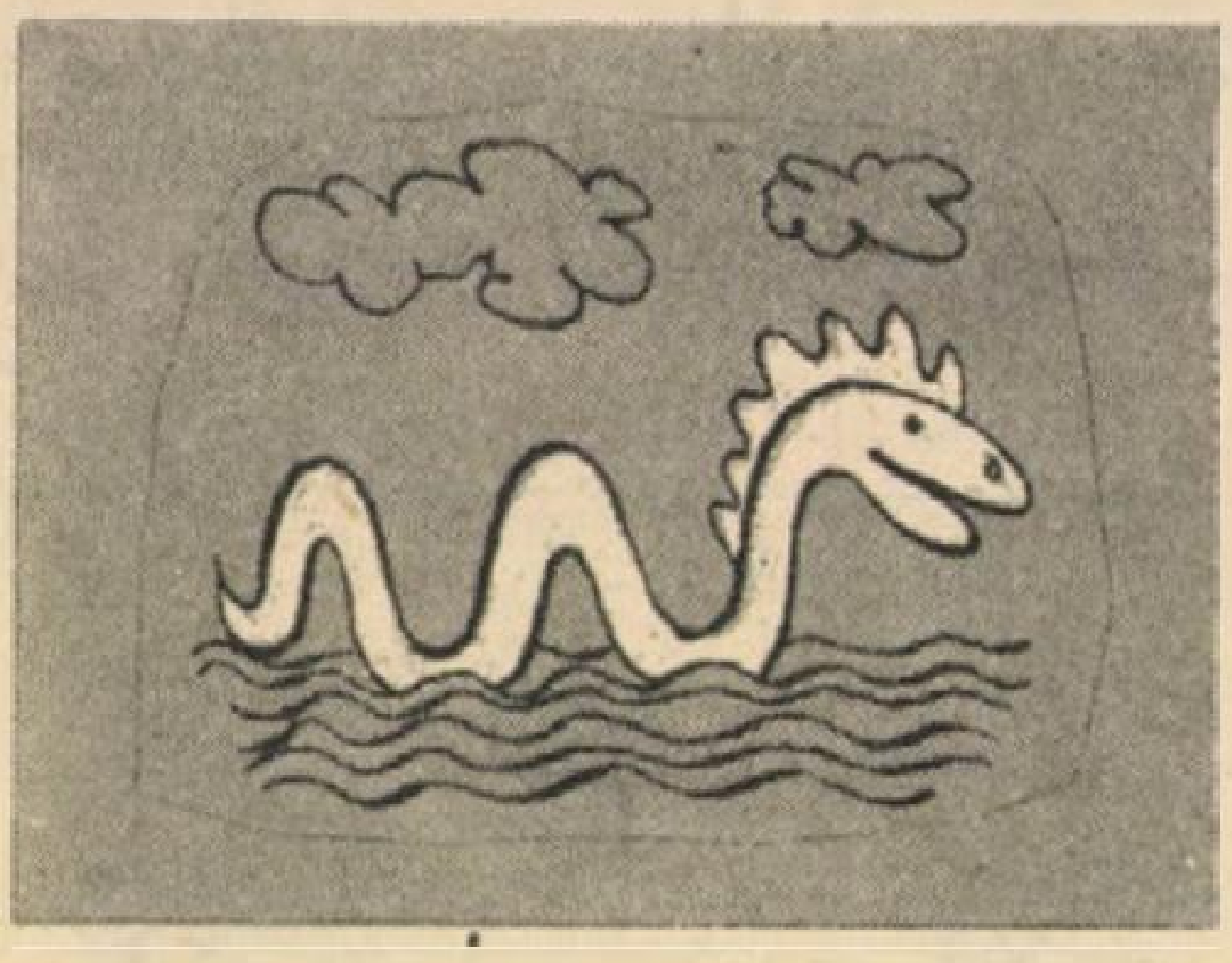

Nem nagy dolog, amit kérek. Fordítsák meg cikkeiket. A végét az elejére, az elejét a végére. Slusszpassz. Ennyi az egész.

Félreértés ne essék! Nem a kis hírekre gondolok, amelyek arról tájékoztatnak; milyen különleges madarak raktak fészket a fehér-tói nádasban, mekkora tengeri herkentyű úszott fel a Dunán, hány egzótikus micsodát vásárolt az Állatkert igazgatósága stb. Mindez maradhat.

A kataklizma tudósítások! Azokon tessék változtatni! Sürgősen!

Csak az elmúlt hetekben is három effajta cikkük rendített meg alapjaimban.

A meteoritokról szólt az első. Azzal indult, hogy nemcsak kicsik vannak, hanem jócskán akad köztük nagy is. Következtek a példák. A Délnyugat-Afrikában lepottyant „Hoba-meteorit" — hatvan tonnás! Arizonában, a Canon Diablo-i meteorit 1293 méter átmérőjű krátert ütött magának. Ha netán egy városka van ott, palacsintává lapítja. Akkor én már másodpercenként futottam az ablakhoz és izgatottan fürkésztem az eget. Amint pedig a továbbiakban arról értesültem, hogy a tunguszkai óriás-meteorit egész erdőségeket pusztított el, balszemem alatt vitustáncba kezdett egy ideg. Alig tudtam kisillabizálni az utolsó mondatot. Pedig az volt a legfontosabb! Tudományos számítások alapján a cikk szerzője kimutatta: annak valószínűsége, hogy egy meteorit lakott területre essék, gyakorlatilag — nulla! De akkorra én már idegileg kész voltam. Könyörgöm, nem lehetett volna ezt mindjárt az elején leszögezni?

Vagy itt van a Föld eljegesedése. A másik cikk ezzel foglalkozott. Hangulatos bevezetés: a Földön már három jégkorszak volt és elkerülhetetlenül jön a következő. Szederjes ajakkal vettem tudomásul, hogy jelenleg rövid ideig tartó „jégszünetben" élünk csupán. És már hiába tudtam meg a befejező részből, hogy az északi félteke újabb eljegesedéséig még kerek kilencvenezer évem van hátra, engem aznap éjszaka, álmomban, felfaltak a sarki rókák.

Megdöbbentő adatról értesültem a harmadik kozmikus híradás bevezetőjében is. Napunk másodpercenként nem kevesebb, mint 4,2 millió tonnával csökken! Ekkora mennyiségű anyag átalakulásából származó fény- és hőenergiát sugároz szét az űrbe. Egek ura! 4,2 millió tonna! Másodpercenként! Öklömet rágtam a rémülettől. A végén aztán kiderült, hogy ily módon egymilliárd év alatt is a Nap tömegének mindössze ezred részét veszíti el.

Tisztelt író kartársak! Remélem, sikerült meggyőznöm önöket, és a jövőben tudósításaikat effajta mondatokkal indítják: „A meteoritok nem bántják az embert", „Kilencvenezer év múltán kezdünk csak jegesedni", „A Nap ezermilliárd évig még vígan süt" stb.

Ez esetben hamarosan megnyugszanak idegeim. Elolvasom az első sort, és tovább lapozok.

Kürti András

VANNAK egészen FURCSA DOLGOK

NAGYARÁNYÚ FEJLŐDÉS

Az amerikai Szövetségi Nyomozóiroda (FBI) jelentése szerint a súlyos bűncselekmények száma az elmúlt évben is emelkedett, pontosan 5 százalékkal. Az emelkedés nem egyenletes, itt is érvényesül az egyenlőtlen fejlődés elve. A betörések száma csak 3 százalékkal nőtt, a bankrablásoké pedig 21 százalékkal! Ez az adat a pénzügyek iránti fokozott érdeklődést mutatja.

AZ ŐRÜLT ATOMBOMBÁS

Az amerikai „Mercury" című lap beszámol egy sanfranciscói ünnepi vacsoráról, amelyen Harry Truman, volt amerikai elnök is felszólalt, s a TV-kamerák tüzében kijelentette, hogy a nukleáris kísérleteket sohasem lenne szabad abbahagyni. Meglepő kijelentését a következőkkel támasztotta alá:

– Vajon helyes lett volna abbahagyni az elektromos kísérleteket, miután Edison feltalálta a villanyvilágítást?

A kijelentés joggal nyerte el a „National Guardian" című hetilap heti pályázatán a „legbutább hír" címet.

Úgy látszik, Truman a hirosimai és a nagaszakii „kísérletek" során nagyon rájött az atombombázás ízére.

RÉSZLEGES AUTÓLOPÁS

Szicíliában az autólopásnak új formája alakult ki. A modern autótolvajok nem lopják el az egész autót, csak egyes fontos alkatrészeit. Ezeket aztán megfelelő váltságdíj ellenében visszaadják a mozgásra képtelen tulajdonosnak.

Kezdetben a sofőrt rabolták el, de kiderült, hogy ez az alkatrész pótolható a legkönnyebben.

MISS FERONI MALACAI

Richard Katz, az ismert német utazó és jótollú újságíró, egyik hajóútja alkalmával alig hogy elszundított kabinjában az első este — éktelen papagáj-rikoltásra riadt föl. A második rikoltásra kutyaugatás felelt, erre disznóröfögés.

Mintha kígyó csípte volna meg, úgy ugrott föl ágyából, és megnyomta a csengőt.

— Disznóólban utazom, vagy póstahajón? — támadt a belépő stewardra.

Az tiszteletteljes hangon közölte Katz-cal, hogy a szomszéd kabinban Miss Feroni utazik, a híres idomár — és a másik ágyat állatai számára bérelte ki.

— Ölesse le ezeket a dögöket! A friss húsok kellemesen élénkítik majd az étrendet!

— Kérem, — felelte a steward áhitatosan —, a művésznő ezer fontra biztosította állatait... Tessék kiszámítani, mibe kerülne belőlük egy menü...

A steward nyugalma még jobban felbőszítette az újságírót:

— Vegye tudomásul, — ordította —, hogy feljelentem a hajót a...

Nem fejezhette be mondatát, mert kopogtak a kabin falán, majd egy szemrehányó női hang hallatszott:

— Az isten szerelmére, hagyja végre aludni szegény állataimat!...

Közélet

Jól az eszetekbe véssétek
(mily biztató tünet):
Már nincsenek kényes kérdések!
(Csak túlkényes fülek.)

(d)

ÖSSZEBESZÉLÉS

Sokféle foglalkozás van ezen a világon, egyszerű is, meg különös is. Rózsi néni egykori tevékenységét feltétlenül az utóbbihoz számítanám. Rózsi néni ugyanis a régi világban az „összebeszélés" mesterségét folytatta. Ez abból állt, hogy fiatalokat-öregecskéket beszélt rá az egymással való házasságra sokféle furfanggal, különböző érdekek érdekében.

Csakhogy, mint sok minden más, az összebeszélés fölött is eljárt az idő, és Rózsi néni sorsa is beletorkollott a szövetkezetbe. Az meg tudvalevő, hogy manapság házasodik a fiatalság magától is. Hogyne házasodna, mikor még a lagzi költségeit is a közösség fedezi, és ha öt-hat pár összeverődik, van ám hét vármegyére szóló lakodalom.

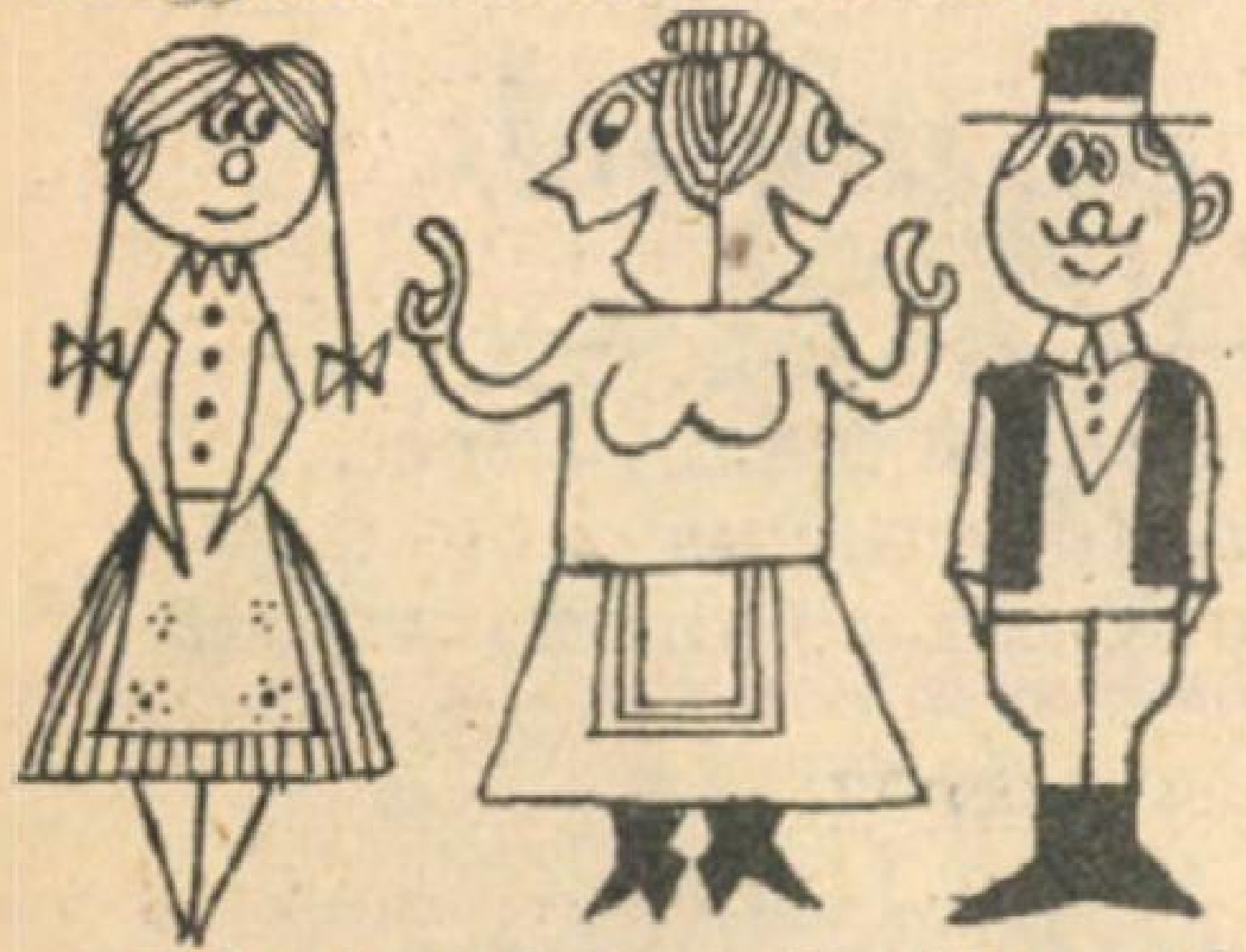

Rózsi néni szövetkezetének vezetősége is meghirdette: most házasodjon, akinek szándéka van, mert a lagzit ökörsütéssel teszik emlékezetessé.

Ám a vezetőség, sajnos, egy kicsit elvetette a sulykot. Talán, mert borús tavasz járt abban az esztendőben, kicsiny volt a szerelemtermés, és mindössze két párocska állott kötélnek a csábító felhívásra. Azok viszont ragaszkodtak az ökörsütéshez a kapott szó jogán.

Így történt aztán, hogy az elnök titkos kérésére működésbe lépett Rózsi néni, és nem is csekély eredménnyel, mert igen rövid idő alatt nem kevesebb, mint fél tucat ifjú párt beszélt össze.

Valamennyien kimondták már az igent, és a nyárson sült az ökör, mikor az egyik ifjú férj megkérdezte:

— Mondja, Rózsi néném, voltaképpen miért ügyködött annyira azon, hogy ily nagy számban összeházasodjunk?

Rózsi néni, aki kissé belefáradt a nagy munkába, indignáltan felelte:

— Azért, édes fiam, mert két vőlegény kevés egy ilyen szép nagy ökörhöz!

Fülöp György

Interjú Adenauerral

Szegő Gizi rajza

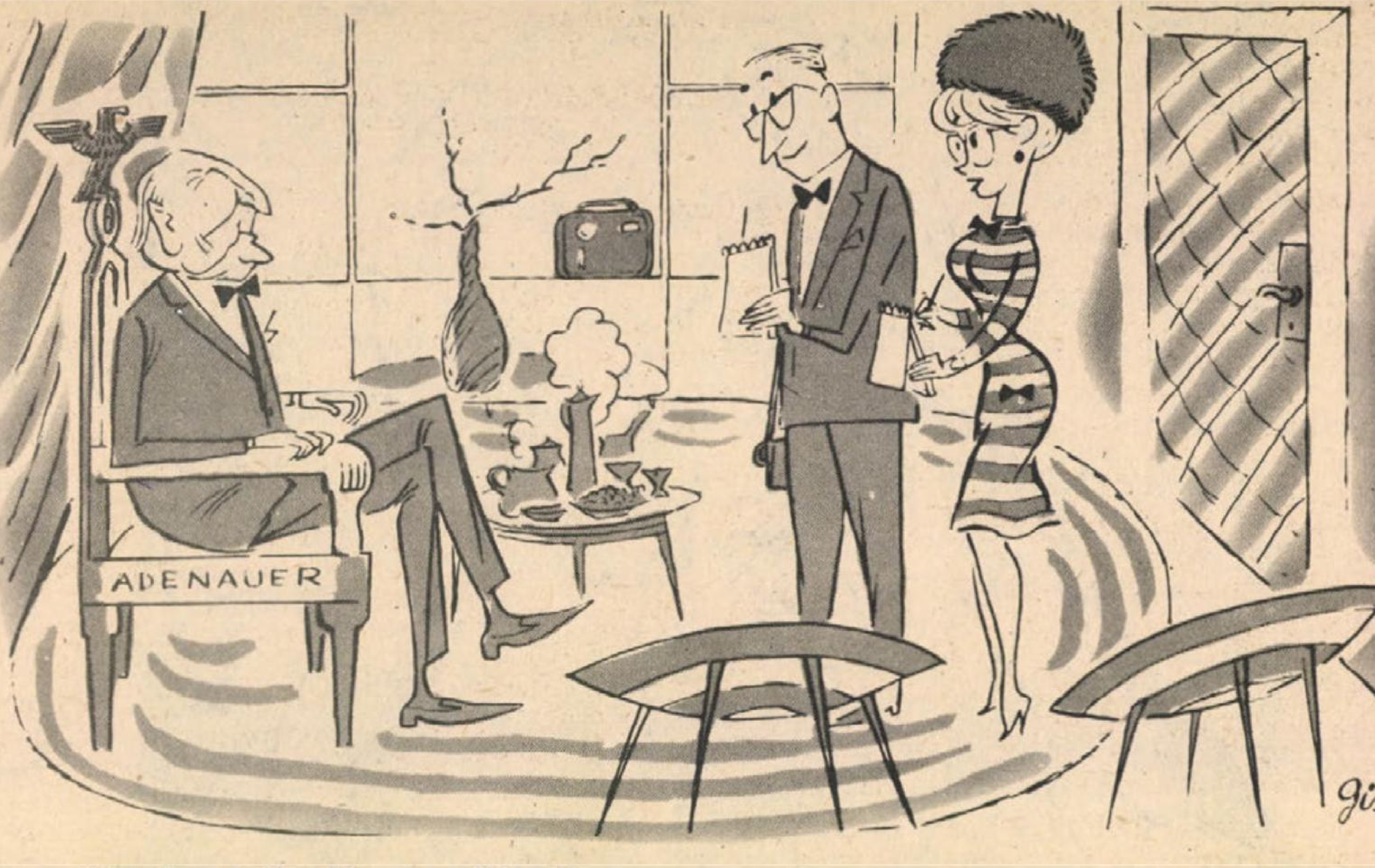

– Mi a hosszú élet titka, kancellár úr?
– Nagyon egyszerű! A dohányzásról és az alkoholról lemondtam, de a kancellárságról nem.

Pesti tudósítónktól

A törvény határozottan szigorú tud lenni. Mert hogy egy részeges bűnözőt évekre lecsuk, az mégcsak hagyján. De ami még ennél is keményebb: az elítéltet alkoholelvonó kurára kötelezi!

*

Időnként be szoktam számolni nagyszabású irodalmi terveimről. Most elárulom, hogy egy teljesen eredeti színdarabon dolgozom. A darabban lesz ugyan telefon, de éppen beázott a kábel és a készülék teljesen süket, nem lehet rajta beszélni. A csengő nem szól. A háztartási alkalmazott szabadságon van. A legmegdöbbentőbb újítás azonban az, hogy a darab főszereplőjéről, egy teljesen normális, kedves, szelíd emberről később sem derül ki, hogy iszákos tolvaj és liliomtipró.

f. l.

Gondok a Kékesen

Toncz Tibor rajza

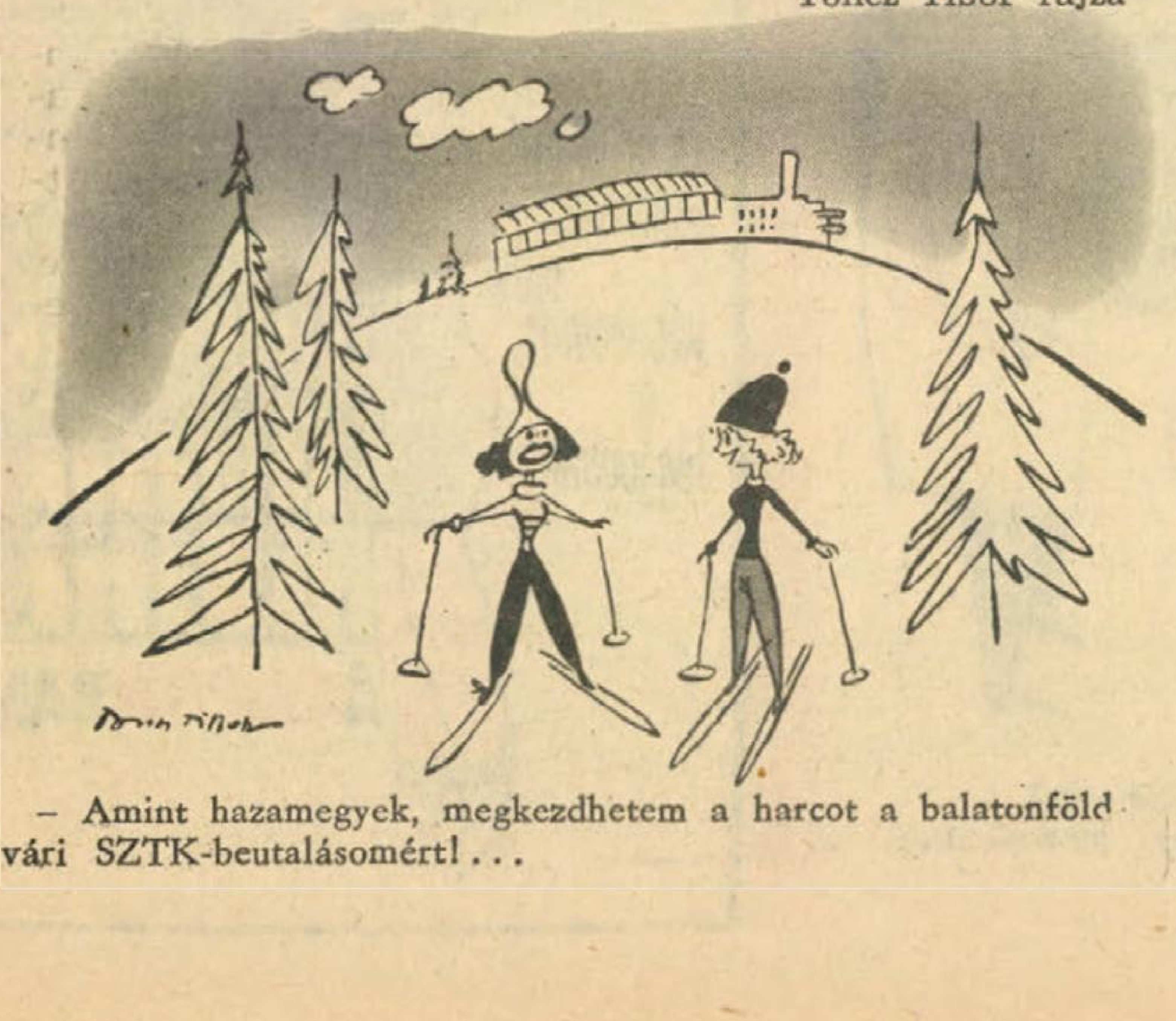

– Amint hazamegyek, megkezdhetem a harcot a balatonföldvári SZTK-beutalásomért! . . .

Magyarázat

Szűr-Szabó József rajza

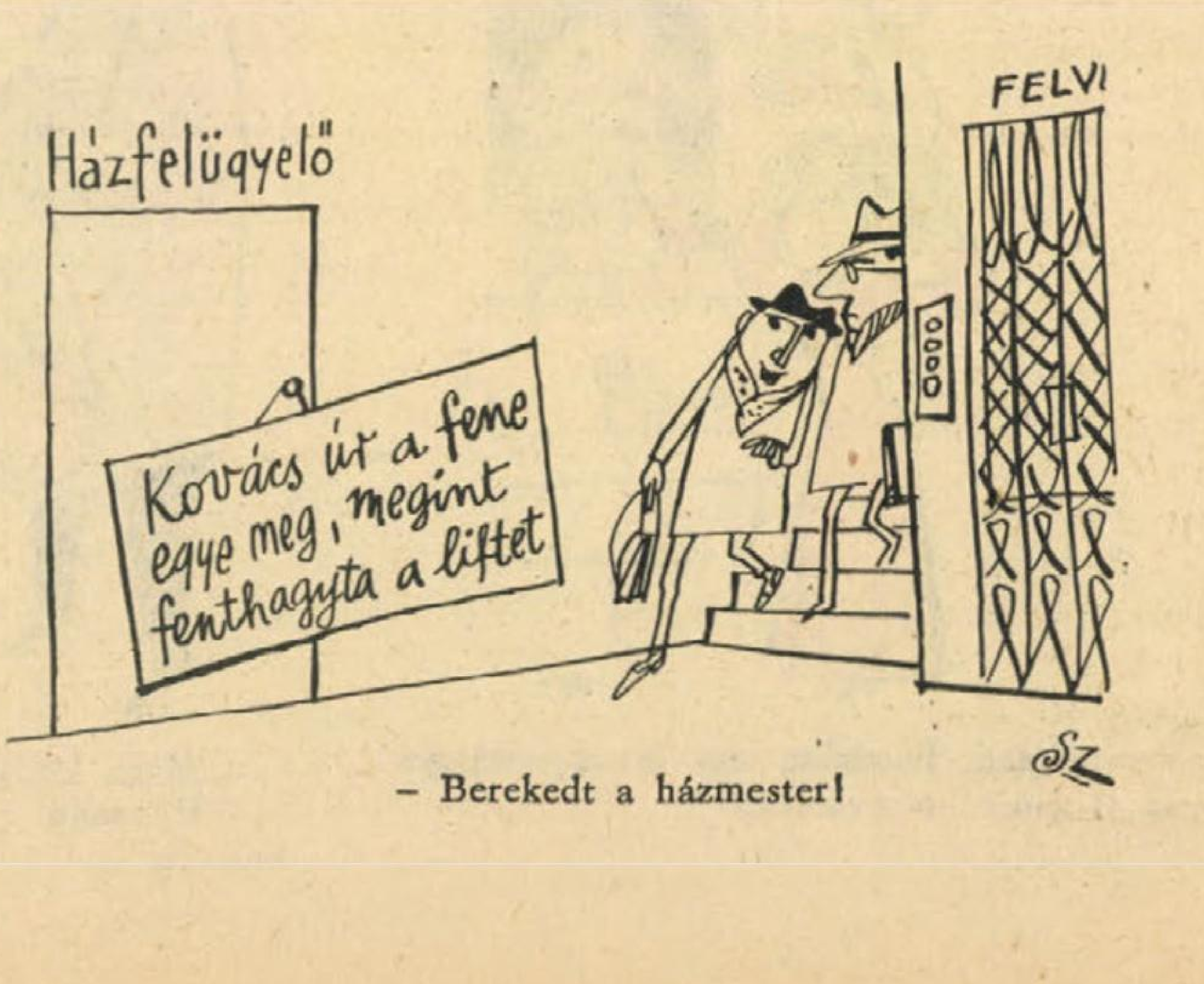
Házfelügyelő
Kovács úr a fene egye meg, megint fenthagyta a liftet
FELVI

– Berekedt a házmester!

Mai Atlasz

Kaján Tibor rajza

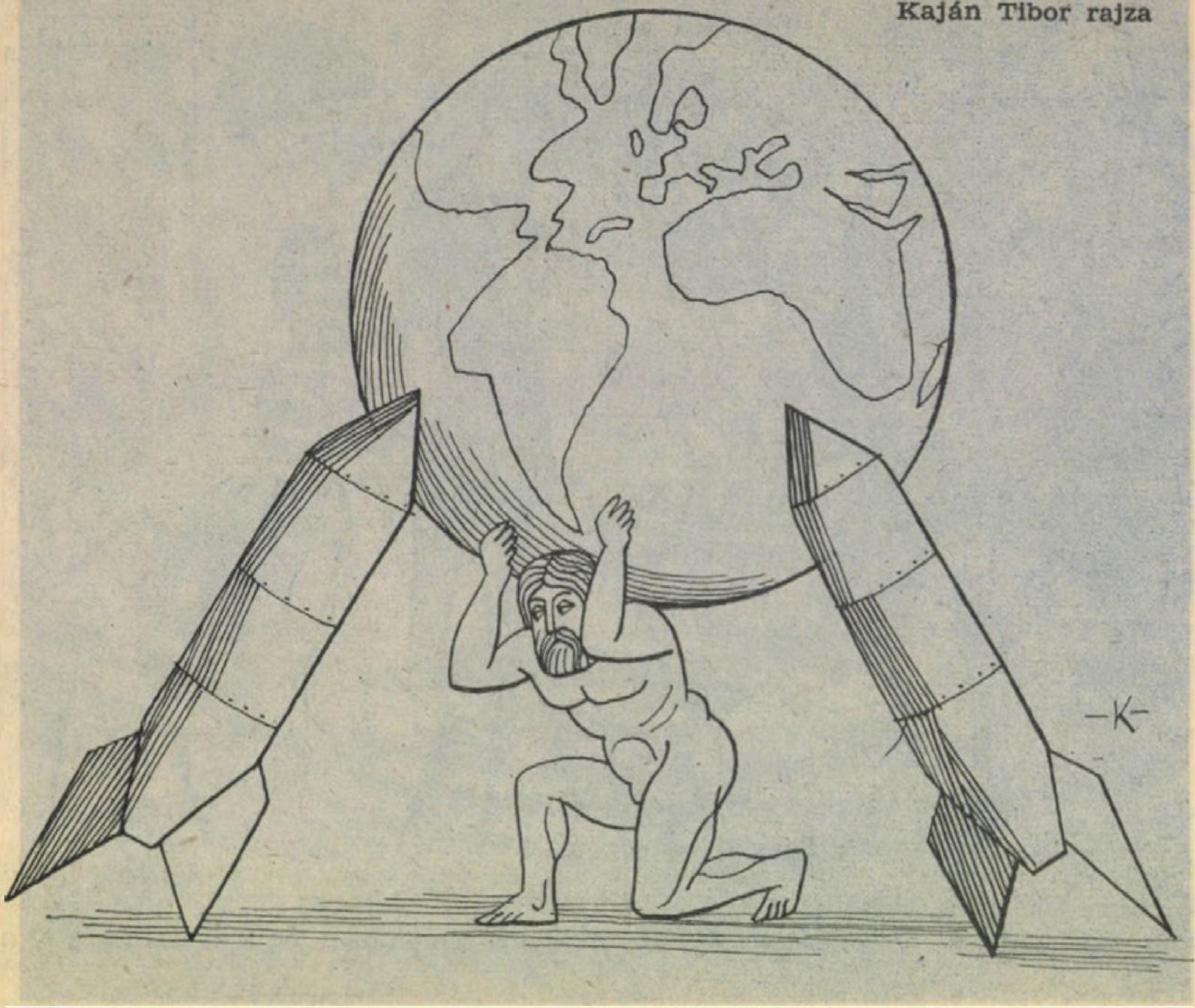

Kritika

(Baticz Levente rajza)

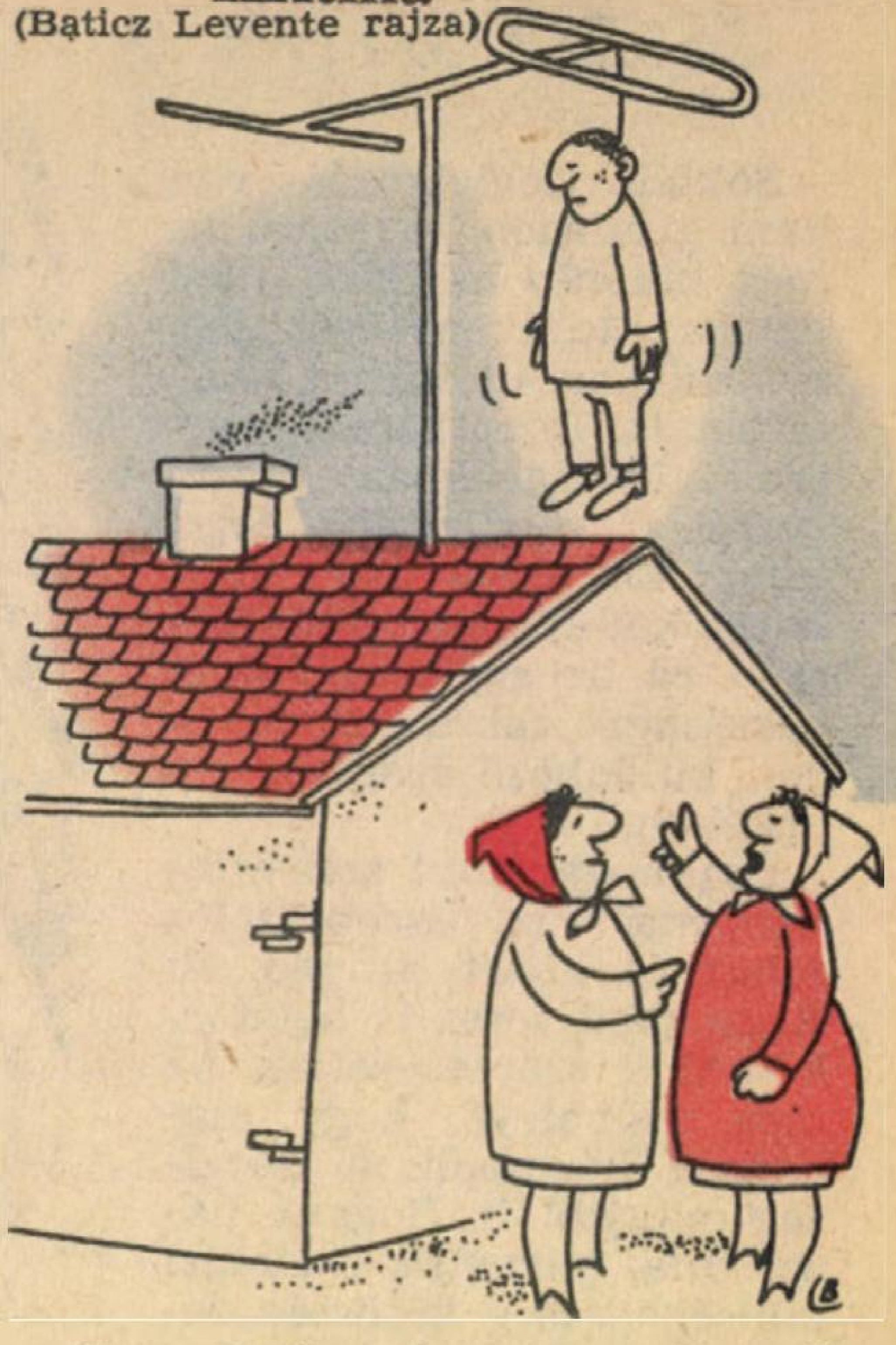

– Ugye mondtam, hogy rossz volt a szilveszteri műsor!

Autó-stop

Hegedűs István rajza

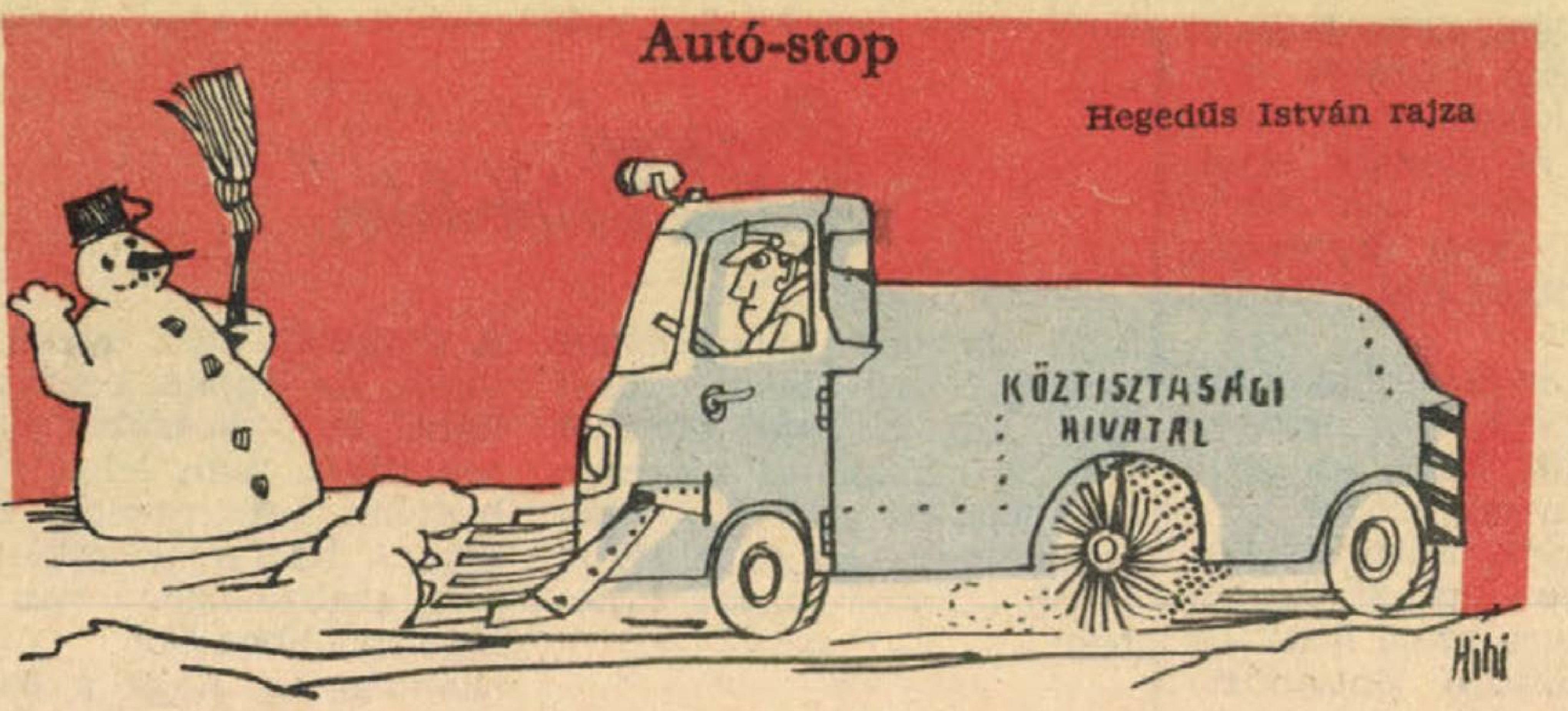
KÖZTISZTASÁGI
HIVATAL

Számvetés

Slágerszerző ismerősöm
Azért vág most vidám képet,
Mert a lottószelvényére
Tárgynyereményt kapott, szépet.

A butáé a szerencse,
Igazolva van a fáma,
Gondoltam és megkérdeztem,
Mi volt szelvényének száma?

Megmondta, én kezét ráztam:
„Gratulálok! Azért főleg,
Mert ez volt az első jó szám,
Amelyet hallottam tőled!”

Hidvéghy Ferenc

Reggeli csúcsforgalom a fürdőszobában

Mészáros András rajza

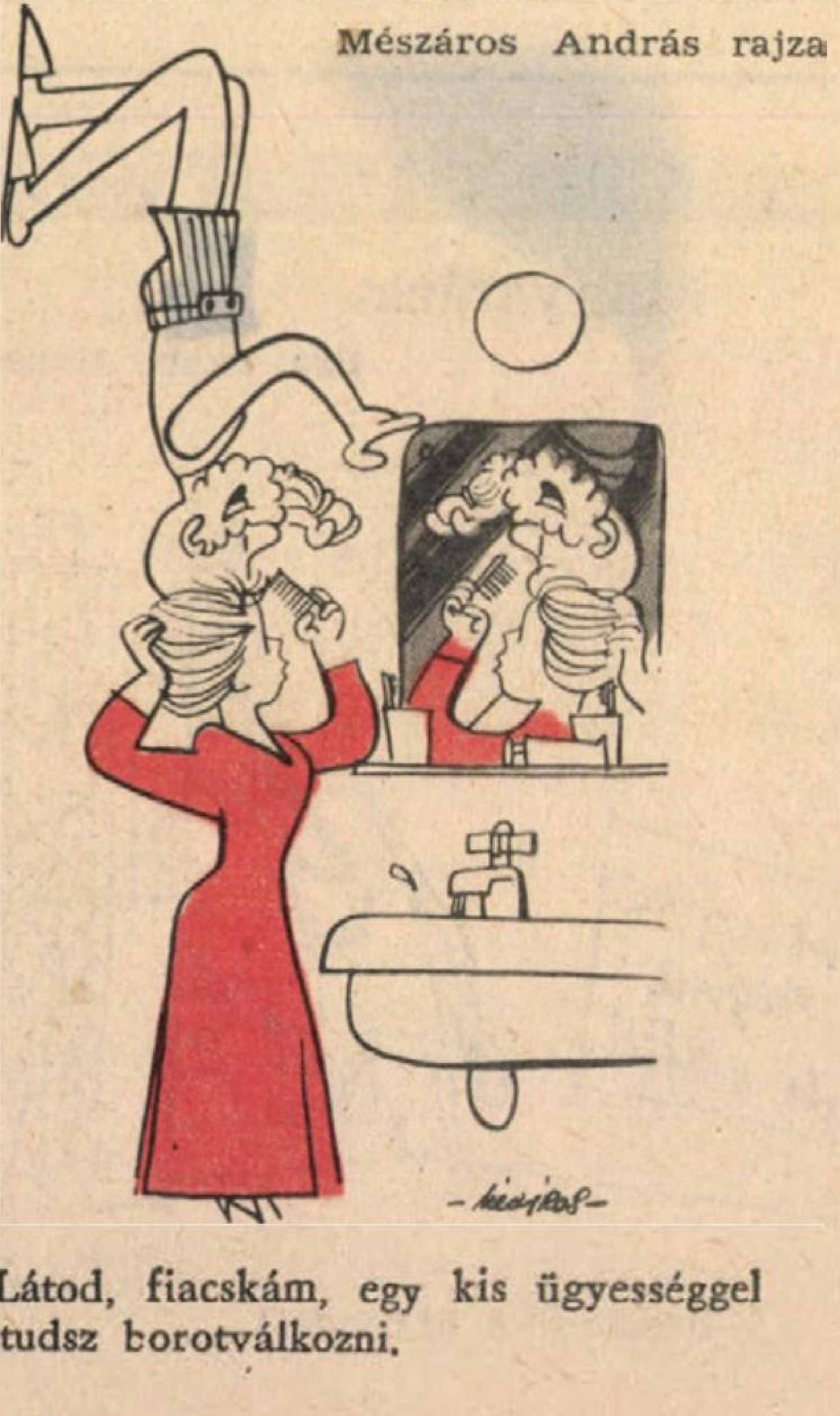

– Látod, fiacskám, egy kis ügyességgel te is tudsz borotválkozni.

Árubőség

Erdei Sándor rajza

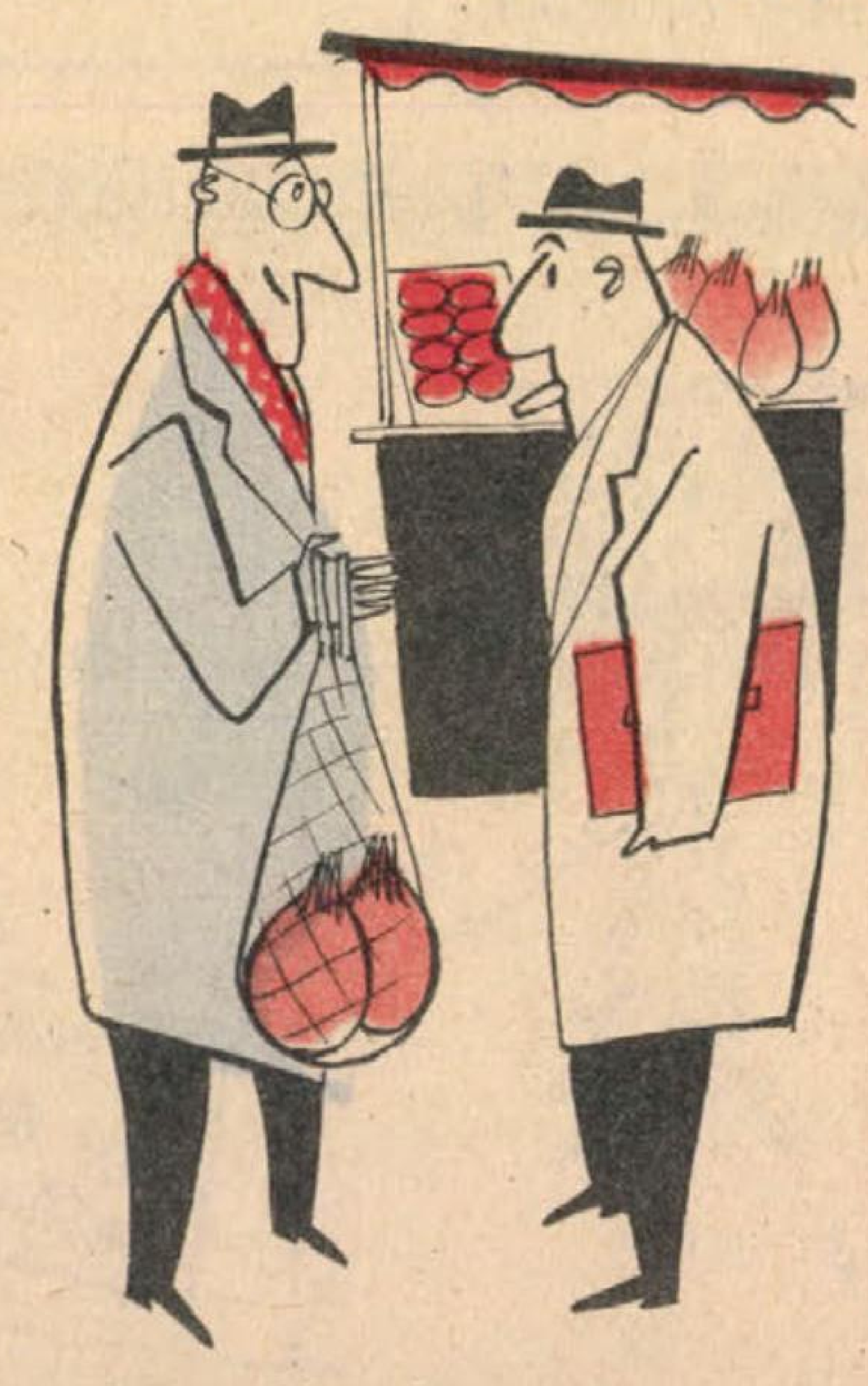

– Maga kókuszdiót vett?
– Képzelje! Úgy megsajnáltam a Belkert!

E heti hirdetésünk

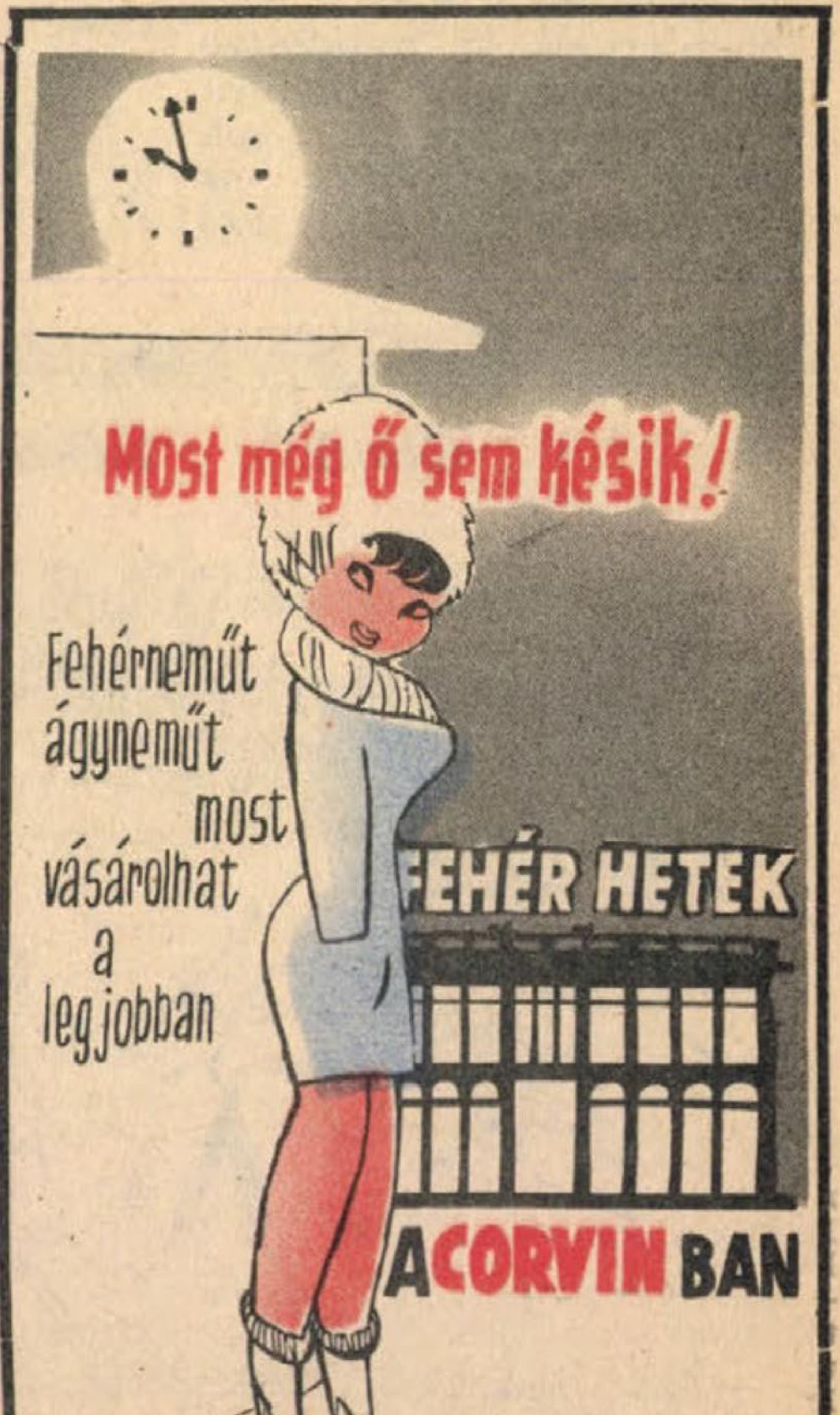
Most még ő sem késik!
Fehérneműt
ágyneműt
most
vásárolhat
a
legjobban
FEHÉR HETEK
A CORVIN BAN

Palackposta

Schwott Lajos rajza

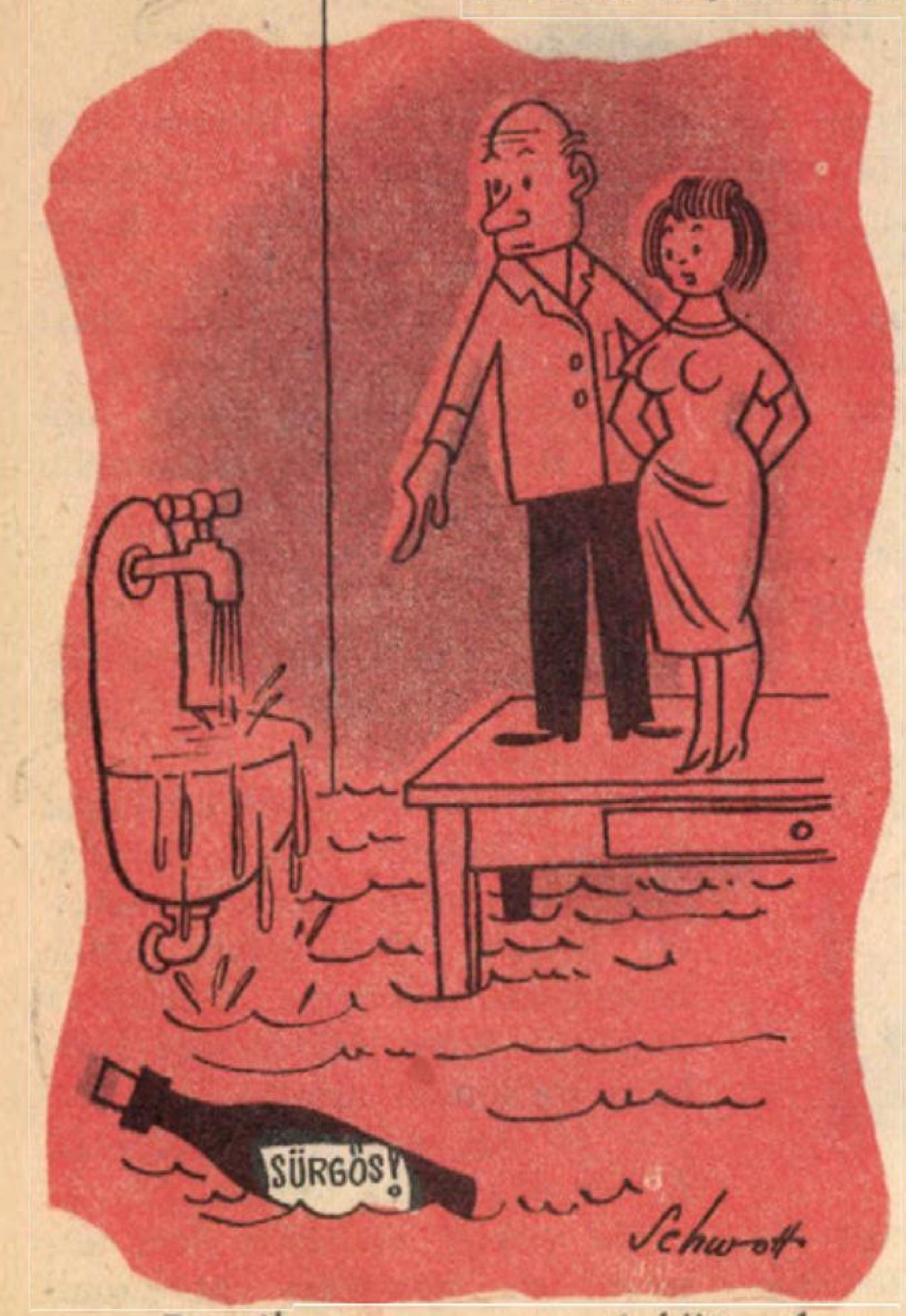

– Remélem, erre azonnal kijönnek.

Húsz hét a szülési szabadság

Vasvári Anna rajza

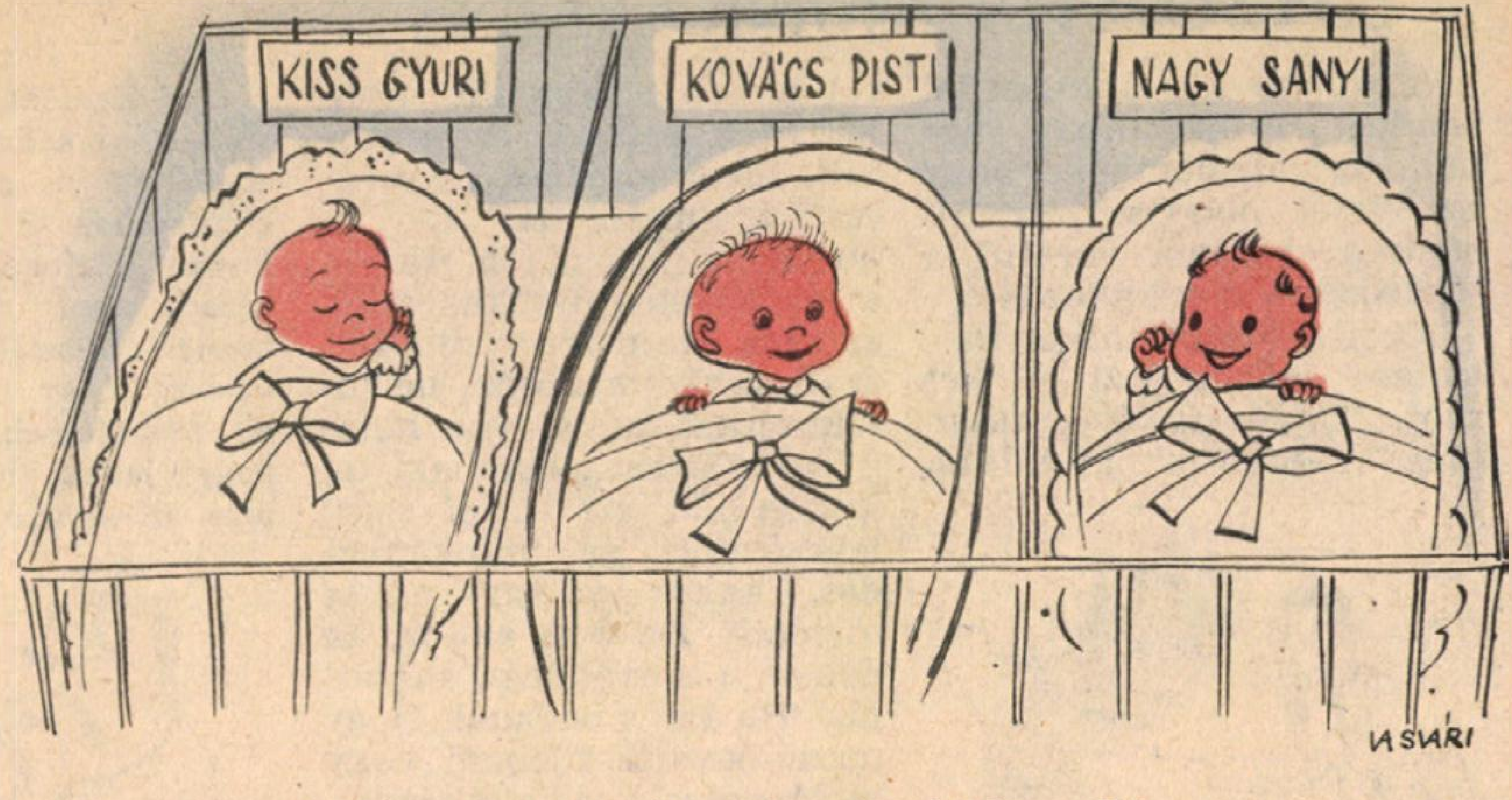

– Hogy mi mindent köszönhetnek nekünk a nők! ...

Mindenféle

A tárgyilagos ember minden irányban egyformán elfogult.

*

Az öregség alig valamivel maradandóbb, mint a fiatalság.

*

Az ember a saját egyéni történelmét is gyakran megváltoztatja.

*

Milyen lehangoló, amikor egy csillag felrobban és elpusztul, pedig alig élt néhány milliárd évet.

*

A belső feszültségből vagy neuraszténia, vagy káromkodás, vagy alkotás lesz.

*

Szomorú dolog, ha egy tiszavirágnak rossz napja van.

f. l.

Londonban

Gerő Sándor rajza

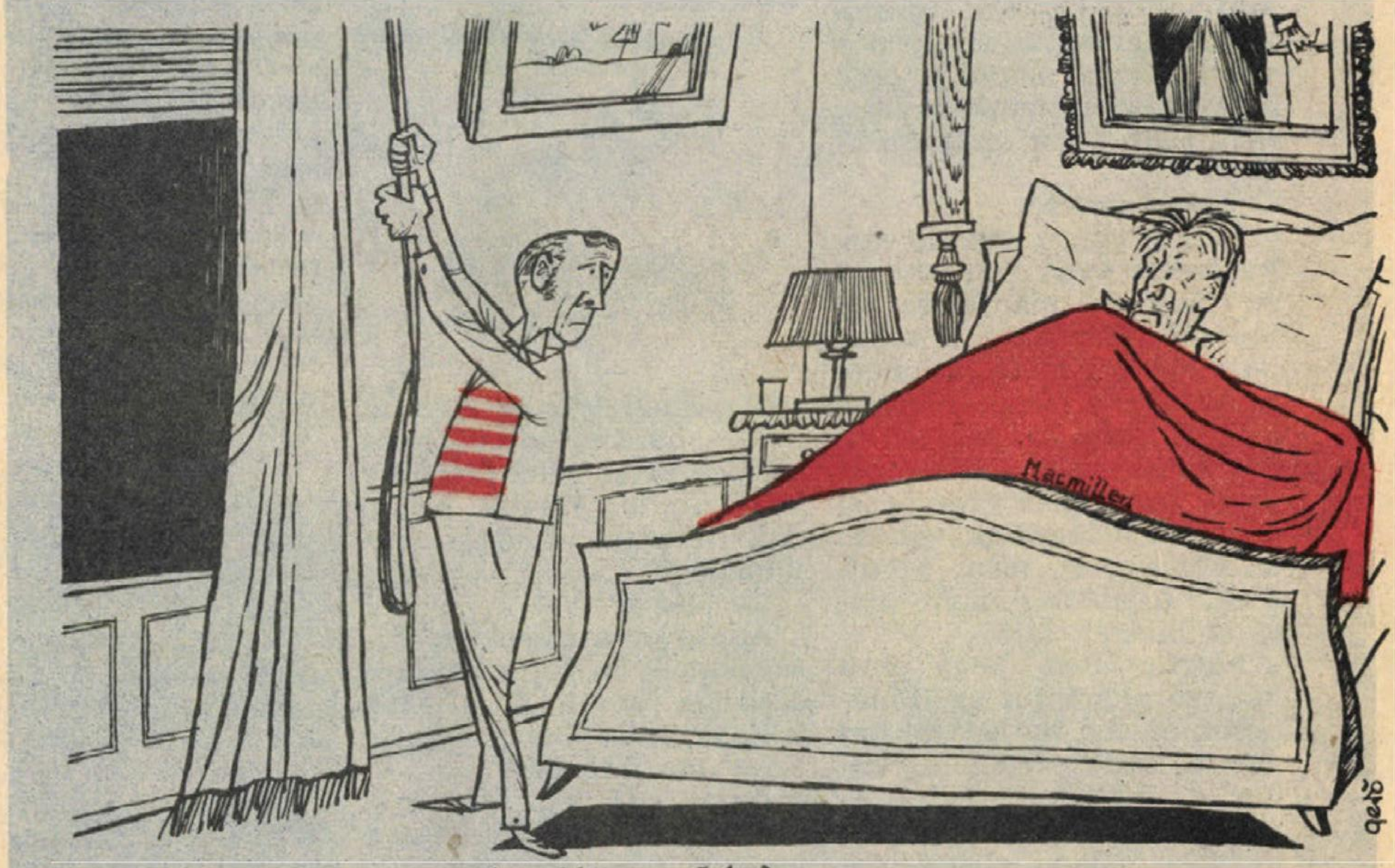

– Milyen idő van, John?
– Teljes afrikai sötétség, Sir!

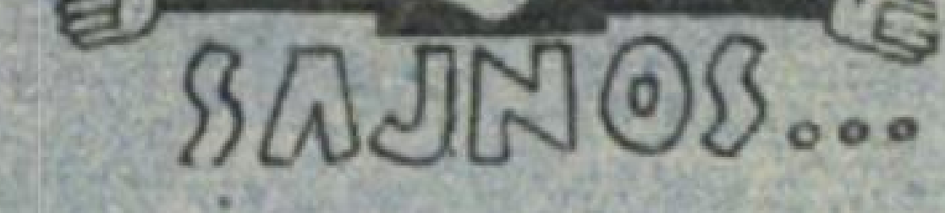

Nem közölhető kéziratot küldtek:

D. N. Károly, XII., Törpe u. — T. Péter, Győr. — P. Iván, Békéscsaba. — K. Sándor, XIII., Róbert K. krt. — D. Gábor, II., Szilágyi E. fasor. — K. Pál, XI., Karcag u. — B. Sándor, VI., Lovag u. — H. Ottó, VI., Népköztársaság útja. — V. Jenő, XI., Budafoki u. — P. Judit, XIII., Rokolya u. — T. Zoltánné, I., Sziklai S. u. — E. Zoltán XIII., Pannónia u. — „Bé-Bé" — T. Imre, XI., Daróczi u. — T. István, IX., Tolbuchin krt. — R. Mária, Kápolnásnyék. — R. Katalin és A. Júlia, Rákoshegy. — B. Ödön, Karcag. — R. Mihályné, XIII., Bulcsú u. — D. István, Veresegyháza. — M. F. János, XII., Csaba u. — Gy. László, Pécs. — P. K., IX., Üllői út. — M. György, XV., Dobó u. — G. Ágnes és H. Júlia, Siófok. — Gy. Magda, Brenbergbánya. — D. Zoltán, Kaposvár. — U. György, XI., Irinyi u. — P. Lajos, Nagykanizsa. — M. Pál, II., Balogh Ádám u. — K. Anikó, IV., Nagyszombat u. — V. József, Mezőtúr.

Városrendezés Óbudán

Hegedűs István rajza

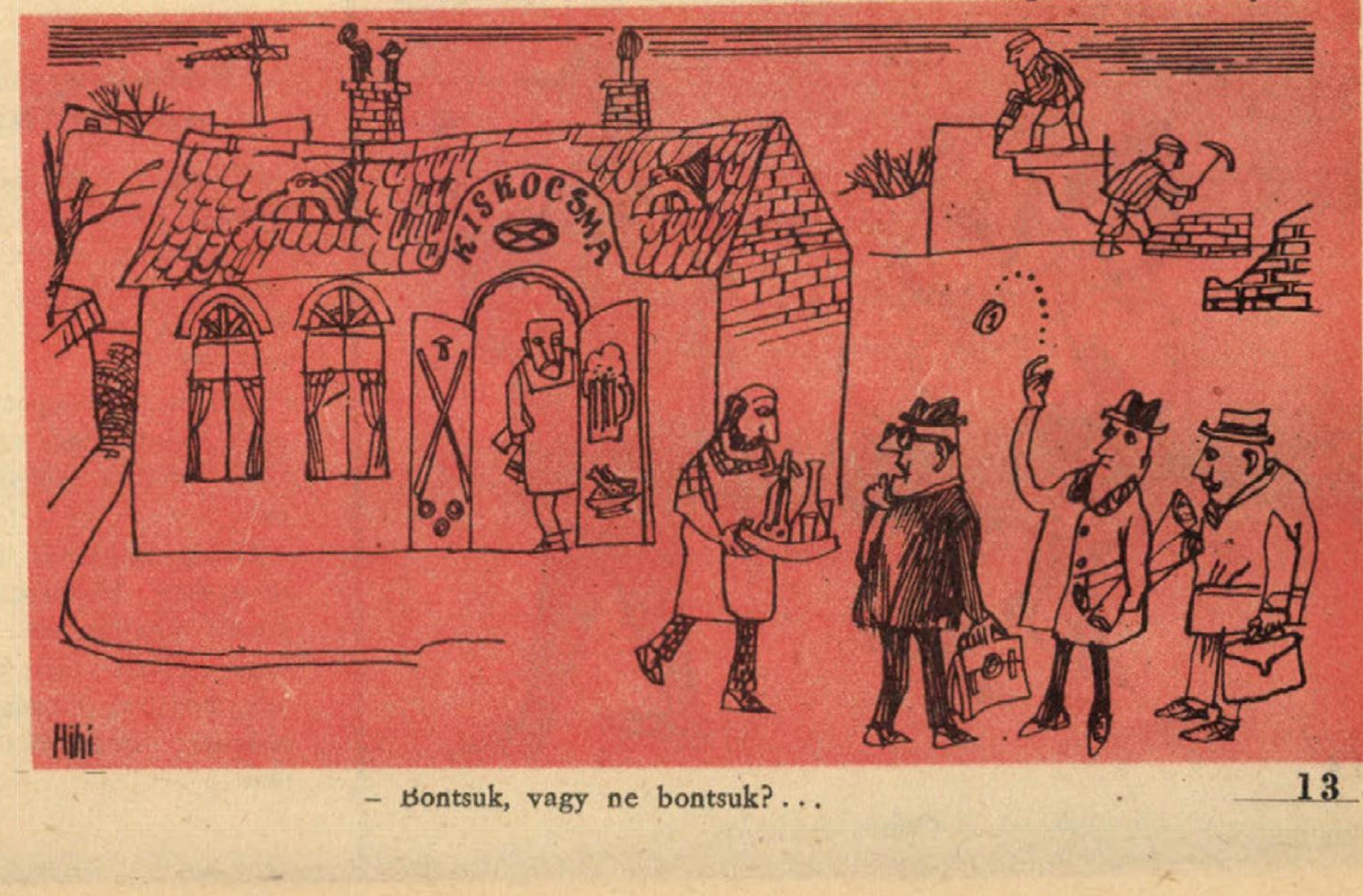

– Bontsuk, vagy ne bontsuk? ...

LÉPCSŐZETES MUNKAKEZDÉS

A minap kis ünnepséget rendeztem magamban, abból az alkalomból, hogy ezredszer olvastam az újságban: be kell vezetni a lépcsőzetes munkakezdést.

Nem is tudom, mikor hallottam először ezt a két szót. Talán tíz éve, talán még régebben. Mondjuk, hogy tíz éve. Azóta már mennyi minden történt! Végeztünk a személyi kultusszal, átalakítottuk mezőgazdaságunkat és leraktuk a szocializmus alapjait, csak a lépcsőzetes munkakezdést nem tudtuk még megvalósítani.

Vajon miért?

Lépcső van, munka is van, kezdet is van? Hát akkor? A feleségem már évek óta lépcsőzetesen kezdi a munkát: egyik nap fél kilencre megy be, a másik nap fél kilenc után öt perccel, a harmadik napon háromnegyed kilencre. Erőfeszítései azonban hiábavalók voltak: a közlekedés nem javult meg, legalábbis nem nagyon lehetett látni.

Megfigyeltem, hogy ez a két szó akkor jut az illetékesek eszébe, ha valami baj van a közlekedéssel. Ilyenkor kimondják a bűvös szavakat: lépcsőzetes munkakezdés! Valami olyasfélére számítanak talán, hogy ettől a kis szócskától jobbkedvűek lesznek az emberek, türelmesebbek és megértőek, mert hát ha az autóbusz nem is jön, de jön a lépcsőzetes munkakezdés, és arra majd mindenki felszáll, csak fiatalosan, ne tolakodjunk, bőven van hely!

Talán arra gondolnak, ha kimondják ezt a két szót: lépcsőzetes és munkakezdés, akkor valami csoda történik. De csak akkor, ha ebben a sorrendben mondják. Ha azt mondanák, hogy munkakezdéses lépcső, vagy csőlépzetes munkakezdés, vagy munkalépzetes csőkezdés, akkor nem történne semmi, mert úgy nem gilt. Csak akkor hatásos, ha azt mondják: lépcsőzetes munkakezdés!

Néha arra gondolok: vajon milyen lesz az életünk akkor, ha már megvalósult a lépcsőzetes munkakezdés? Valószínűleg csupa öröm, dal, kacagás, móka, népünnepély...

De addig?

Addig olvasgassuk az újságokat és az újságokban a cikkeket arról, hogy meg kellene valósítani a lépcsőzetes munkakezdést.

Azzal is telik az idő, amíg autóbuszra vagy villamosra várunk.

Mikes György

Egyenjogúság

Vasvári Anna rajza

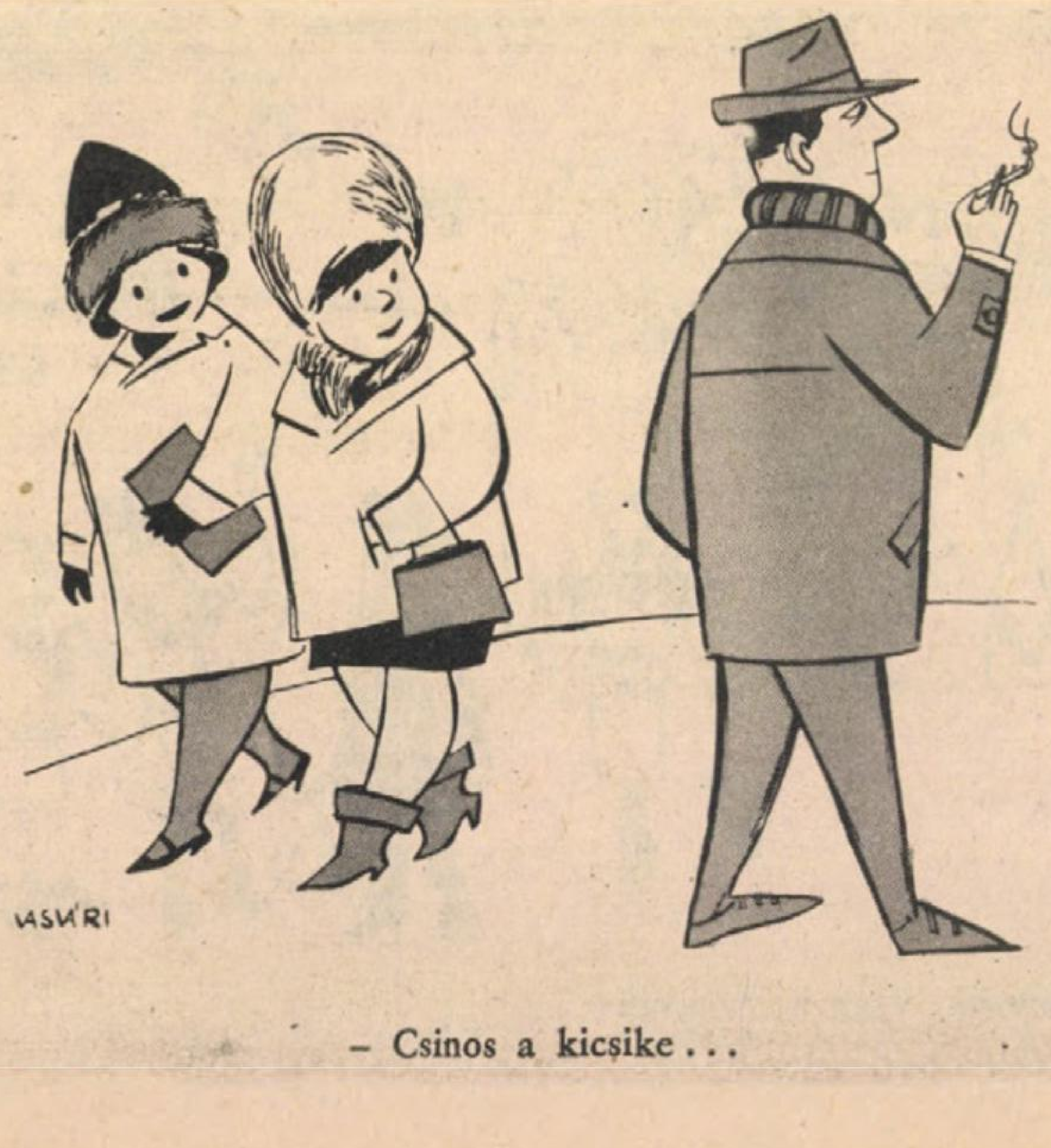

– Csinos a kicsike...

Elsősegély

Úgy kezdődött, hogy egy kiszállás alkalmával Monoron ebédeltem és egy szálka akadt a torkomon. A vendéglőből felhívtuk telefonon az egészségházat, ahol azt tanácsolták: menjek valamelyik körzeti orvoshoz, mert náluk már vége a rendelésnek. Így történt, hogy január harmadikán, délután öt órakor, szálkás torokkal beállítottam dr. Balogh József monori körzeti orvos házának udvarába, aki – amint mondották –, az egészségház gégeorvosa is. Egy férfi közölte velem, hogy a rendelés 18 órakor kezdődik. A szálka azonban arra késztetett, hogy ne menjek el elsősegély nélkül. Tétován kopogni akartam, de nem volt rá szükség, mert a doktor éppen kifelé jött. Hangos jóestét köszöntem. – Mit akar? – köszönt vissza. Megszeppentem, és azt hiszem, még egy kis hibát is elkövettem, mert nem a szálkával kezdtem, hanem azzal, hogy a minisztériumban dolgozom és most itt kiküldetésben Monoron...

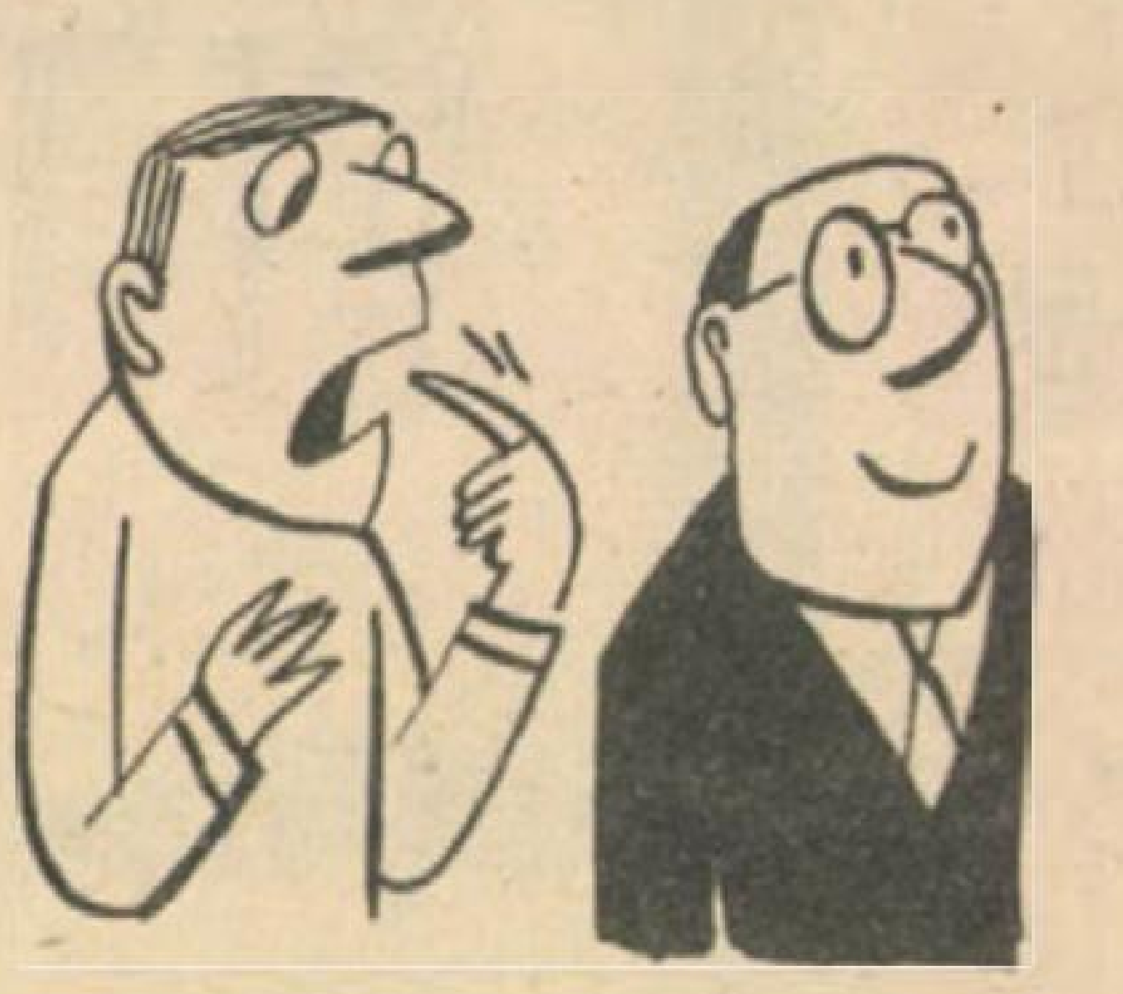

– Mit bánom én, hogy hol van! Biztosan nem is hozzám tartozik. Hol lakik?

– Pesten – válaszoltam –, de...

– No látja! „OTI"-rendelés egyébként is hatkor van – szakított félbe.

Itt egy másik hibát követtem el. Azt kellett volna mondanom, hogy nem SZTK-rendelésre, hanem elsősegélyre lenne szükségem. Ehelyett elkezdtem dadogni, hogy délben egy szálka a torkomon akadt...

– Jó lesz a szálka hatkor is. Jöjjön akkor, ha tetszik...

De nekem az egész nem tetszett, és szavakat kerestem, hogy mondjak valamit. Mire azonban én a szavakat megtaláltam, ő a kislányával beszállt a kocsijába és elrobogott. Én meg kerestem egy másik orvost, aki nem arra volt kíváncsi: hova tartozom, hanem arra, hogy mi a bajom, és – kivette a szálkát a torkomból.

Fábián István
XIX., Margit u. 9.

NYILVÁNOS MEGROVÁS

A múlt év tavaszán a vihar leszakította lakóházunk esőcsatornájának egy részét. Azonnal beadtuk az illetékes 12-es számú házkezelőséghez a szabályszerű munkalapot. Semmi sem történt: a házkezelőség fülebotja sem mozdult meg – csak újabb esőzéskor házunk megázott vakolata mozdult meg. Többször telefonon és személyesen is reklamáltam – hiába. Nemrég tatarozott házunk fala azóta esőzés alkalmával újabb és újabb vakolatdarabkájától kénytelen megválni.

Ezért, azt hiszem, a nyilvánosság előtt is, súlyosan meg kell rónunk a XIII. kerületi időjárást.

Dongó Lajosné
lakóbizottsági elnök,
XIII., Váci út 50.

Valahogy csak megoldható

Könnyű volt Kolumbusznak eljutnia Amerikába. Hajói voltak. De mit tegyen az az elszánt filmrajongó, aki rossz időben is meg szeretné közelíteni az Alfa mozi bejáratát? Sártenger, hókupacok, állványok. Csoda, hogy ez ideig még nem történt súlyosabb baleset.

Ha az építkezés befejezéséig túlságosan körülményes lenne komp, helikopter beállítása, vagy csúszda felépítése, javaslom, hogy az illetékesek készíttessenek salaktöltéses átkelőutat.

T. E.
Budapest

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Nyugdíjazott kenyerek" című bírálatukra közöljük: intézkedtünk, hogy a jelzett boltban ezentúl állandóan legyen friss kenyér.

V–VI. ker. KÖZÉRT
Élelmiszerért. V.

„Áprilisi tréfa — novemberben" című cikkükre közöljük: Köszönettel vettük észrevételüket. A jövőben nagyobb gondot fordítunk arra, hogy a tasakokról a címkék ne essenek le, és tévedések ne forduljanak elő.

Élelmiszer- és Vegyicikkeket
Csomagoló V.

EZ TÖRTÉNT KATANGÁBAN

Toncz Tibor rajza

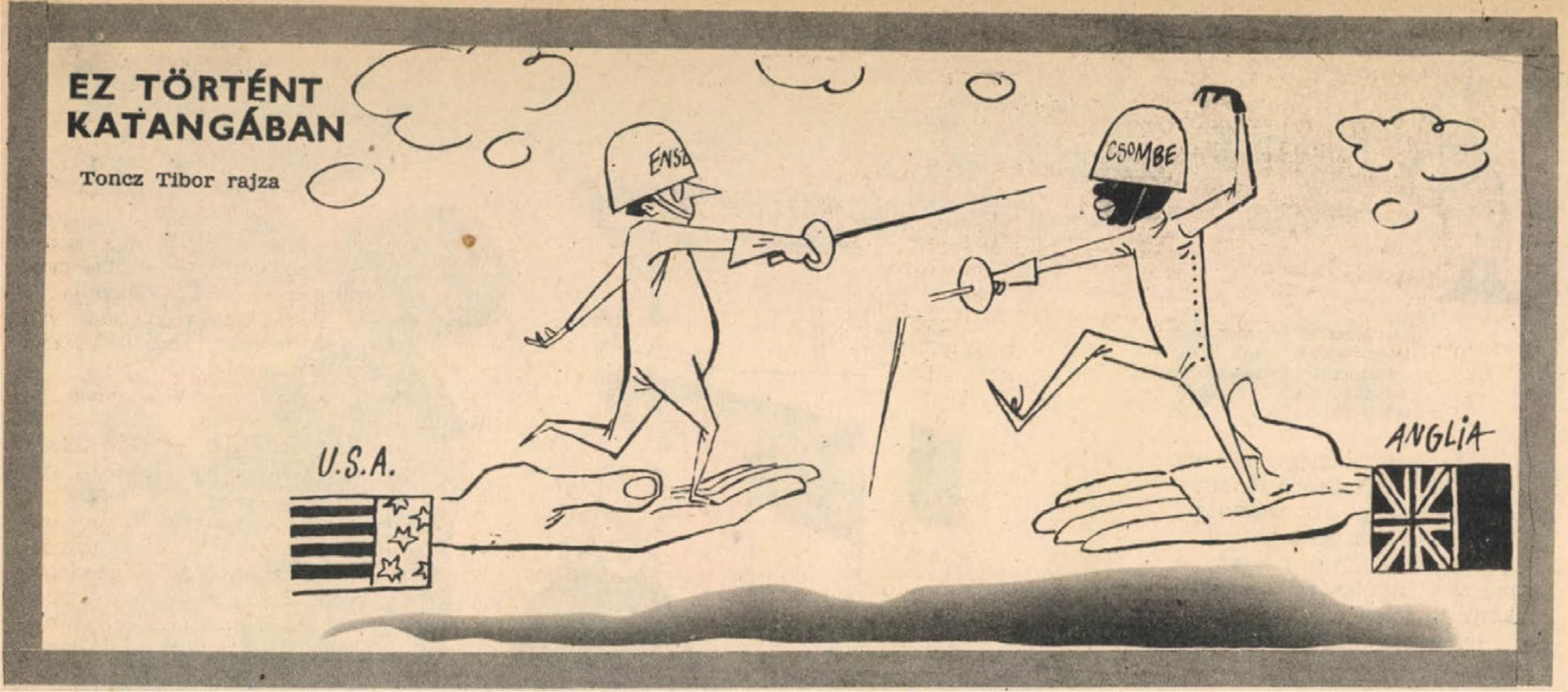

A HUMOR könyvéből

KORÁNYI FRIGYES orvosprofesszor szokásos délelőtti sétáját rótta a budapesti korzón. Egyszercsak – mintha véletlenül történnék – szembejött vele egy ismert arisztokrata idős felesége, aki híres volt szűkmarkúságáról.

– Milyen szerencse, tanár úr, hogy találkozunk – örvendezett. – Már napok óta készülök fölkeresni, hogy megvizsgáltassam magam önnel.

Elmesélte vagy egy fél tucat baját, s már előre örült a sok jó ingyen orvosi tanácsnak. Korányi türelmesen végighallgatta, majd udvariasan kijelentette:

– Azonnal megvizsgálom. Vetkőzzék le, grófné!

MÁLY GERŐ a 30–40-es évek népszerű komikusa, jeles kártyaforgató is volt. Egy időben azonban minden játékörömét tönkretette egy öreg piktor ismerőse, aki kibicének szegődvén, folyton beleszólt a lapjába. Mály már majd szétrobbant miatta, de a kibic olyan érzékeny volt, hogy istenments volt nyíltan figyelmeztetni.

Egy ügyes fordulattal aztán mégis sikerült Málynak leráznia magáról. Letette a lapját, s odaszólt partnerének:

– Mit adsz ezért a jó kibicemért?

Ellenfele rávetette szemét a kibicre s lesújtóan így szólt:

– Tíz fillért, Gergő.

– Micsoda? Tíz fillért! – pattant fel sértődötten Mály. – Akkor inkább örökre itt egye meg a fene!

GYULAI PÁL a katedrán tanítványainak azt fejtegette, mi a különbség a laikusok és a kritikusok ítéletalkotása, illetve indokolása között.

– Ha például – úgymond – egy laikustól megkérdezzük, hogy a sárgarigót miért nevezik sárgarigónak, akkor az azt fogja felelni, hogy azért, mert sárga. Ez nem kritika. Egy kritikusnak arra is tudnia kell felelni, hogy miért rigó?

Ezt olvastuk

Félénk falusiak

Egy vadkan és három *vadmalac* rémisztette Öttevényben a lakosságot –, olvastuk az Esti Hírlapban. Mekkora pánik tört volna ki, ha a vadmalacokon kívül még három kisegér is belátogatott volna a faluba?

Dunán túl...

Pillantást vet a jövőbe a Magyar Nemzet: Milyen lesz az élet 2000-ben? Megjövendöli többek között, hogy a főzést majd *ultravörös* kemencék gyorsítják meg. A magunk részéről nem javasoljuk az ultravörös sugarak alkalmazását, mert velük csak akkor lehet főzni, ha a fazekat egyidejűleg a forró sparherdre rakjuk. Tapasztalt szakácsnék szerint célravezetőbb lesz *infravörös*, tehát vörösön inneni hősugarakat alkalmazni, ebben az esetben ugyanis a sparherd merőben feleslegessé válik.

A Dunában úszik egy harcsa...

Nagy küzdelmek hősei című riportjában az Esti Hírlap megszólaltatta a horgászat bajnokát is, aki – miként azt a cikkíró két ízben is megállapította – két *vaducot* fogott a hallesők erőpróbáján. A vaducról mindeddig nem hallottunk, ez az ismeretlen halfajta talán a paducnak valami rokona, mint például a harcsának a marcsa.

Dr. Árgus

Beküldött RAJZOK

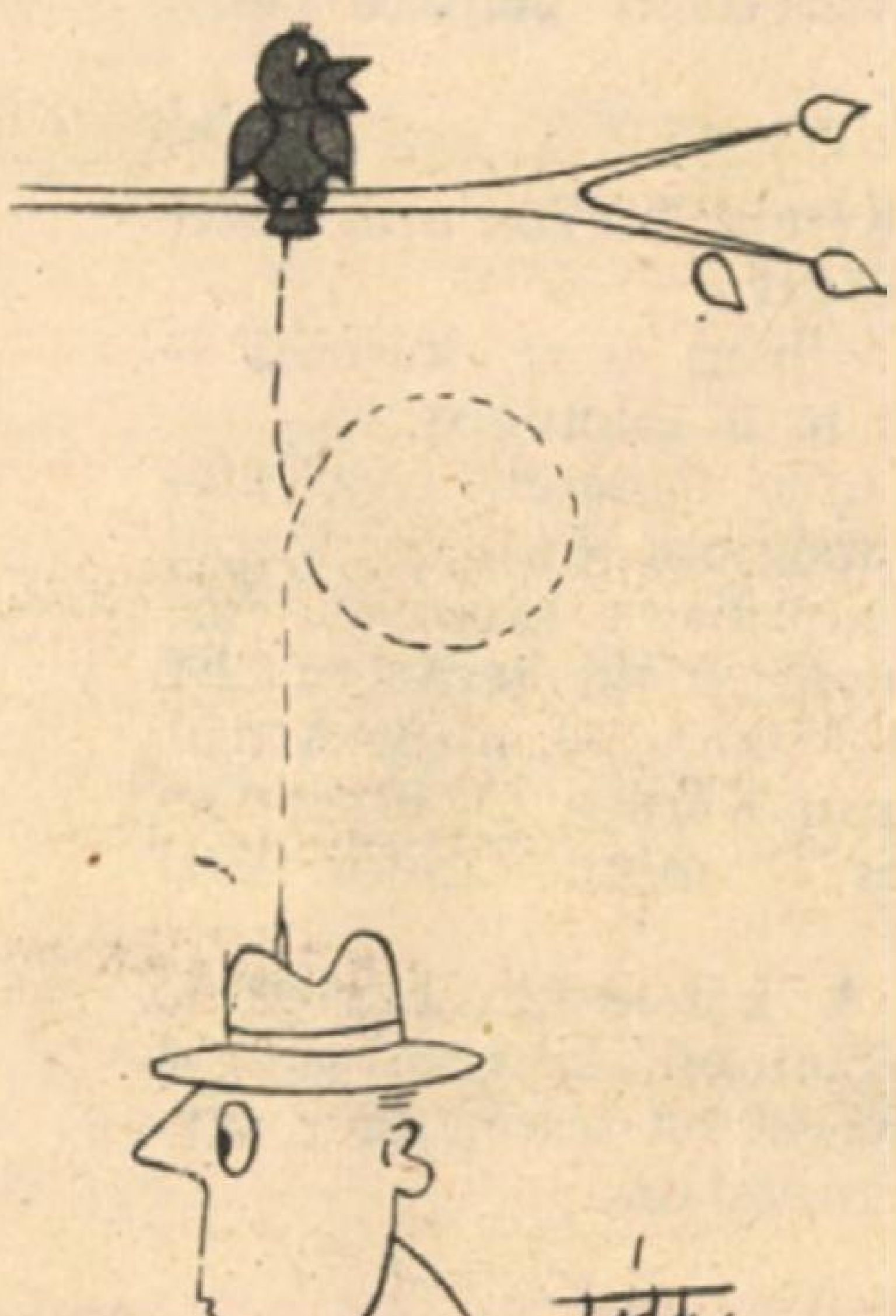

A ZSONGLŐR

Tóth József rajza

MEGÁLLÓNÁL

Ostor rajza

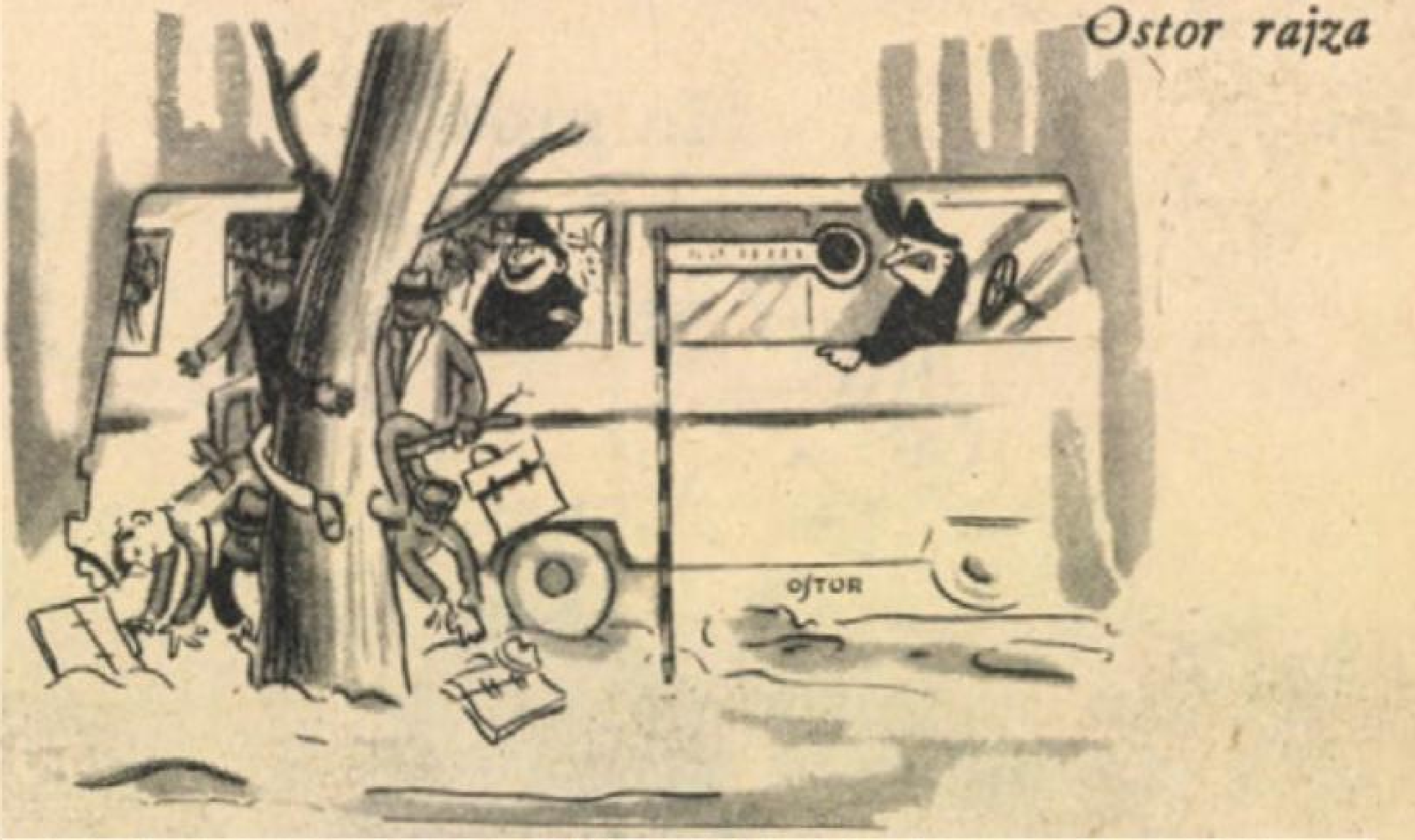

Vezető: Nem tudnak vigyázni? Tönkreteszik a fát...

ÖNTUDATOS FIATALOK

Hadnagy Gábor rajza

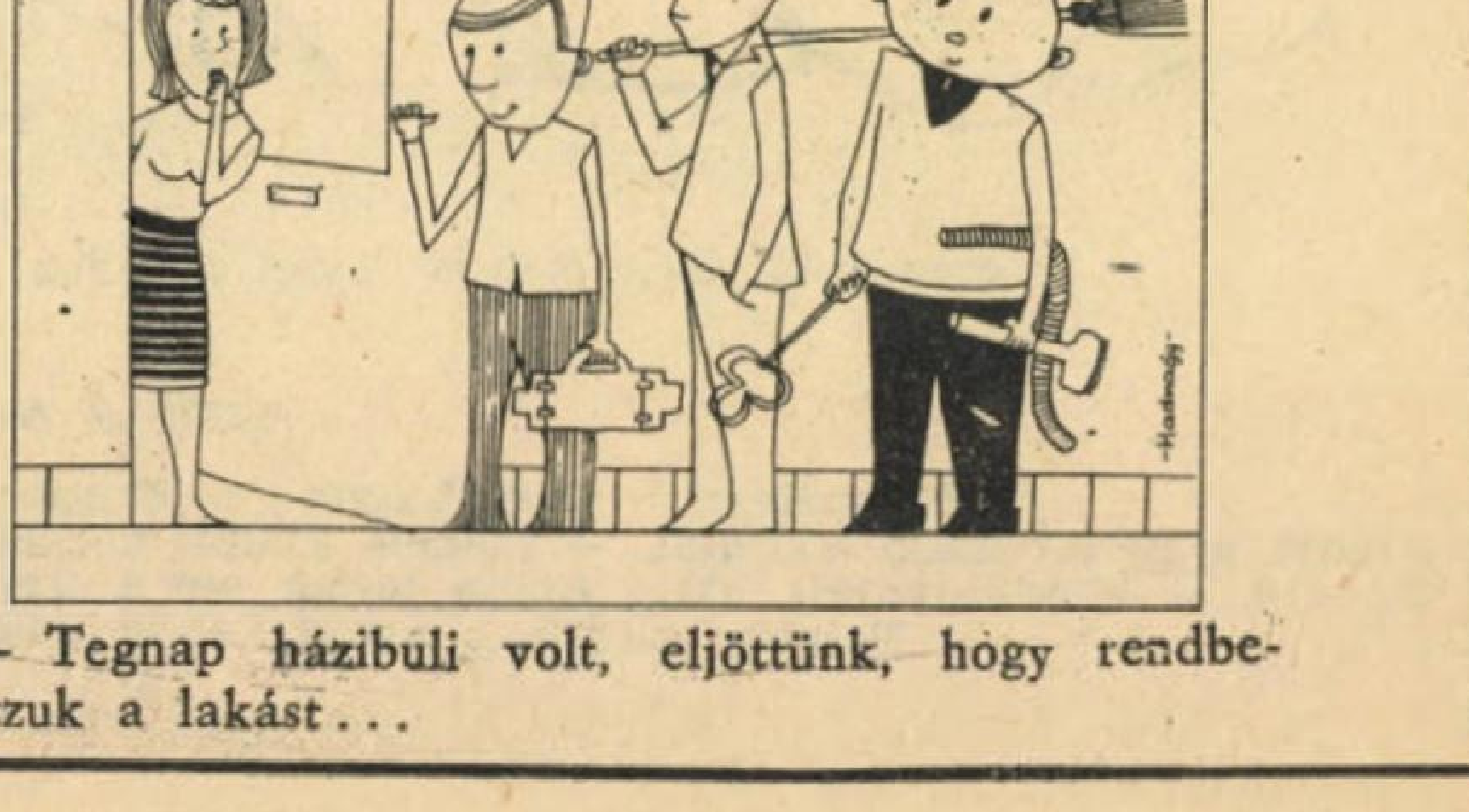

– Tegnap házibuli volt, eljöttünk, hogy rendbehozzuk a lakást...

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

– Szeretném megvenni azt a szelíd angóramacskát, amelyikre tegnap azt mondták, hogy ötszáz pengőbe kerül.

– Kérem szépen, az a macska nyolcszáz pengőbe kerül – feleli a kereskedő.

– Hogyan? Tegnap azt mondták, hogy ötszáz az ára!

– Igen, de azóta megevett két százötven pengős kanárit...

– Kérem Mákos urat a telefonhoz!

– Milyen urat, kérem? – kérdezte a telefonos.

A hívó ismétel, a telefonos mégsem érti.... Végül azt mondja a hívó: – Várjon csak, majd betűzöm: M, mint Miklós, Á, mint Árpád, K, mint Károly, O, mint Ottó és S, mint Sándor. Érti már?

– A keresztneveket mind megértettem, kérem, csak a vezetéknevet tessék még egyszer mondani.

Új elnök

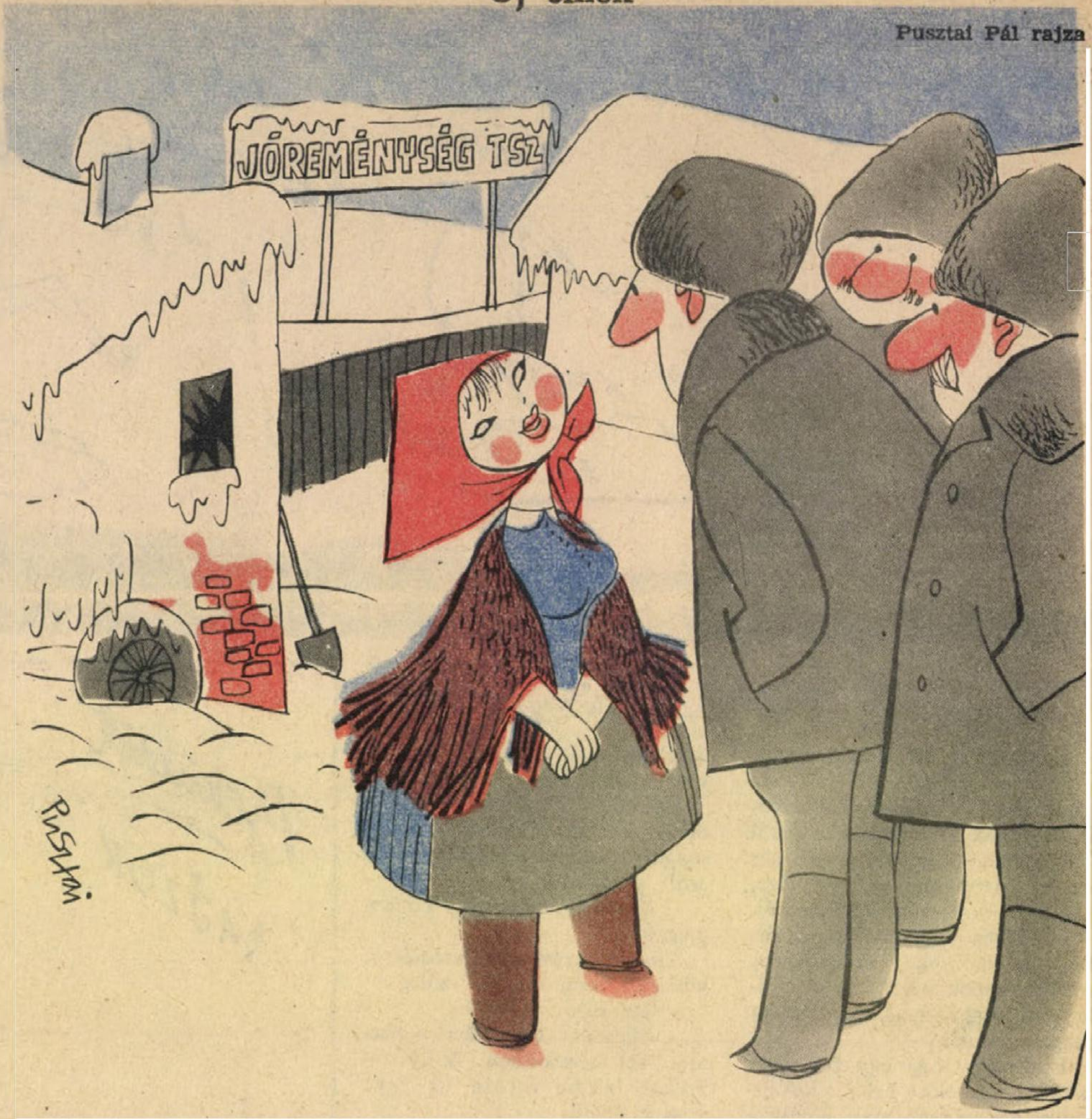

Pusztai Pál rajza

– Tetszik tudni, a régi elnök úgy elhanyagolt mindent, hogy nem lesz nehéz jobb eredményt elérni...

Halmozás

Vasvári Anna rajza

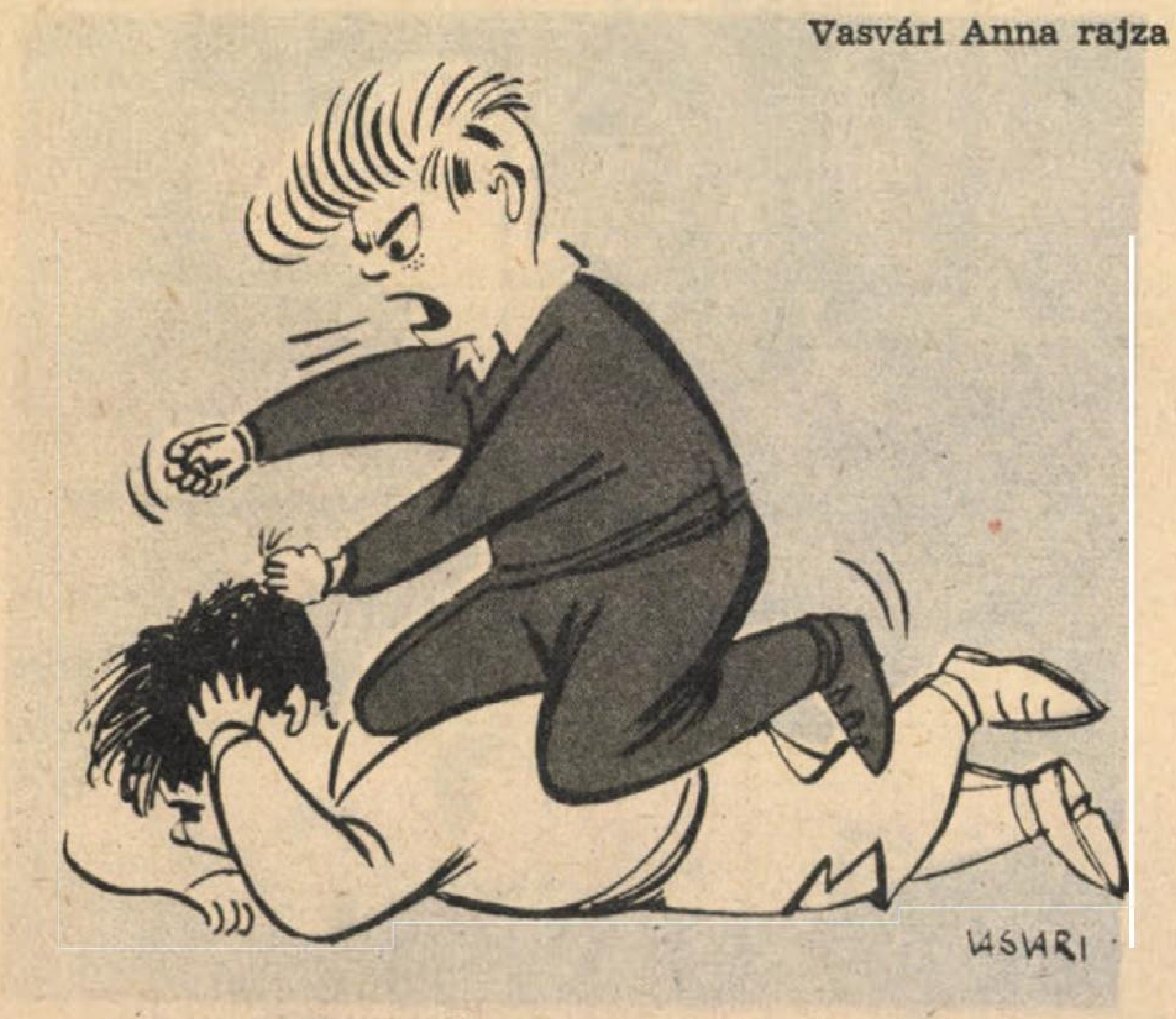

– ...és ezen felül még meg is leszel mondva!

Magánkocsi

Balázs-Piri Balázs rajza

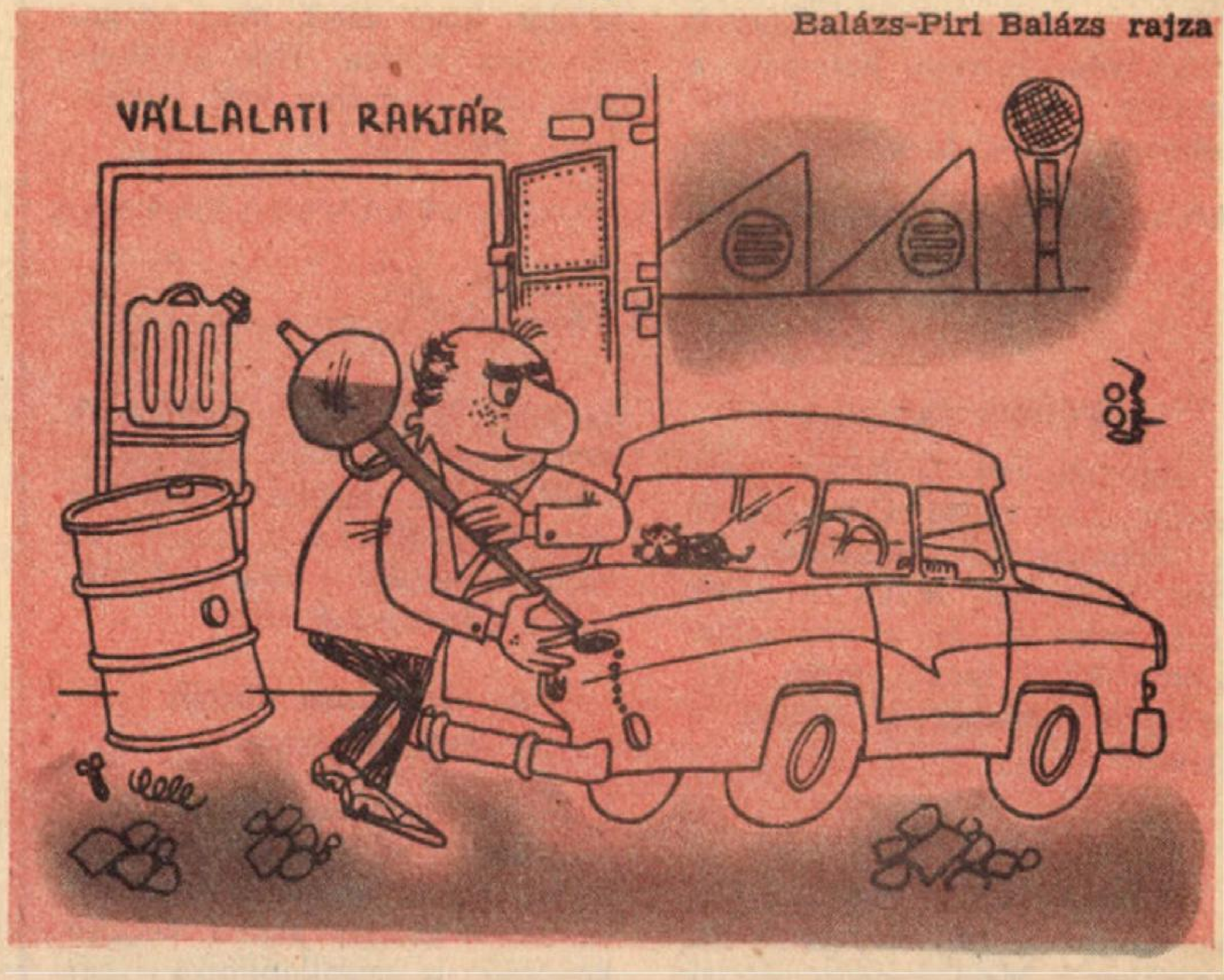

LUDAS MATYI – SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. – Szerkesztő: Földes György. – Művészeti szerkesztő Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. – Felelős kiadó: Csollány Ferenc. – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel. 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100, 142–220. – 63.0054 – Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. – Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180–850. INDEX: 25504